

Dublot 17977 T

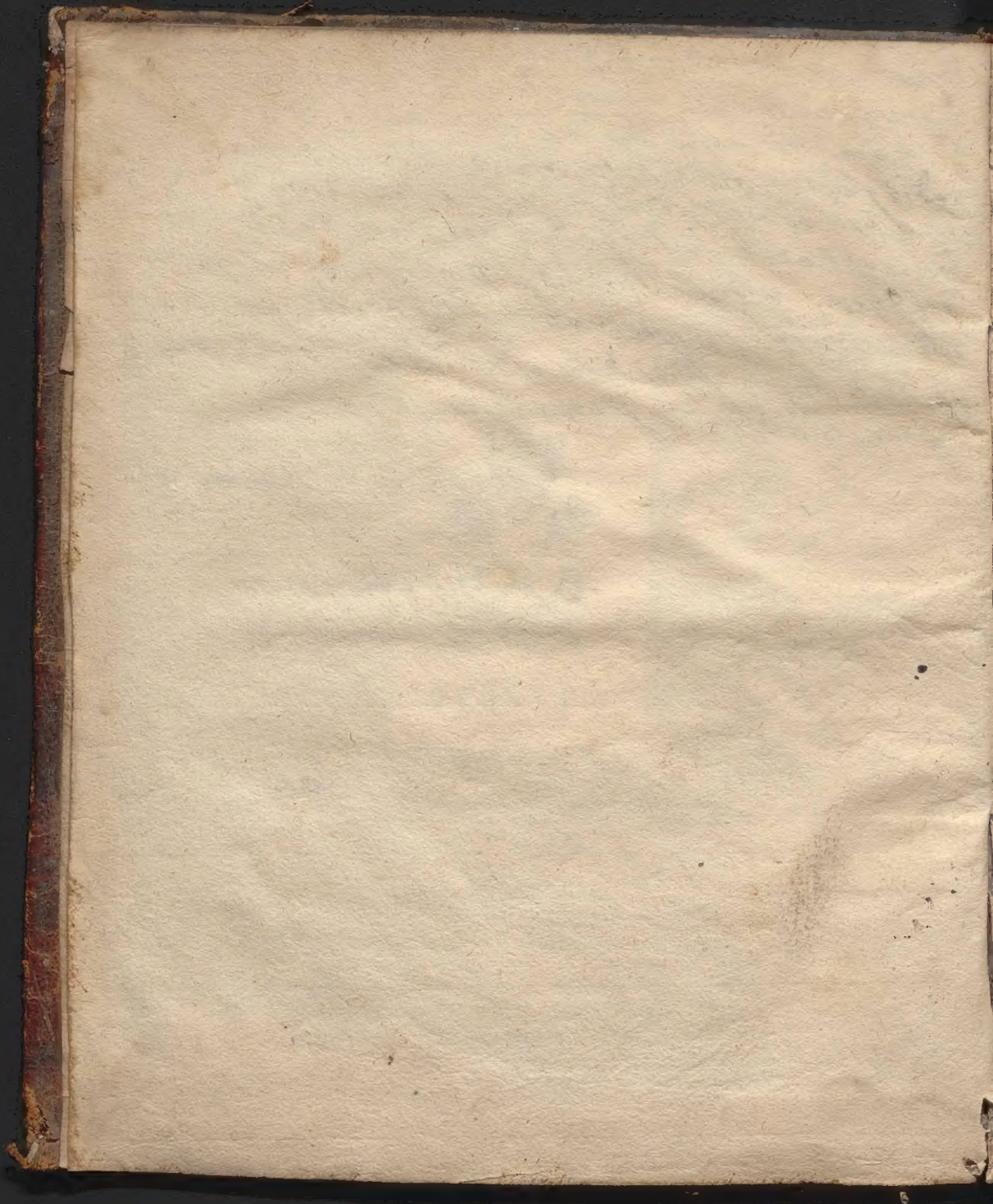
910814 I
Mag. St. Dr.

Notata. carissimorum. Domini Episcopi. Geronimorum de hinc
donus. et sancti. Urmordan hinc a. de. hinc. Stephano
VII. n. p. M. i. c. h. o. m. o. d. u. e. e. t. e. p. d. l. o. u. i. k. u. o. d. o. f. e. t.
dedit gladium quod. e. t. e. t. m. a. l. c. h. o. a. u. r. i. c. u. l. d. a. b. e. d. i. t. i. n. d. e.
h. o. n. e. d. i. t. e. t. h. i. c. g. l. a. d. i. u. s. i. n. f. e. d. a. t. i. f. a. l. t. h. d. o. n. a. n. c. o. n. v. e. n. i. a. t.
Joannes. U. e. t. y. k. f. a. i. t. E. p. i. s. c. o. p. i. G. e. r. o. n. i. m. o. r. u. m. e. t. p. o. s. a. r. c. h. i. e. p. i. s. c. o. p. i.
p. r. o. G. r. e. c. o. r. u. m. p. l. e. n. i. u. s. v. i. r. t. u. t. i. b. u. s. M. o. r. i. o. n. i. s. l. a. n. o. m. i. c. a. u. t. p. e. r.
a. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. g. r. a. t. i. o. n. i. s. p. e. c. c. a. t. i. b. u. s. p. e. r. N. o. m. e. n. J. e. s. u. p. r. o. f. e. r. r. e. t. r. e.
s. p. e. n. d. i. t. A. n. t. i. p. r. o. c. e. d. a. t. i. n. t. e. r. s. e. d. i. n. i. l. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. s.
p. e. t. a. n. e. t. h. i. c. v. e. r. b. i. f. i. n. i. t. u. r. i. t. a. t. i. o. n. e. s. p. e. t. 24

et. l. e. t. e. l. f. u. i. d. i. t. J. R. o. c. k. a. w. o. l. k. i. n.

2798

JVS CAPITVLI

SEV

TRACTATUS NOVUS

ET ABSOLUTUS

De Potestate Capituli Sede Episcopali vacante,

in Quinq; Partes Distributus.

cum adjecta Illustrissimorum Episcoporum Posnaniën:

Historica Synopsi.

Per

NICOLAVM ZALASZOWSKI

J. U. Doctorem

ARCHIDIACONVM POSNANIENSEM.

Opus Posthumum Curâ & Impensis

Illustrissimorum ac Reverendissimorum

ultimæ voluntatis Ejus

PRÆSTITVM.

Ex libris Casimiri

Hieronymi Omiński

et Marylę

— (1706) * * * * * (1706) —

Typis Academiæ Posnaniensis Anno Domini 1706

IN BIBLIOTHECA
ACADEMICA
POSNANIENSIS
ANNO
DOMINI
1706
MAY 10
1706

BIRIA
V. NIV. 1844
CRACOVIEŃSKI

Agnus in Elyfios campos jens Lilia liquit
Sponfa Sagitta fuos, obtulit illa sinus
Lilia terna Tibi quare commissa tuere
Aeternum vigeant, candida secla Deo

Alexander Dziatynski in Acad. Pos Poef. Stud.

910841

ILLVSTRISSIMO
&
REVERENDISSIMO DOMINO
D. STANISLAO
à Bogusławice

SIERAKOWSKI

J. V. Doctori, in Ecclesia Cathedrali Posnani:
Archidiacono Sremensi, Gnesnensi Canonico,
ac ejusdem Vacante Sede Generali

ADMINISTRATORI.

A Capite erudito Zalasoviano, Ius Capituli, ad
Te Supremi Capituli in Regno Poloniae Gene-
ralem Administratorem devolvitur. Tractatus no-
vus & absolutus, novam quidem ex se, sed vete-
rem ex Tuis meritis, et absolutissimā quibusvis ani-
mi bonis, & omni literario operi vacantem Sedē
invenit. Opus posthumum, post humanum omne re-
cto iudicio in Te habet receptaculum. Iure de-
volu-

volutivo, ex asse, hoc opus, hic labor Perillustris olim
& Reverendissimi D. Nicolai Záláßowski I. V.
D. & in Vniuersitate Crac: quondam Professo-
ris, Archidiaconi Posnaniensis: Tibi Illustrissime
Domine cedit Doctoris opus, quidni ad Doctore?
Archidiaconi, ad Archidiaconum ejusdem Cathe-
dræ præsentissimum sibi lumen. Maximum ta-
men rei argumentum est, quod à minimis Tui ho-
noris Cultoribus Collegij Pontificij Lubransciani
Posnaniensis liber hic libere dirigitur, eâ li-
bertate, quâ ad Te, semper Illustrissime Do-
mine ferimur. Benevolentia, cum in omnes, tum
in nos satis probata, dux erat celerioris ad lucem
publicâ Operis huius, processûs. Cum Innata Præcla-
re Factorû Tuorum Virtus, & excelsa mens quidquid
præclari agitur undiq, libenter acceptat. Tua Illu-
strissime Domine Administrator acuta in omnes
pupilla Lubranscianum Heliconâ ita observat, ut
abscondi gemino suo vertice non possit, semper Tuo
benefico obtutui sit præsentissimus: qui dum sic pen-
det ab oculis, necesse, ut etiam nunc applaudat Ho-
nori Administrationis Generalis Gnesnensis. opere
hoc

hoc alieno quidem sed quasi proprio, cum sui Patris,
Doctoris, Benefactoris. Sed tenues tentamus gran-
dia, cum amplitudinem Honoris Tui Administra-
torij & potestatem in Te Capituli Peraugusti, an-
gustæ huic audemus includere pagine. Onus est
non leve animi, Honores magnis laudibus dignos, e-
tiam attingere. Erigit tamen vota nostra Gentili-
tia Tua Sagitta semper ad honores, nomenq; bonū,
famam laudesq; erecta. Obligavit quoq; annulus
Academicum nostrum pectus & obsignavit ut gra-
tum semper Nomini Tuo existat, & Honori applau-
dat. Ferremus in fronte Libri huius jure debito
merita Tua & patria decora, sed frontem Tuam
modestissimam reveremur & supercilium. Ius esset
Te magnis dicere ortum Natalibus, sed cum Orbis
hoc sciat, nostra veneratur proinde submissio. Ho-
nor Tuus non tenui, sed triplici funiculo, qui diffi-
cile rumpitur, virtute, sapientiā & in rebus agendis
dexteritate tenetur major omnibus laudibus. Ac-
cessit hunc ad Honorem liliatus sacri senaculi Me-
tropolitane Gnesnensis Ecclesiæ Patrum candor,
dum Te Sagittā & Annulo Gentilitio insignem Lili-
ti sui

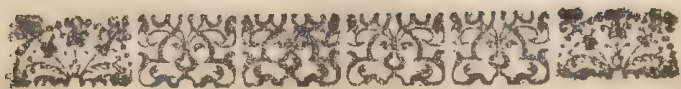
ti sui forte Praesidium & dulce Decus suum elegerit. Accedit
Illustrissimi & Reverendissimi Dni Dni Hieronymi à Magna
Chrzaſtow Wierzbowski, Dei & Apostolicae Sedis Gratia E-
piscopi Eſſenſis, Suffraganei, Praepositi, nec non Deputati à
Sede Apostolica Posnanien: Administratoris placidus benevo-
la mentis, cum in omnem Tui honorem, tum in dedicationem
Operis huius consensus Cui una Tecum Illustrissime Do-
mine vitam suam post funera, Zalasovius noster totam
reddidit cum voluntatem ultimam. His ergo de fonti-
bus, nimirum & publici honoris, & omnium optimè faventi-
um applausus, & Nostra Academica propensionis recto trami-
te ad Primam Principemq; Ecclesiarum procedit, animosa Po-
testas Capituli, & suae gloriae, Sagittam Tuam pro meta elegit:
& in peripheria annuli Tui decurrere ad usum publicum eta-
tes decrevit. Tibi vero Illustrissime & Reverendissime Do-
mine hic vota nostra metam honoris non ponunt, sed signant
plus ultra. Ita.

Nomini Tuo & honori

devotissimus

M. Ioannes Grymecki
Academiae Posnan. Director.

Cum toto Collegio Lubransc:

V I T Æ

Episcoporum Posnaniensium.

Episcopatum Posnaniensem MIECISLAUS Rex Polonorum crexit & fundavit. Dlugossius *Tomo. 1mo. lib. 2. fol. 92.*

I.

Fuit JORDANVS natione Italus genere Nobilis ex Domo & Familia Ursinorum, à STEPHANO Papa VII ad Ecclesiam Posnaniensem Anno Domini 996. pronuntiatus & institutus. Qui ut gratiosior esset Ducei Posnaniensi idem Pontifex STEPHANVS gladium S. PETRI, quo in abscindenda auricula Malchi in horto montis oliveti usus fuisse creditur, hunc, sive alium per eundem transmisit. qui quidem gladius in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi etiam nunc studiosa veneratione colitur in Episcopatu triginta & uno annis sedit. Posnaniæ obiit, & in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultus est, licet alij in Brandeburgensi Ecclesia sepultum esse scribant.

II.

TIMOTHEUS à Summo Pontifice BENEDICTO VII. Anno Domini 1002. successus est natione Romanus, genere Nobilis, sed virtute & doctrina nobilior, Vir
A pudicus,

pudicus; continens, & exemplaris. Rexit Episcopatum. decem. & octo annis, morbo consumptus. in Ecclesia Cathedrali sepultus est.

III

HUlc successit PAULINUS, Canonicus S. Petri in Urbe Romana. ad instantiam BOESLAI Poloniæ Regis à BONIFACIO Papa VII. substitutus & de mandato ejusdem Summi Pontificis Romæ consecratus Vir ex Familia Nobili Italica ortus Rexit Episcopatum & Dioecesim annis quindecim; obdormivit in Domino 1035. in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultus est.

IV.

DVM Rex decrat & CASIMIRVS cum Rixa genitricis sua exulare coactus fuit; à Capitulo Posnaniensi Senatus Poloniæ frequenter interpellatus est; ut Nuntijs & literis Romanum Pontificem BENEDICTVM VIII. de surroganda Persona ad Ecclesiam Posnaniensem sollicitaret. Summus itaq; Pontifex annuens votis; BENEDICTVM natione siculum Neapoli ortum Anno Domini 1037. ad eandem Ecclesiam promovit. Fulgebat in illo pudicitie bonum, hinc accedens ad Ecclesiam Posnaniensem à Clero & Populo honore processionis publicæ receptus est. Rexit Ecclesiam annis II. Anno 1048. è vita subtractus est, & in Ecclesia Posnaniensi sepultus est.

V.

V.

MARCELLVS Apostolici Palatij Auditor insignis Iuris-
peritus, natione Romanus, ex Familia Marcellorum
ortus ad instantiam CASIMIRI Regis Poloniae ut provi-
deret de idoneo Episcopo à JOANNE XX Summo Pon-
tificè, anno Domini 1047. provisus; decem & septem an-
nis in Episcopatu exactis, scabie confectus Anno Domini
1065. mortuus in Ecclesia Posnanienſi sepultus.

VI.

THEODORVS Canonicus S. Mariæ Majoris Iureconſul-
tus natione Italus, Vir etſi non genere, virtute tamen
Nobilis, à NICOLAO II Papa provisus est Anno 1065.
Rexit Ecclesiam annis viginti duobus, tandem Anno Do-
mini 1087. vita excessit.

VII.

DIONISIUS Canonicus S. Petri Italus Græcæ linguæ
peritus quamvis Capitulum favente BOLES�AO Mo-
narcha Regni Poloniae, unum ex se præfici expeteret, à
Summo Pontifice VRBANO II. (ex quo jure suo diutur-
no & continuato uti volebat) provisus est, vixit in Epi-
scopatu spectatæ religionis & devotionis vir annis viginti
duobus, in Ecclesia Posnanienſi sepultus est.

VIII.

LAVRENTIVS Præpositus Ecclesiæ Cathedralis Po-
snanienſi natione Polonus de humili stirpe procreatus
aggreſſum virtute tamen & vitâ probâ Nobilis, à Capitu-

ib electus est. Quam electionem MARTINVS Archiepiscopus Gnesnensis ad sollicitationem BOESLAI Monarchæ Poloniæ Anno Domini 1506. confirmavit, & in Ecclesia Gnesnensi consecratus. Rexit Episcopatum annis viginti & uno tandem senio confectus Anno Domini 1537. Sacramentis munitus, obdormiuit in Domino, & sepultus in Ecclesia Cathedr: Posnaniensi.

IX

MARTINVS, Decanus Posnan: Polonus, genere obscurior natus, concorditer à Capitulo Electus, quam Electionem Canonicam videns IACOBVS I. Archiepiscopus Gnesnen: post consensum BOESLAI Monarchæ Poloniæ confirmavit & consecravit. Rexit Ecclesiam Posnan: annis decem & novem, scabie confectus ultimum diem vitæ suæ clausit Anno Domini 1547. in Choro Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis sepultus est.

X.

BOGVPHALVS natione Polonus, ex Familia Nobili Rosarum ortus, Custos Posnaniensis à Capitulo ex pluralitate votorum Electus, cui Electioni MIECISLAVS Poloniæ Princeps resistit, sed tandem à Capitulo & Sæcularibus precibus fatigatus consensum dedit. IACOBVS itaq; Archiepiscopus Gnesnensis hanc Electionem Anno Domini 1548. confirmavit, & electum consecravit. Hic cum annos duos & Menses sedisset in Episcopatu mortuus est, & in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultus.

POSNANIENSIVM.

XI.

PIANVS cum Capitulares inter se discrepassent in eligendo Episcopo, ab **EVGENIO** Papa III. Auditor Palatii, Italus ex Familia Nobili ortus Episcopatu Posnanienſi præfectus est, à Cardinali Ostienſi consecratus in Polonia venit, & possessionem Episcopatus adeptus est **BOLESLAO** Poloniae Monarcha ordinationem hanc magis ferente, quam approbante. Sedit annum unum & sex Menses, in Cathedra tandem rebus humanis Anno Dni 1551. exemptus in Ecclesia Cathedrali Posnan: sepultus est.

XII.

STEPHANVS Canonicus Posnanien: ex pluralitate à Capitulo Electus, Nobilis de Domo & Familia Agriculorum, vitæ pudicæ, & religiosæ, in quam Electionem, **MIECISLAVS** Princeps Majoris Poloniae consensit; **IANISLAVS** Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & in Ecclesia Calisienſi consecravit. Sedit in Cathedra annis 5. paralyſi tactus, Anno 1556 obiit, in Ecclesia Posnan: Cathedrali sepultus.

XIII.

RADWANVS, Scholasticus Posnanien: de Domo Sreñiawa, à Capitulo Electus, & accedente consensu **MIECISLAI** Principis Poloniae, à **JANISLAO** Archiepiscopo Gnesnensi, Electionis suæ confirmatione obtenta, & ab eodem consecratus est. Vixit in Episcopatu annos octo,

A3

mortuus

VITÆ EPISCOPORVM

mortuus Anno Dni 1562. in Ecclesia Cathedr. Posnaniens: sepultus est.

XIV.

BERNARDVS Abbas five Præpositus Trzemesnensis de Domo Sirokomla ortus, à Capitulo Electus, cujus Electionem MIECISLAUS Poloniæ Princeps approbavit, & JANISLAUS Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit & eundem consecravat. Vixit in Episcopatu annis tredecem, tandem ad quietem Monasticam redijt, ibiq; mortuus ad Ecclesiam Posnaniensem relatus, in eadem sepultus est, Anno Domini 1575.

XV.

SWANTOSLAUS, Præpositus Posnaniensis, Canonicus Gnesnensis, à Capitulo ex Familia Accipitrum, Electus à PETRO Archiepiscopo Gnesnensi, accedente consensu MIECISLAI Principis Poloniæ, confirmatus & consecratus, in Cathedra Posnaniensi uno Anno sedit, & mortuus anno 1576. in Ecclesia Cathedr. Posnan: sepultus est.

XVI.

GERVARDVS, Custos Posnaniens: de stirpe Acervorū à Capitulo Electus, cujus Electionem PETRVS Archiepiscopus Gnesnensis, MIECISLAI Principis Poloniæ, accedente consensu confirmavit & Anno 1576. consecravat. Brevi tempore peste Epidemiæ correptus & consumptus in Ecclesia Posnan: sepultus est.

XVII

XVII.

ARNOLDVS, Canonicus Posnaniensis & Gnesnensis, ex Familia Dolanga progenitus à Capitulo Electus, quā Electionem PETRVS Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & in Ecclesia Gnesnensi eundem consecravit. Hic Episcopus Monasterio Lubens Ordinis Cisterciens: Villam Cossentino ultra Kasimierz perpetuò contulit. In Cathedra Posnan: annis novem sedens à Dissenteria invasus, mortuus est Anno Domini 1586. in Ecclesia Cath: Posnan: sepultus est.

XVIII.

MROCHOTA, Custos Posnaniens: ex Familia Corabitharum, à majori & seniori parte Capituli electus, accedente consensu MIECISLAI Principis Poloniæ à Zdzislaò Archiepiscopo Gnesnensi confirmationem electionis suæ, & tandem consecrationem obtinuit. Sedit in Cathedra annis decem languore epidemiæ pressus, obiit Anno 1596 in Ecclesia Cath: Posnan: sepultus est.

XIX.

PHILIPPVS, Canonicus Posnan: de Domo Wieniawa à Capitulo per viam scrutiniij Electus, & à ZDZISLAO Archiepiscopo Gnesnensi consentiente MIECISLAO Principe Poloniæ confirmatus, & per eundem Archiepiscopum Gnesnensem consecratus. Vixit in Episcopatu annis tredecim, Anno Domini 1209. Obijt in eadem Ecclesia, sepultus est.

VITÆ EPISCOPORVM

XX

PAVLVS Ordinis Prædicatorum stemmatis Grzymulio-
rum Electus, ab **HENRICO** Archiepiscopo Gnesnen:
de consensu **MIECISLAI** Principis Poloniæ confirmatus &
consecratus. Qui **Borzyvovium** Comitem de **Szrem** pro
violentijs Ecclesiæ Posnaniens: illatis excommunicavit, quē
Borzywovius cum alijs Prælatiſ, Baronibus, & amicis pro
componenda pace invitavit, & tandem captivavit, qui ca-
ptivitatem evadens per universam Poloniam eundem ex-
communicavit, dum **Borzywovius** censuras contemneret,
& satisfacere recusaret, captus in **Szrem** & occisus est. Hic
Episcopus rexit Ecclesiam annis 33. mortuus, in Ecclesia
Cathedrali Posnan: Anno Dni 1242 sepultus est.

XXI

BOGVPHALVS II. Cantor Posnaniens: Canonicus Cra-
coviensis genere Nobilis de Domo Rosarum, electus à
Capitulo, quā Electionem **FVLCO** Archiepiscopus Gne-
snenſis. confirmavit, & eundem in Ecclesia Gnesnenſi
consecravit Sedit in Episcopatu annis decem, Mensibus
sex, diebus 15. Vir literatus, pulchram Bibliothecam Ca-
pitulo reliquit, novum chorum in Ecclesia Cathedrali Po-
snaniensi à fundamentis extruxit, Villam **Kozłowo** pro
Ecclesia Posnaniensi emit. Tandem Anno Domini 1253.
in Villa Episcopali **Solecz** vitam finivit, in Ecclesia Po-
snaniensi sepultus est.

XXII

Pol. Jag.

XXII.

PETRVS I Decanus Posnaniensis, Vir Religiosus, devotus, & pius, genere Nobilis de Familia Præditarū, per viam Compromissi concorditer electus. Et quia Sedes Apostolica prohibuerat, ne præsentē HVGONE Cardinali & Legato Apostolico Archiepiscopus Gnesnensis, Electionem Episcoporum confirmaret, missi sunt aliquot Canonici ad prænominatum HVGONEM cum postulatione, ut dictam prohibitionem dignaretur relaxare quod & præstitit, sed Ioannes Archidiaconus, & Theophilus Canonicus, Posnaniensis, confirmationem electionis, ob contemptum de se factum apud FVLCONEM Archiepiscopum Gnesnen: impediverunt. Quâ discordiâ auditâ, Oppizo Nuntius Apostolicus impediētes Vratislaviā accersivit, & in unionem fraternam reduxit. Petriq; electionem uti Canonicam auctoritate Apostolicâ confirmavit. Petrus autem à FVLCONE Archiepiscopo Gnesnensi in dicta Villa Kozłowo consecrationis munus obtinuit. Vixit in Episcopatu uno anno, Mensibus duobus, paralyti tactus, Anno Dni 1254. ultimum vitæ suæ diem clausit, sepultus in Cathedr Posnan.

XXIII.

BOGVPHALUS III. Præpositus Gnesnensis, Canonicus Posnanien: Nobilis de Domo Rosa, per viam Compromissi

B

missi

missi concorditer electus est, & per FVLCONEM Archiepiscopum Gnesnensem confirmatâ electione, ab eodem consecratus est. Vixit in Episcopatu annis 10. non carens vitijs, Anno Domini 1264. in Villa Czynnna desijt vivere in Cathedrali Ecclesia sepultus.

XXIV.

PHALANTA Decanus Gnesnensis ob fervidam postulationem BOLESLAI Ducis Majoris Poloniæ, & ejus Vxoris à JANVSSIO Archiepiscopo Gnesnensi (ex quo Petrus Præpositus Posnaniens: à Capitulo per viam scrutini in Episcopum electus, persuasionibus, & consilijs Ducis & Archiepiscopi, inductus de jure electionis suæ cessit, & eodem renuntiavit) non obstantibus appellationibus Capituli ad Sedem Apostolicam confirmationem nominationis suæ & consequenter consecrationem obtinuit. sed brevisculo tempore per CLEMENTEM IV. Papam à Sede Episcopali amotus est.

XXV.

NICOLAUS Professor in Academia & Scholasticus Cracoviensis natione Polonus genere Nobilis de Domo & familia Vulpium de Ecclesia Posnaniensi à CLEMENTE IV. Papa provusus, & apud Viterbium, ex mandato Papæ cōsecratus est: nam cum alijs Nuntijs negotiū Canonizationis Beatæ Hedvigis Ducissæ Vratislaviensis tunc Romæ gefit.

fit. Sedit annos novem, Anno Domini 1273. fatis cessit in Cathedrali Posnanienſi ſepultus eſt.

XXVI.

JOANNES I. Dictus Wyſkowiecz Canonicus Poſnaniſis genere Nobilis de familia Iodziarum virtutibus & meritis clarus & probitate vitæ conſpicuus à Capitulo electus, accedente favore & conſenſu BOLESLAI Califfi en: & Præmiſlai Poſnaniſis Principum à GREGORIO X Papa, propter diuturnam vacationem Archiepiſcopatus Gneſnen: Electio hæc fuit confirmata; ab Archiepiſcopo Gneſn: PHILIPPO conſecratus. Rexit Eccleſiam annis prope undecim Anno Domini 1286. deſijt vivere in Cathedra ſua ſepultus eſt.

XXVII.

JOANNES dictus Herbuth genere Nobilis de Familia Naſencitarum Canonicus Poſnaniſis à Capitulo per viam ſcrutiniſ Electus, cujus Electionem JACOBUS Swinka Archiepiſcopus Gneſnenſis confirmavit, & in Eccleſia Landenſi Ordinis Ciſterciſienſis in Episcopum conſecravit. Sedit in Eccleſia annis 12. Anno Domini 1298 obdormivit, in Cathedra Poſnaniſis ſepultus, ſub Episcopatu illius Præpoſitura Santhocenſis cum proventibus à collatione & proviſione Episcopii Poſnan: abſtracta eſt, & per Ottonem longuin, ac alium Ottonem, ac Ioannem Nepotem co-

rum Marchiones Brandeburgen: Capitulo Ecclesiæ Soldi-
nensi applicata. Cuius Præpositus in Clero & Populo, &
in singulis Ecclesijs infra Oderam, Inam, Dravam, Var-
tham, & Notes fluvios constitutis, ordinariâ Iurisdictione
utebatur.

XXVIII.

ANDREAS Primus genere Nobilis de Familia Zaram-
bow appellatus Symowicz ex Patre Simone genitus,
per IACOBUM Swinkam Archiepiscopum Gnesnen: con-
firmatus, & in Posnaniensi consecratus Ecclesia. Hic Vla-
dislaum Lokcek Cuiaviensem Ducem, & in Regem Polo-
niæ Electum pro eo, quod in Majori Polonia manens,
matronarum & Virginum pudicitiam per se & milites
suos prostituebat & Ecclesijs esset onerosus, excommuni-
cavit. Hic etiam ad reuniendam Præposituram Santocen-
sem ablatam maximo studio desudavit Romæ, sedit An-
nis 14.

XXIX.

DOMARATVS aliàs Domanka Decanus Posnanian-
sis genere Nobilis, de stirpe Grzymalitarum à Capitulo
electus, & accedente consensu VLADISLAI Poloniæ Re-
gis, JANISLAUS Archiepiscopus Gnesnensis confirma-
vit ejusmodi Electionem, & in Episcopum consecravit.
Sedit novem annis, decessit Anno Domini 1320. & in
Ecclesia Posnan: sepultus est.

XXX.

JOANNES III dictus Doliva, Præpositus Posnan: genere Nobilis, ex Familia Doliva à Capitulo paucis discrepantibus Electus. Huius electionem **JANISLAUS** Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & ipsum in Episcopum Posnaniensem consecravat. Hic Episcopus factus plusquam fat erat, in familiam & alias expensas minus necessarias faciens ære alieno se involuerat, in Provisione egenorum, viduarum orphanorum, cæterarumq; miserabilium personarum negligentem se exhibuit. Rexit Episcopatum quindecim annis, tandem Anno Domini 1335. mortuus in Sponsa sua sepultus est.

XXXI.

JOANNES IV. de Kampa genere Nobilis, de Domo Doliva à Capitulo Electus, sedit annis vndecem, tandem Anno Domini 1346. mortuus in Cathedrali sua Ecclesia sepultus est. Qui etsi pro tempore, hilaritati & lubricitati operam dedit singulariter tamen, Virgini Mariæ famulabatur, in ejusq; honorem certas Profas compilavit.

XXXII.

ALBERTVS I. dictus Paluka, Præpositus Vladislaviensis & Canonicus Posnaniensis, natione Polonus genere Nobilis ex familia Bipennium, circa electionem suam plures instantias, & impedimenta passus, confirmationem tamen

tamen suæ electionis, & deinceps consecrationem post biennium obtinuit. Vixit in Episcopatu annis 7. in Villa Solecz Anno Domini 1355. mortuus, in Cathedrali sua sepultus est.

XXXIII:

JOANNES V. Præpositus Posnaniensis genere Nobilis de Domo Doliwa à Capitulo Electus. Qui à IAROSLAO Archiepiscopo Gnesnensi confirmatus & consecratus, anno vigesimo primo, in Villa Otbicowo, Anno Domini 1374. hidropisi consumptus; in Ecclesia Cathedrali sepultus est. Hic Decimas manipulares in Ducatu Masovix, quas Semovitus Dux Masovix prætendebat per mediationem CASIMIRI Regis Polonix, & sententiam definitivam recuperavit.

XXXIV.

NICOLAUS de Kurnik Præpositus Sanctæ Mariæ Cracovien: Canonicus Posnaniens: genere Nobilis, de familia Iodzia, licet discrepantibus votis electus, qui ad Curiam Romanam Avinioni tunc constitutam discedens non obstantibus LVDOVICI Regis Polonix, JOANNIS Archiepiscopi Gnesnen & Cracovien: Episcopi reclamationibus & impedimentis literaliter productis, à GREGORIO Papa XI. obtinuit confirmationem, illicq; consecratus est. Hic nullâ re memorabili editâ, sed voluptati deditus,

ditus, multis infirmitatibus & languoribus confectus in Villa Ciazyn, Anno Domini 1382 mortuus in Ecclesia Posnaniensi sepultus.

XXXV.

NICOLAUS III. de Kurnik Cantor Gnesnensis, Scholasticus Posnan: genere Nobilis de Domo Naleciorum virtuosus, modestus in pauperes liberalis, à Capitulo Electus, cujus electionem JOANNES Suchywilk Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit. Et licet esset Vir virtuosus & canonicè electus, livore Ambitiosorum & Regis LVDOVICI, ex quo non petito suo consensu confirmationem electionis obtinuit, ex Episcopatu ab VRBANO Papa VI detrusus est.

XXXVI

JOANNES VI Kropidło dictus, de quo in vitis Archiepiscoporum Gnesnensium latius

XXXVII.

DOBROGOSTIVS I. dictus Wydrzyoko, dictus sic ob rubedinem oculorum, genere Nobilis de Familia Nalecz, Canonicus Posnanien: V. I. Doctor Paduanus ab VRBANO VI Papa ad Episcopatum Posnan: suffultus est, & eundem Episcopatum per annos undecem rexit, tandem ad instantiam VLADISLAI II. Regis Poloniæ, per BONI.

BONIFACIUM IX. Papam, ad Metropolitanam Gnesnensem translatus est.

XXXVIII

NICOLAUS IV dictus Kurowski, de quo in Vita Archiepiscoporum Gnesnensium, & Episcoporum Vladislavien:

XXXIX.

ALBERTVS II. dictus Jastrzębiecz, Scholasticus Cracoviensis, ex familia Iastrzeboviorum, ad instantiam prænominati VLADISLAI II. à BONIFACIO X. Papa, provisorius, Vir in consanguineis promovendis, cupidus Episcopus factus Ecclesiam in Villa Baszovia, in qua prima rudimenta imbuere ex lignea latericiam fecit, & picturis ornavit, tandem ex Parochiali conventualem Patrum Beati Pauli Primi Eremitæ fecit, Collegium Mansionariorum in Cathedrali Posnan: instituit & dotavit. Et cum sedisset in Cathedra Posnanensi annis 14. VLADISLAI Rege promovente ad Cracoviensem insinulato, quod WYSZ Episcopus Cracoviensis Vir aliàs bonus & simplex in amentiam & delirium cecidisset, à JOANNE XXIII. Papa schismate durante translatus est.

XL.

PETRUS II dictus Wysz, qui in Ecclesia Cracoviensi annis 20. cum pietate & religione federat, Vir genere No-

re Nobilis ex Domo Lescitarum pro insigni Acervum, in campo rubeo defferentium V.I D. in pauperes & egenos munificus, dolo & ambitione ab Alberto Iastrzembicio de Episcopatu Cracoviensi submotus, & à JOANNE XXIII. Papa ad Episcopatum Posnaniensem translatus, vix duobus annis in eodem Episcopatu vixit, in Villa Episcopali Ciazyn, Anno Domini 1414. Sacramentis munitus, dejectorem Iastrzembicium ad Iudicium Divinum, vocando, obiit in Ecclesia Cathedrali Posnan: sepulturam accepit.

Deinde in Episcopatu XLI.

ANDREAS II Laskarz. de Golaiewice in præsentiis VLADISLAI Regis Poloniae absens electus est genere Nobilis de Familia Godzambitarum, Vir simplex & pudicus & exemplaris, raræ insuper religionis in DEVM pietatis singularis in pauperes, à MARTINO V. Papa, electio ejus confirmata; Relicto Episcopatu Monasticam vitam apud Monasterium Austriæ Mellicum agere decreverat, nominatis Successoribus certis ad Episcopatum. Sed cum nec MARTINVS V. Papa resignationem neq; Successores nominatos VLADISLAUS Poloniae Rex acceptaverit, in paterno Castro Goslavice, quod Episcopus existens latere muraverat Anno Domini 1426. Episcopus sui anno 15. & sex Mensibus Ecclesiasticis Sacramentis munitus, obdormivit in Domino & in Cathedr: Posnan: sepultus est.

C

XLII

XLII.

MIROSLAUS Præpositus Gnesnensis, Canonicus Posnaniensis: de Domo Nałecz, V.I. D. à MARTINO V. Papa provifus, & mandato ejusdem Summi Pontificis cōsecratus est, poffessionem tamen Episcopatûs non adiit, obftante VLADISLAO Poloniæ Rege, qui STANISLA-VM Ciołek Cantorem Cracovien Regni Poloniæ Cancellarium promovebat, & Capitulum cedendo furori Regio elegerat. Durante contentione inter Papam & Regem MIROSLAUS Romæ Anno Domini 1427, mortuus in Ecclesia Sanctæ Mariæ dictæ de Populo in parte dextræ Altaris majoris feputus est

XLIII

STANISLAUS dictus Ciołek, genere Nobilis de Familia Taurorum feu Ciolkorum, pœticâ arte naturaliter pollens, ob eamq; ad Vicecancellariatum Regni affumptus à MARTINO V, Papa, ad instantiam VLADISLAI Regis Poloniæ in Civitate Korczyn, in Episcopum consecratus. Concilio Basiliensi interfuit, exequias VLADISLAO II. Regi Poloniæ sumptibus proprijs celebravit. Abraham de Sbaſzyn Iudicem Posnaniensem fauorem hærefium excommunicavit. ob idq, multas adverfitates. & infidias ab eodem Iudice paſſus, ſedit in Episcopatu annis decem, Menſibus ſex, Anno Domini 1438.

Posna-

Posnanix mortuus & ibidem in Ecclesia Cathedrali sepultus, multos insignes libros & clenodia nobilia Ecclesiæ huic reliquit.

XLIV.

ANDREAS III. de Bnin dictus Bninski Nobilis de Armis Lodzia, Secretarius, Canonicus Posnanien: à maiori parte Capituli electus, ejus electionem EUGENIUS IV. Papa confirmavit, VINCENTIVS Archiepiscopus Gnesnensis consecravit. Extruxit in Crobia castrum ex coctis lateribus, Ecclesiam Collegiatam Sanctæ Mariæ in Summo Posnanienfi. Item in Oppido Dolsko, in Crobia, in Kozłom, in Zbikow, in Szmigel Oppido suo patrimoniali, & Curiam Episcopalem Posnanæ. Fuit vitæ pudicæ, in Clericos impudicos suæ Diœcesis, rigidus, in pauperes munificus, Virginibus dotes, Viduis & calamitate oppressis pecuniarum solatia clandestine præbens. Ecclesiæ Cathedrali duos calices aureos suppellectilemque pretiosam donavit, singulis annis Episcopatus sui calicem argenteum parans & illo usus alicui pauperi Ecclesiæ donabat. Injuriam Fidei & Prædecessoris sui, ab Abrahamo Szaski Iudice Posnanienfi de Armis Natęcz, illatam auxilio Petri & Alberti Nepotum suorum vindicavit & compescuit. Oppidum Zbaszyn, in quo septem Presbyteri Diœcesis suæ errores hæreticos prædicabant, comitante Petro Castellano Gnesnensi, Patruo suo germano, cum nongentis ar-

matorum equitibus obsedit, nec prius obsidionē solvit, donec duobus illis. Sacerdotibus per fugam elapsis, quinque residui præsentati illi fuerint: quos Posnamiam deductos, & de hæresi convictos, igni publico damnavit. In consanguineos tamen suos propensior, quàm Episcopo congruebat, fuit. Vixit octoginta duobus annis; triginta octo, & mensibus sex, Ecclesiā rexit. Moribundus admonuit Canonicos, ut inter se charitatem servarent, scandala vitarent, statuta, quæ jurarunt, observare tenerent; & Successorem omni humano & Regis timore deposito in locum sui quam optimum eligerent, munitus Sacramentis, testamento condito in Domo Domini Custodis Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis circa eandem Ecclesiā sita Anno Domini 1479 obdormivit in Domino; & in Capelli S. Andreae, quam ab alijs fabricatam in honorem istius Sancti consecravit, & de Mensa Episcopali dotavit, honorifice in sepulchro, quod sibi vivens paraverat, sepultus.

XLV.

URIEL Comes à Gorka. Præpositus Gnesnensis & Posnaniensis, Canonicus Cracoviensis, de Familia Navium, in præsentia IACOBI Archiepiscopi Gnesnensis, ab Vriemel & à toto Capitulo Posnaniensi: quo per præsentiam suam divisiones factiosæ nomine Regio factæ in Electione evitarentur invitati, concordibus vocibus electus

à SIXTO IV. Papa confirmationem obtinuit; à IACOBO autem Archiepiscopo Gnesnen: in Ecclesia Posnanienſi consecratus. In consanguineos suos paulò profusus. Anno Domini 1498. Episcopatus decimo nono, in Oppido dicto Vari, Provinciæ Pragenſis, ultimum vitæ diem clauſit. Cujus corpus inde allatum in Ecclesia Cathedrali Poſnanienſi ſepultum.

XLVI.

JOANNES VII dictus Lubrański Decretorum Doctor, genere Nobilis, de Familia Godziembitarum; ex Ploceſi ad Poſnanienſem translatus. In pauperes & egenos Scholares præſertim liberaliſſimus ab omni ſaſtu & elatione alienus, Cathedralis Eccleſiæ Poſnanienſis ambitum, cuius Canonicoꝝ & ædibus Vicarioꝝ incluſis muro eiiſxit, ipſam Eccleſiam laminis cupreis texit, ſupellectili Eccleſiaſticâ auro, geminis & lapidibus pretioſis exornatâ locupletavit. Academicum Collegium Poſnanix extruxit & dotavit Templum Divo Stanislao cum adiuncto S. Gertrudis hospitali, ubi nunc Patres Societatis Ieſu Collegiũ habent, ædificavit. In Oppido Caſimiriienſi in memoriam S. Ioannis, qui unus erat e quinque Fratribus Martyribus Polonis Eccleſiam & Monasterium conſtruxit, & multa præclara fecit. Ætate & laboribus pro Eccleſia & Rempublica confectus, in Oppido ſuo Episcopali Buk Anno Domini 1520 ipſe placide in Domino obdormivit, cujus corpus ad ſpon-

ad sponsam suam allatum in monumento marmoreo, quod Reverendissimus Petrus Tomicki, Successor in Episcopatu extruxit conditum jacet.

— XLVII.

PETRVS Tomicki ex Nobili Familia Navium, Vice-
cancellarius Regni ex Episcopatu Præmisliensi ad Posnanien: translatus, inde ad Cracoviensem Elegantiorum ingeniorum cultor & fautor ipse eruditione prudentiâ, & vitæ integritate conspicuus, & ideo Regibus Poloniæ charus in sedē Cracoviensi vitam finivit:

— XLVIII.

JOANNES VIII. dictus Laralski gente Prawditarum ex antiqua familia quæ Comitum de Łabiszno titulum sumpsit Secretarius Regius, Reginae Elisabethæ Cancellarius factus, uno eodemq; tempore Gnesnensis Cracoviē Posnanien: & Lancien: Præpositus fuit, tandem Episcopatum Posnaniensem adeptus, Andrea Cricio Poëta excellenti, & Viro erudito ægreferente quod ipsi prælatu fuerit, sedit annis decem, postea Regina Bonâ promovente (cujus nutu ac renutu, tunc plerumq; Nominationes Regiæ peragebantur) ad Episcopatum Cracoviensem, tandem ad Archiep: Gnesnensem translatus est.

— XLIX.

JOANNES IX. de Ducibus Lithuaniz, **SIGISMUNDO**
I. Po-

I. Poloniæ Rege procurante, Episcopus Posnaniensis designatus est, possessionemq; adiit, sed nondum expleto anno integro diem clausit ultimum, Anno Domini 1538. pietate erga Deum singulari, & virtutibus Episcopo dignis conspicuus.

L.

STANISLAUS II. Olesnicki, à Capitulo electus, à IACOBO Episcopo Płocensi in Episcopatum Posnan: consecratus, vix uno anno sedit in illo, febribus continuis exhaustus, Anno Domini 1539. Sacramentis munitus in Domino obdormivit, magno de se apud omnes desiderio relicto: nam erat Vir doctrinâ, prudentiâ, magnanimitate integritateq; insignis in Cathedr: Posnan: sepultus.

LL

SEBASTIANUS Branicki, ex Nobili Familia Korczakorum ad nominationem Regiæ Majestatis Anno Domini 1539. ex Episcopatu Chelmeni ad Posnaniensem postulatus, & translatus, Vir non minus pietate & vitæ integritate, quàm eruditione & Iuris Civilis & Ecclesiastici scientiâ clarus, de Patria & Republica optimè meritus. Quatuor annis administravit Ecclesiam Posnaniensem, podagræ morbo exhaustus in Oppido Łakarzewo, Anno D. 1544. maximo cum dolore omnium, præsertim pauperum, oppressorum, & iustitiæ egentium, quorum Defensorem sem.

semper se præbebat acerrimum liberalem & invictum, vitā finivit, in Ecclesiam Cathedr: Posnaniensem delatus, in Sacello Mansionariorum humatus, in pace quiescit.

LII.

PAVLVS Wolski Dunin, ex Nobili & pervetusta Duninorum Familia, Cancellarius Regni Poloniae, Capitaneus Gostinensis, mortua Vxorē ad Episcopalem dignitatem Regijs auspicijs pervenit, ad nominationemq̃ Regiæ Majestatis à Capitulo electus, Literis suæ provisionis ex Vrbe Romana allatis, Ordinibusq; sacris susceptis, & consecratione peracta, Anno Domini 1545 ex Oppido Srodensi ingressus est ad Sponsam suam, Vir mediocris eruditionis vitæ bonitate singulari præditus. Vix uno anno Ecclesiā rexit, varijs infirmitatibus per triginta fere continuas hebdomadas fractus, in Palatio Episcopali, Sacramentis munus, Anno Domini 1546 decessit, sepultus juxta murū in capite sepulchri olim Ioannis Lubrancki.

LIII.

BENEDICTVS Isdbenski Nobilis de Familia Rosarum Cantor Cracoviens: Cancellarius Gnesnen: Posnaniens: ad Nominationem Regiam capitulariter in Episcopum electus, vitæ integritate, prudentiā & tuendæ Catholicæ veritatis zelo singulari enituit, hæreticorum conatibus in Di-

in Diocesi sua tam ipsâ authoritate, quàm innocentia-
morumq; gravitate obstitit. Rexit Ecclesiam septem an-
nis, Anno Domini 1553. febri acutâ victus, antequam de
rebus disponere posset in Ciazimensi Curia è vivis subla-
tus, in Ecclesia Cathedrali Posnan: in Capella Mantio-
nariorum sepultus.

LIV.

ANDREAS Czarnkowski, Scholasticus Cracoviensis
stemmatis Nałecz, primæ ætatis tyrocinia Patavj &
Bononiæ una cum Stanislao Hosio consumpsit eloquen-
tiæ, cæterisq; scientijs operam dans. Patriam reversus post
multa servitia Reipub: impensa ad varios Principes &
Monarchas legatus missus ad nominationem Regiam à
Capitulo in Episcopum Posnanien: electus ex Arce Kur-
nicensi possessionem Cathedræ suæ adiit Anno Domini
1553. Hæresim, quæ Synagogas per ædes Nobilium priva-
tas aperiebantur, quantum per temporis iniquitatem licu-
it, oppugnavit. Ex Academia Cracovien: Benedictum,
Herbestum insigni pietate, & eruditum virum (qui Ca-
nonicatu Posnanienfi auctus Societatis Iesu, postea nomē
dedit.) & Gregorium Samboritanum, Professores am-
plis stipendijs Posnaniam evocavit: Qui adjunctis sibi egre-
gijs nonnullis viris in Collegio Lubransciano plane jam
desolato juventutem literis honestis & pietate simul im-
buerent, quod non infeliciter cessit illi, nam non pauci ex

Nobilitate Herbesti diligentia, ad unitatem Ecclesiæ sunt reversi. Tandem hydropisi & febri hecticâ consumptus in Oppido suo hereditario Czarnkow, rebus omnibus bene dispositis Anno Domini 1562. à suscepto Episcopatu anno nono, in Domino obdormivit. In Ecclesia Cathedrali Posnaniensi in sacello Cortzbotorum, quod est juxta meridionalem partem positum sepultus est.

LV.

ADAMUS de Kobelino Konarski, ad nominationem SIGISMVNDI AVGVSTI Regis Poloniæ, Anno Domini 1562. à Capitulo absens electus est, ex Nobili & vetusta Habdankorum gente oriundus, post peractas legationes ad PAVLVM III. & PIVM IV. Summos Pontifices, & ad PHILIPPVM Hispaniarũ Regem, respectu Bonorum mobilium, post obitum Bonæ sphorciæ Reginae Poloniæ Matris SIGISMVNDI in Regno Neapolitano relictorum, accepto de sua Electione ad Episcopatum Posnaniensem, eam auctoritate Summi Pontificis confirmari obtinuit, ibidem in Urbe Romana ordinatus & consecratus est. Rebus feliciter apud Philippum Hispaniarum confectis in Poloniam redijt, & in Comitijis generalibus binis Legationis suæ summam SIGISMVNDI AVGVSTO Regi Poloniæ & Reipub: exposuit. His curis elibetratus, in Ciazyn paululum ægro corpori consulvit, tandem

dem ex Villa Głuszyno Episcopali Anno Domini 1573. sponsam adiit. Patre suo sene Palatino apud Ecclesiam Divæ Barbaræ occurrente, & in amplexus ejus ruente Episcopatum affecutus, magis amari quàm timeri à subiectis sibi exoptavit. Hosium Cardinalem singulari veneratione prosecutus est, & ad salutandum eum paucis comitatus habitu in cognito in Prussiam excurrit, ut Collegiū Societatis Iesu ab eodem Bronsbergæ fundatum perlustraret, ad cujus exemplar iisdem Patribus Collegium, ad Ecclesiam S. Stanislai Posnanix excitavit, & ex Villis à mensa Episcopali, (non sine protestatione quorundam Capitularium) avulsis dotavit. Post mortem Sigismundi Augusti Regis ad Henricum Valesium in Regem Polonix electum cum alijs Magnatibus duodecem missus, eundem Henricum in Poloniam adventantem in Oppido suo Episcopali Buk, deinde Posnanix splendidè excepit. Tandem hisce legationibus præsertim Gallicâ fractus. Et si post discessum Henrici in Galliam consulere Patriæ & Reipub: contendebat, vi morbi sæviante ex medio itinere ad Convocationem generalem Ciazynium in lecto comportatus, ob defectum caloris naturalis animam. DEO reddidit Anno Domini 1574. Episcopatus sui 13. Corpus Posnaniam delatum in Ecclesia Cathedrali in Capella Groditiorem honorificè marmoreo tumulo conditum est. Fuit Senator optimus, Reipub: amantissimus, pius,

probus, constans, integer, doctus, mansuetus, alijsq; virtutibus apprimè excultus.

LVI.

LVCAS à Kosciélec Koscièlecki, è Stemmata Ogomczyk seu Kowala quod est dimidium sagittæ aureæ: in dimidio annuli positæ super coronam duæ manus Virginis sursum elevatæ; ad nominationem STEPHANI Regis Poloniæ, ex Præmislensi ad Posnaniensem Anno Domini 1577, translatus & postulatus, per plenipotentem, Episcopatus possessionem adiit. Inito Episcopatu libros erroribus hæreticis refertos Posnaniæ typis excusos publico igne comburi iussit, typosq; abstulit. Palatium Gorcanum non procul ab Ecclesia Parochiali & Collegiata Divæ Mariæ Magdalenæ in Civitate Posnaniensi positum, ne hæretici emerent, & Synagogam suam ibidem constituerent auctoritate suâ impedivit. His peractis Anno Domini 1597. Posnaniæ spiritum exhalavit Episcopatus 20. anno. Fuit sinceritate, liberalitate, ac insignibus Senatorijs virtutibus pariter apud omnes probatissimus.

LVII.

JOANNES X. Tarnowski ex Gente antiquissima Rotalitarum ortus. Propter eximias animi dotes, & doctrinā in Italia comparatam STEPHANO & SIGISMUNDO III. Regibus Poloniæ gratus, Cancellariæ Regalis Regens, Regni.

Regni Referendarius & Procancellarius, ad Episcopatum Posnaniensem Anno Domini 1597. erectus, eundemq; adeptus est. Ecclesiam Cathedralē multis in locis restauravit. Palatium Episcopale vetustate consumptum ædificijs auxit. Ex Posnaniensi ad Vladislaviensem, tandem ad Metropolitanam Ecclesiā translatus est, de quo plura in vitis Archiepiscoporum Gnesnensium videre licet.

LVIII

LAVRENTIVS II. Goslicki, genere Grimalitarum, Territorij Płocensis, Vir pietate singulari, ingenio præstanti, consilio excellenti candido aperto & animoso, Reipub: & communis, ac præsertim Ecclesiasticæ libertatis amantissimus, Eloquentiā rara, qui scientiarum insignibus publicè decoratus, quàm etiam libris publicis testatus est, editis, stylo de Officio optimi Senatoris. Et quem Senatorem (stylo descriptis, moribus ad vivum expressit, & vigilantissimum Pastorem se exhibuit. Hinc ab aliquot Serenissimis Poloniæ Regibus, in pretio & honore habitus; Post multa varia & eximia in Rempub: merita & complures in gravissimis & difficillimis Regni negotijs, pari fide & felicitate obitas, dictas legationes. Primo Camenecensi, paulò post Chelmen: Ecclesijs utiliter Episcopus præfuit; deinde ad Ecclesiam Præmisliensem promotus, simul claræ tumbæ Monasterium laudabiliter administravit. Postremò Ecclesiæ Posnanien Anno Domini 1601. factus

Etus Episcopus, cū eam feliciter annis sex, mensibus circiter quatuor rexisset; demū designato & adscito sibi legitimè Coadiutore & Successore, septuagenario major; vivida senectute gangrænâ nervorum tactus in pede dextro, sensim occupante, ad extrema deductus, animā DEO religiosè commendavit, & piè plenus spei Ciazynij Anno Domini 1607, ultima Mensis Octobris reddidit.

LIX.

ANDREAS de Bnin Opalinski, Patre Matthiâ Marschalco Regni genitus, Anno Domini 1602. ad Episcopatum Posnaniensem assumptus. Romanæ Curix, jam antea moribus Senatore dignis probatus & laudatus, tres Episcopatûs ante obivit, Legationes plures, utpote ad Ferdinandum Archiducem, Græcium, ad Rudolphum Imperatorem Romanorum Pragam in causa Moldaviæ, & Transylvaniæ, quam Michâel Palatinus turbaverat. Ad PAVLVM V. Summum Pontificem Romam in causa dispensationis in matrimonio contrahendo cum Constantia Regina, missus summa cum dignitate & laude expedivit. Fertur quòd hic Primus procuraverit, ut Stanislaus Kostka in album Beatorum referretur. Erat Episcopus ingentis zeli, mortem ejus Basilicæ Cathedralis Posnanien-sis conflagratio præcessit. cui Elogium tale Perullustis ac Reverendus Dominus Albertus Pigłowski scripsit.

Andreas Opalinski Episcopus Posnamensis

Marschalco Patre

Na:

Natus, ad Pastorium pedum,
Magnorum Parentum filijs,
Tutū majora committi posse, probavit.

Quamquam
Etsi Avorum gloria caruisset
Dignus erat, qui magna virtute summa quævis
mereretur

Ecclesiam cum moderandam accepit,
Primum tueri voluit quā tenere,
Æquē benevolus suis, ac novatoribus acris.
Vbi Posnania hæresim crescere vidit, Frimū
Vigilantem per omnia Pastorem se expressit.

sedit in Episcopatu annis novemdecem vel (ut alij) vi-
ginti uno obiit.

LX.

JOANNES XI. Wężyk, ex Familia quæ habet pro-
stemmate serpentem coronatum, pomum aureum te-
nentem oriundus; Ex Præmisliensi Episcopatu ad Posna-
niensem translatus Sedit in eodem Episcopatu Posnan: tri-
bus annis, postea ad Archiepiscopatum Gnesnensem as-
sumptus est; Quā dignitate Archiepiscopali ornatus,
VLADISLAVM IV. in Regem Poloniarum coronavit.
Fuit omnium virtutum Idea & exemplar, Ordinavit solos
Episcopos decem; Presbyteros supra quatuor millia, Pa-
cem inter Gustavum Suecum, & Polonos composuit. An-
te mor-

te mortem omnem pecuniam in Ecclesias varias distri-
buit. Ecclesiæ Graboviensi, in qua è sacro fonte levatus
est quindecim millia legavit. Lovicensi verò Ecclesiæ in
qua quiescit triginta millia. Morti proximus hæc ad ima-
ginem Crucifixi verba protulit: Laus Tibi Christe pati-
ens, & in cruce pendens pro servis. Vbi advertit Sacer-
dotem properantem ad Sacrificium exclamavit: tollite
me, tollite me ad Dominū meum. Moriens Canonico, ut
per absolutionem generalem pro peccatis, ter nomen Iesu
proferret; respondit: Amantissime Pater, non ter, sed mil-
lies millies. atq; ita in repetitione frequenti huius saluta-
ris Nominis vitam sanctè finivit. Plura vide in vitis Ar-
chiepiscoporum Gnesnensium in vita illius

LXI.

MATTHIAS Lubiński ex Episcopatu Chelmeński, Episcopo
& sanctitate & morū candore incomparabilis. Hoc in
eo fuit mirabile quod quatuor Cathedras Episcopales
virtutibus implevit, hoc est: Chelmensem, Posnaniensem,
& cum sedisset in Posnanienti annis quatuor, ad Vladi-
slaviensem translatus, tandem ad Archiepiscopatum Gne-
snensem evedus est. Restauravit magno sumptu Monaste-
rium Miechoviense, cui Abbas præfuit. In omnibus Ca-
thedris singulari studio cūltum Divinum promovit, & pias
fundationes fecit. Ut videre est in vitis Archiepiscoporum
Gnesnensium.

LXII.

LXII.

ADAMVS Nowodworski ex antiqua Ducum Masoviae de Nowodvor Prosapia stemmatis Nałecz, vitae integritate, prudentiâ & dexteritate insignis, multis in Aula Serenissimi SIGISMVNDI III. Regis Poloniarum pro Republica & Sacra Regia Majestate exantlatis laboribus, Antistes & Senator factus, Ecclesijs. & Diœcesibus. Primò Camenecensi, post Præmisliensi tandem Posnaniensi Pastor vigilantissimus, immunitatum Ecclesiæ Defensor acerrimus præfuit. Eminuit in illo singularis in omnes candor, Benevolentia in suos, in Deiparam Virginem rara & mira pietas. Agnoverunt suum munificum largitorem, ut priores sponsæ, ita & Posnaniensis, quam supellectili sacrâ adauxit. In capella in qua quiescit Collegium Mansionarium fundavit & dotavit. Collegium quoq; Patribus Societatis Iesu Lubzense erexit & fundavit. Rexit Episcopatum Posnaniensem annis quatuor. Tandem in Villa Episcopali Winnagora dicta hydropisi multum diuq; conflictatus obiit Anno Domini 1634. die 20. Mensis Augusti. Etatis suæ sexagesimo.

LXIII.

HENRICVS z Dambrowice Firley, ex antiquissima & Nobilissima Firlejorum familia, cujus stemma est: Leopardus coronatus. Fuit Referendarius Regni, Abbas Tyneccensis, postea Episcopus Præmisliensis, ad Posnaniensem

Cathedram translatus, & non adepta possessione illius intra spatium aliquot mensium fatis cessit. Ejus virtutem Serenissimus SIGISMUNDVS III. Rex Poloniarum, scribens ad Cardinalem Barberinum his verbis commendavit. Nominavimus ad Ecclesiam Posnaniensem Virū clarissimæ in Regno nostro stirpis, ac Prælatum omni virtutum laude conspicuum, ut foret virtuti præmium, religioni præsidium, Ecclesiæ ac Fidei ornamentum. Idem Serenissimus Rex ad Capitulum Posnanien: sic de eodem scripsit. Cujus ea generis, eaq; virtutis ac meritorum est amplitudo, tanta in Domo sua honorum societas, ut magis ambiatur, quàm ambiat. Et magis jam timeri possit, ne oblatos honores respuat, quam dubitari an maximis dignus parq; sit, quod ipsum in deferendo illi Episcopatu Posnaniensi verebatur, cum magis nostra ac Reipub: interesset, ut illi deferatur, quàm sua, ut acciperet. Ergo sibi Reuerentiæ vestræ gratulari possunt obtigisse illis talem Prælatum, in quo prisca illa Firleanæ familiæ integritas, ac prudentia vigilat, & Heroicarum pariter, & Ecclesiasticarum virtutum ornamenta fulgent, quibus ut hæc Cathedra clariùs splendescat, & novis commodis ac ornamentis feliciter reflorescat.

LXIV.

ANDREAS VI. à Szoldry Szo'drski, de Familia Fodzian. Fuit primò Regni Referendarius, postea Episcopus.

pus Kijoviensis, deinde Præmisliensis. Tandem ex Præmisliensi ad Episcopatum Posnaniensem Anno Domini 1635. translatus. Cui quidam tale Elogium dedit: *Eloquentiâ Tullius, prudentia Cato, consilio Fabius.* Hic Cathedralē Ecclesiam combustam restauravit, & quinque turribus exstructis, lamina ænea cōopertis, Altari majori erecto & deaurato, imaginibus historias SS. Petri & Pauli repræsentantibus circum circa parieti affixis, Organo magno deaurato, cum fundarione, pro Musicis 9. adornavit. Capellam à parte meridionali, portas marmoreas habentem cum sufficienti, ab intra ex marmore, ab extra ex æreo tegumento, decore, extruxit, in qua nunc indies per sex Sacerdotes & septimum Organarium, Missæ votivæ decantantur. Venerabili Capitulo Posnaniensi pro refectionibus inprimis 13333. aureos reliquit, cum jam antea 20000. florenorum Polonicalium donâisset. Et insuper pro molendino & stagno adjacenti Palatio Episcopali cum approbatione Sedis Apostolicæ Villam Wielichowo dictam, pro vino & cera comparandis donavit. Cum autem jam sponsam suam Ecclesiam in Dioecesi primam ornatam reddidisset, reliquas opes suas non temere profudit, sed in pientissimos convertit usus. Videns tenuem admodum subsistentiam laborantium in Academia Posnaniensi Lubransciana Professorū, ex liberalitate sua 10000 florenorum Polonicalium illis donavit. Et quia illam ju-

ventutem; quæ ad Reipublicæ Polonæ necessitatem crescebat amavit, ut eò ardentius doctrinam sibi ad publica negotia necessariam arriperet; Contubernium cocto latere cum fundatione pro victu sufficienti erexit, quod à sui Fundatoris cognomine Szokdrscianum vocatur: ubi decem Alumni ex sua Familia aut ex materna foventur & studijs instruuntur Pauperum respectum habens, eis certam summam reliquit; ex cujus censu annuo quotannis vestes ex panno & pellibus alternatim habere possint, quas hucusq; recipiunt. Auxit & fundationem Mansionariorum Beatæ Mariæ Virginis ab olim Illustrissimo Novodworseio fundatorum. Tacentur seu prætermittuntur ea, quæ in Senatu Legationibus & munijs publicis dignissime peregerit. Vixit satis ad memoriam & æmulationem Episcoporum Antecessorum suorum, & exemplum Successorum. Obijt diè primâ Aprilis in Clavi Episcopalis mensæ dictæ Pzsczew Anno Domini 1650. Ætatis suæ anno 67. sepultus in dicta capella à se fundata, ornata, & dotata, cui Executores testamentarij Epitaphium marmoreum extruxerunt, prout ad præsens cum sua inscriptione videtur.

LXV.

FLORIANVS CASIMIRVS, Dux in Clevan Czartoryski, ex sanguine Jagellonis Regis. Primus è Polonis Episcopis & Ducibus, laureâ Doctorali Romæ insignitus ex Canonico Cracoviensi ad Episcopatum Posnaniensem evectus.

etus, deinde ex Posnaniensi ad Vladislaviensem Episcopatum, tandem ad Metropolitanam Ecclesiam Gnesnensem translatus, de quo in vitis eorundem Archiepiscoporum scripsimus.

LXVI.

ALBERTVS Tholibowski, ex Familia Naleciorum, Vir prudens, pius & rectus. Ordinis Præmonstratensium, Commissarius, sanctimonialium Plocensis Cænobij Ordinis S. Norberti, Præp: Suffrag: & Vicarius generalis Plocensis, ad nominationē Sacræ Regiæ, Majestatis sub tempus belli Suetici, in Episcopum Posnaniensem electus. Sedit in Cathedra annis sex. Mortuus Posnaniæ, sepultus in Cathedrali Ecclesia in Capella Sanctæ Crucis miraculosæ. In qua Capella sex Mansionarios pro decantando Cursu de Passione Christi Domini, ex censu annuo in Nekla inscripto fundavit. Similiter Monasterium Religiosis Patribus Ordinis S. Francisci de Observantia, qui in Polonia vocantur Reformati fundavit, & illos introduxit: multaq; beneficiâ fecit Residentiam Patrum Societatis Iesu in Oppido Miedzyrzecz inchoavit.

LXVII

STEPHANVS in Magna Chrzastowo Wierzbowski, ex Præclaro Accipitrinorum, sanguine ortus ex Nicolao Wierzbowski, Castellano Inowłodensi, Viro ad Insignia,
Hono.

Honoris Trabeati Nato procreatus; cum fortunata Opaleniorum Nave. Turribus Grudziensciorum, Fascia Gembiciorum; Arbore trunca Grzymultowsciorum, & aliorum consanguinitatem & affinitatem habens. Indolem suam sub sceptris Regalibus Iagiellonicis Cracoviæ excoluit. Romanæ, Parisienses Academiae morum & pietatis spectatrices fuerunt. Redux in Patriam Archidiaconus Luceoriensis ab Illustrissimo Gembicki factus. Post cujus Fata Sede Vacante in Administratorem Episcopatus electus. Mox in Serenissimi Ioannis Casimiri Aulam cõopratu Thesaurarij munus sibi oblatum, magna prudentia, & laude administravit. Tandem Referendarij Regni titulo auctus, illibati candoris Vigilantiæ, ac fidei in Majestates, præclara documenta dedit. Cujus pietatis specimen, prudentiæ vim & efficacem in rebus agendis dexteritatē videns Ioannes Casimirus Rex, post obitum Adalberti Tholibowski ad Cathedram Episcopalem Posnaniensem. Eundem Nominavit, sicq; Nominatus à Capitulo electus, Personas Capitulares Paterno affectu coluit. Palatium Episcopale Posnanien: magno sumptu restauravit, ac in meliorem formam redegit. Fornicem Ecclesiæ Cathedralis Posnanien: in Principali Choro proximum ruinæ refecit. Bona Episcopalia ne in ruinam irent, quantum potuit cõservavit, sed & Serenissimus Michâel Rex Serenissimaq; Eleonora Regina summo amore Eum & favore cõplexi sunt

Tan

Tandem Serenissimus Ioannes III. Rex candorem ejus & illibatam veritatis vocem aliasq; virtutes considerans, Eundem ad Archiepiscopatum Gnesnen: Nominavit; Sed cum invidia Aulicorum expeditionem præpediret in Gora Hereditaria ditione sua prope Varsaviã, Neohierosolimã ubi cruenta Salvatoris Nostri Christi Dni vestigia contemplanda visuntur magno sumptu erexit fundavit & dotavit. Plura tam pientissimi Præsulis in Cathedrã suam Beneficia meditantis in Levolorum dissensus ob regales favores quibus abundabat & ultima linea rerũ mors, ad effectum deducere non permiserunt. Academiã tamen Posnaniensis Lubranscianã non immemor eidem molendinũ vulgo dictum *Łączy* cum omnibus suis attinentijs accedere consensu Venerabilis Capituli, donavit & incorporavit. in cujus perpetuum gratitudinis anathema quidam ejusdem Academiã Alumnorum ad Effigiem Munificentissimi Præsulis, hoc distichon posuit in Oratorio Academico

Dum mola præcipites, Lubransel volverit Orbes,

Fama tuum toto, Nomen in Orbe vehet.

Anno Domini 1687 die 6. Men: April: ad cælestem Hierosolimam cum rexisset Episcopatum Posnaniensem annis viginti, in circa duobus translatus est Anno gratiæ & Inventariis suis Capitulo Posnaniensi relictis. Cujus animũ vivat cum Sanctis æternã beatitudine fruentibus.

STANISLAUS Witwicki in Bonis Smolniki, Districtus Sa-
 nocēsis die septimâ Maij natus, è sacro fonte à Generoso
 Luca de Magna Clofafforū Stirpe stemmatis Janina leva-
 tus. Prima literarum studia Lublini didicit, mortuis Pa-
 rentibus ab Avo materno Francisco Dubrawski Succame-
 rario Præmisliensi traditus Illustrissimo Venceslao Episco-
 po Varmieni, primo Resselij, deinde Brunsbergæ studi-
 js admotus. decursis feliciter Philosophiæ studijs à Lesczy-
 nio Ludovicæ Reginæ commendatus ad Aulam Principis
 de Conde in Gallias ablegatus est, Theologiæ Iuri Cano-
 nico & Geographiæ dedit operam, & mox Eques mont-
 tis Fessulani & Spiritus creatus. Redux ex Gallia in Au-
 la Ludovicæ Reginæ commoratus inter Canonicos Gne-
 snenses à JOANNE CASIMIRO Rege cōoptatus, tandē
 inter Secretarios Aulæ receptus, Iudicijs Assessorialibus
 Regijs assedit, Commissiones publicas varias absolvit, pro
 sanctioribus rostris disertus fuit Orator. In Aula Sere-
 nissimi Ioannis Casimiri degens, Magnatum convivia fu-
 gitavit, vini potu abstinens, solā contentus frigidâ aquâ. In
 utraq; Cancellaria non solum ad consilia, sed etiam ad ex-
 peditiones concipiendas & conscribendas adhibitus. Tan-
 dem successu temporis à Joanne Casimiro Legationis Brä-
 deburgicæ, Danicæ, Sueticæ secretarius fuit assignatus, &
 post: Secretarius Legationis magnæ in Gallias ad Ludo-
 vicum

vicum Regem Galliarum missus. Decedēte Ioanne Casimiro IV. sub tempus Electionis ab Illustrissimo Archiepiscopo Interrege invitatus ad assistentiam sui: Michæl Rex ad thronum Regalem evectus, intimioribus suis annumeravit, ad Augustissimum Leopoldum Imperatorem misit. Pōst mortem Michælis electus Serenissimus Joannes III. Regentem Cancellariæ Regiæ fecit, ex brachio ejusdem Serenissimi Regis ad Gedanensēs missus, tumultum compescuit. Grodnensium Comitiorum turbulentiorē statū ad malaciam reduxit. Episcopus Kijoviensis factus, ad tractatus Moschoviticos ad conferentias cum Nuntiis Apostolicis Imperialibus Gallicis, Sueticis, Brandenburgicis applicatus. Item ad reducendos in gremium Episcopos Ruthenos à Serenissimo Rege Deputatus, interventu Eminentissimi Cardinalis Palavicini Apostolici Nuntij Illustrissimi Zbaszci Episcopi Varmiensis, & Illustrissimi Jabłonovij Palatini Russiæ eō rem deduxit, ut Leopoliensis, Præmisliensis, Haliciensis, Camenecensis Episcopi Rutheni (qui vulgò Vladiçæ appellantur) sanctæ unioni subscriperint, & constāter in eadem unionē permanserint. Tandem ad Cathedram Luceoriensem evectus indefesso conatu laboravit circa sacrum fædus concludendum contra Turcas. In Dioecesi vigilantissimum Pastorem se exhibuit. Dioecesanam Synodum Brestæ celebravit, Libros pro utilitate Sacerdotalis & sæcularis statūs, utpote Gram.

maticam Christiano politicam, Orationis Dominicæ Commentaria, Antidotum Sarmaticum contra perniciosas Cleri cujuspiani novitates. Obligationes omnium statuum, delineationem vitæ temporalis inter umbras humanas displicentiæ. Sigillum Regni à Serenissimo Rege sibi oblatum recusavit, ad Posnaniensem Cathedram maluit transferri, Episcopus factus mox Synodum Dioecesanam celebravit. Erat Vir ex omni parte doctus & eruditus, sed magis genio Regis & sæculi obsecundans, frugali mensa contentus, quam varijs discursibus condiebat, Capitulo & Sponsæ suæ minùs favens, unde & in Collegiata Varfaviensi sepulturam sibi elegit, & ibidem postquam fatis cessit sepultus est. Et cum in primo testamento manu sua scripto & subscripto Christum Heredem exasse instituisset, ex suggestione domesticorum, sub quorum cura ægrotus remanebat, extraneum instituit.

LXIX.

Illustrissimus ac Reverendissimus Dominus D. NICOLAUS II. in Święcice Święcicki Episcopus Posnanien: feliciter modernus, cui Dominus sanitatem optimam, vitam longævam fortunam secundam.

TRACTATUS

De Potestate Capituli Sede Episcopali vacante.

PARS PRIMA

De Potestate Generali Capituli Sede Episcopali vacante.

Non est dubium, quod mortuo Episcopo alicujus Dioecesis. Jurisdictio Episcopalis transit ad Capitulum suum Cathedrale. Tex in cap. unico de Majoritate & obedientia, in sexto libro Decretalium ibiq; passim Canonistæ.

Et non solum sede Episcopali vacante per mortem, sed etiam per translationem ad alium Episcopatum, quia à die consensus, dicitur vacare Ecclesia, non autem prius, nisi appareret Papam voluisse invitum transferre. *Novarius in summa Bullarii par 1. Commentario 38, num: 2. Diana in Tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante, resolutione quinta. vel captus esset ab hostibus glossa ad dictum cap: unicum de Majoritate & obedientia in sexto. vel etiam per renuntiationem Novarius locò citatò Inò si Episcopo existente in remotis, ita ut ejus præsentia brevi haberi non possit Vicarius illius moriatur. Ita Diana de resolut: 5. & sic servatum fuisse Neapoli testatur. Rati-*

onemq; reddit, quia longa absentia equiparatur morti.

Controversia est inter Doctores, an[?] omnis Iurisdic[ti]o transferatur in Capitulum sede Episcopali vacante talibus modis.

Et licet multi Doctores teneant, Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopi sui, tantum succedere in ijs quæ sunt in Jure expressa. Ita *Felixus in Cap: Cum olim de majoritate & obedientia. Abbas in cap. 2. tit. Ne sede vacante. Geminianus in Canone Presbyteri distinctione 24 Hostien in summa tit. de majoritate & obedientia, Glossa ad Clementinam primam § 1 verbo Capitulum, de Hæreticis. Parisius de resignatione Beneficiorum lib 7. Q. 23. num: 18 Piasceki in proximo Praxis suæ Episcopalis num 2. & Imò per omnia tutius est. Rota Romana, relata, à Garzia, de Beneficijs part 5, num: 92. & alij Doctores idq; allegando textum in cap: 2 Ne sede vacante, in illis verbis Cum nusquam invenitur cautum in Jure, quod Capitulum sede vacante fungatur vice Episcopi. Allegatur & cap: Ex indulgentia speciali, & cap. ex parte, de rescriptis, tum quod trita Regula Iuris ita censetur prohibitum, quod non apparet concessum Glossa in cap: Illa in verbo Cum nusquam invenitur.*

Nihilominus, communis est Doctorum opinio Capitulum Cathedrale vacante sede Episcopali, succedere generaliter, in omnibus quæ jurisdictionem ordinariam Episcopalem ex Iure communi concernentem concernunt: exceptis casibus in Iure expressis. Ita *Quaranta in Bulla-*

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

3

rio, in verbo Capitulum sede vacante, & Intellige. Barbosa, de Canonicis, cap. 42. num. 61. Idem Barbosa, in tractatu de potestate Episcopi par: 2. allegatione 36. Idem Barbosa in lib. 3. Decretalium ad cap, Illa tit. Ne sede vacante num: 3. Sanctarelus in prima parte variarum resolutionum, Questione 41. num: 35. Piafecki in praxi sua Episcopali parte 1 cap: 1. num: 1, contrarius sibi ut supra Corradus, in praxi Beneficiaria lib. 2. cap: 12. num: 91. Novarius in summa Bullarii parte 2. tit Ne sede vacante num. 3. Gárzas ubi supra num. 4 & 30 Genuensis in praxi sua Archiepiscopali Neapolitana cap: 87 num: 1. Riccius in praxi Fori Ecclesiastici decis: 245 Fagnianus par: 2. libri primi Decretalium cap: His que num: 42 & in cap. Cum olim eodem libro, & parte: num: 2. tit de maiortate & obedientia Parvinus de potestate Capituli, par, 1. Quest. 10. Rota Romana diversorum par, 2. decis. 1. num: 3. & parte 2 Decis 632. num. 4. Diana in tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante resolut: 1. Moventurq; Doctores istius opinionis communis. per textum in cap: olim ibiq; Glossam de maiortate & obedientia. Item per tex in cap: Ad abolendam ibiq; glossam in verbo sede vacante tit: de Hereticis Item per textum in cap: penultimo ibiq; glossam sub verbo, sed Capitulum. Item per textum in cap: tertio, & finali, tit: de supplenda negligentia Prælatorum in sexto libro Decretalium Item per tex: in cap: primo tit: de institutionibus, eodem lib: Decretalium.

Respondentq; ad cap. pro contraria opinione allega-

tum. Quod loquatur de collatione Beneficiorum, quæ cū sit quædam donatio (ut in cap: de multa de Præbendis habetur) & donatio, non comprehendatur, sub quacunq; ampla & generali facultate concessa, nisi specialiter exprimatur: Iure merito itaq; in dicto cap: appositum esse. Capitulum sede vacante Episcopali, non posse beneficia conferre; cum de hoc nullibi in Iure reperiatur esse cautum: non tamen inde posse concludi, ad exclusionem alicujus potestatis circa ea, quæ sunt Iurisdictionis ordinariæ, id enim neq; ex verbis, neq; ex mente illius textus esse potest. Nam ea omnia generaliter & universaliter ex ipsa nuncupatim transferuntur in Capi: quæ huiusmodi Iurisdictionis ordinariæ sunt ut est tex: in cap: penultimo titulo de supplenda negligentia Prælatorum.

Ampliaturq; conclusio communis. Primò, ut non tantum in Iurisdictione spiritualium sed etiam in administratione temporalium succedat Capitulum sede vacante Episcopali. Ita *Glossa ad cap. unicum sub verbo Iurisdictionis tit: de maiestate & obedientia lib: sexto Decretalium. Honor. lib: 3. Decretalium tit 9. num. 4. Franciscus Leo in suo Thesauro par. 1. cap: 10. num. 7. idq; per text: in dicto cap. 3. & cap. finali, tit. de supplenda negligentia Prælatorum lib: 6 & in cap. 1. de constit in sexto & in cap: Cum olim tit: de maiestate & obedientia, & in cap: unico eodem tit: in sexto & novissime Concilium Tridentinum cap: 16. sess: 24. de reformatione.*

Subampliatur dicta ampliatio prima etiam si Bona Episcopi

8

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali
scopi & Capituli sint divisa. Ita Honorius lib: 3. Decretalium tit. nono num: 4.

Subampliatur 2dò. Quòd succedat in Iurisdictione etiam in Re feudali. iuxta Honor. locò citatò allegando Gaillum lib: 1. obier: 30. num: 10. Etiam ita servari in Germania, licet secus in Gallia, ubi Dominus Feudi succedit

Ampliatur secundo qd non tantum in Iurisdictione Episcopis de Iure concessa, sed etiam de consuetudine illis competenti, Capitulum sede vacante Episcopali, succedat. Ita Garzias d. cap. 7. num: 39. cum: seqq Barbola ad dictum caput 42. numero sexagesimo primo Quaranta ubi supra num: 1. §. subsequenter: Genuensis sub praxi cap: 87. num: i. versu 1. Ampliat Conedo in collectaneo quarto ad librum sextum num: 3. Pavinius par: 1. Quaest: 9. num: 7. Azorius parte secunda lib: 3. cap: 39. Quaest: 7. Honorius ubi supra num: 5. dum inquit: Transit in Capitulum Iurdictio competens Episcopo etiam de consuetudine: Et ex prorogatione seu extensione Iurisdictionis ordinariæ factæ per legem, sive Canonem. Idem § Diana in Tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante resolutione quarta.

Ampliatur Tertiò quòd Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali, habeat Iurisdictionem non tantum in Personas spirituales sed etiam sæculares; si Episcopus defunctus, præter Iurisdictionem Episcopalem, habuit quoq; temporalem, idq; etiamsi causæ sint criminales, quia & eiusmodi causas absq; metu Irregularitatis, potest Magistratui vel alteri personæ sæculari delegare, ut super hoc facta

factâ Inquisitione super veritate criminis, iustitiæ debitum exequantur. Ita Quaranta ubi supra quesito primo & ulterius sciendum. Diana ubi supra resolut: 7. idq; per text in cap finali titulo, Ne Clerici vel Monachi lib: sexto Decretalium, & per textum in cap: Conquestus, tit: de Foro competenti. & in cap: Romana. 2. Debet de appellationibus libro sexto Decretalium.

Ampliatur Quarto. Quod possit etiam exercere Iurisdictionem contra Prælatos & Canonicos Capituli. Ita Navarrus consilio: de officio Ordinarii Quaranta ubi supra dicto 2. ulterius sciendum, ad finem, Adhibitis tamen Adiunctis ex Capitulo, prout & ipsemet Episcopus tenetur eisdem Adiunctos in tali casu adhibere. Piatecki in proæmio Praxis sue Episcopalis num: 22. 2. Hinc etiam venit.

Ampliatur Quintò Quod non tantum in illis, quæ sunt Iurisdictionis Episcopalis; sed etiam in his quæ sunt Ordinis Episcopalis & consecrationis, succedat. Ita glossa finalis ad cap: His quæ Tit: de maiestate & obedientia, & eandem glossam secutus est, Fagnianus in secunda parte libri primi Decretalium d. cap: His quæ, tit. de maiestate & obedientia num: 64. Quod ea quæ ministerium consecrationis desiderant, ad Capitulum (sede Episcopali vacante) devolvantur: non quidem, ut Capitulum exerceat illa per seipsum sed quod valeat ad illa expedienda vocare quem maluerit, ex vicinis Episcopis. cum cautelæ studio, id est cum protectione, quod per hoc nihil Iuris illi Episcopo acquiratur. Allegatq; Fagnianus loco citato pro hac opinione & quidem

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 7

dem veriori textum in cap. Cum nullus tit: de temporibus Ordinationum in sexto, ubi expressum est Capitulum sede vacante posse dare licentiam ordinandi: Allegat secundo textum in cap. Suffraganeis tit: de Electione, ubi Electus in Archiepiscopum & confirmatus, licet pallium Archiepiscopale non receperit, potest suum Suffraganeum, non per seipsum, sed per alios Suffraganeos consecrare, licet non possit dare licentiam, ut subditi sui ab alio Episcopo ordinentur. Et ita, in hoc casu Ius pingvius habere Capitulum sede vacante Episcopali, quam confirmatus Archiepiscopus, ut indicto cap: Cum nullus, tit: de temporibus Ordinationum in sexto. Item allegat glossam finalem in d. cap: Cum nullus quæ asserit collationem Ordinum & Sacramentorum esse de lege Iurisdictionis. Eandem opinionem tenent. Quaranta ubi supra d. Quæsito 1, 2. subnectitur congrue Genuensis in praxi sua Archiepiscopali cap 87. num 33. Honorius lib: 3. Decretalium tit: 9. num 5 Facit Concilium Tridentinum cap. quinto sess: 6. de Reformatione dum inquit Nulli Episcopo liceat cuiusvis Privilegij prætextu Pontificalia in Diœcesi alterius exercere, nisi de expressa licentia Ordinarij loci. Bassæus quoq; in Floribus totius Theologiæ sub verbo, Capitulum num. 6. idem tenet quod Capitulum sede vacante licet non possit exercere ea quæ sunt Ordinis Episcopalis, tamen potest committere Episcopo alicui ut ea exerceat. Rationemq; reddit, quia committere est Iurisdictionis non Ordinis Episcopalis, exercere autem est Ordinis.

Ampliatur sexto. Quod non tantum in Iurisdictione contentiosa

tentiosa, sed etiam in voluntaria succedat. In quantum
 scilicet in Iure reperiatur concessum vel in quantum ne-
 cessitas suadeat, ut ille actus fiat: Adeoq; ut in casu de
 negationis absq; iusta causa, superior, pro compulso adi-
 ri possit. Ita *Geminianus in cap. unico tit. de maiestate &*
obedientia. Felinus in cap. Cum omnes, tit. de constitutioni-
bus numero Decimo Glossa in Clementina 1. sub verbo Ca-
pituli tit. de Hæreticis communiter à Doctõribus approbata
Idem tenuit Fridericus de senis consilio 30 Quaranta in sum-
ma Bullarij sub verbo, Capitulum sede vacante Quæsto 1.
versu 3. intellige Regulam. Garzias in tractatu de Benefici-
is, par 5. cap: 7. num. 2. num: 54, num. 60 & num. 81 Genu-
ensis in praxi cap: 81 num: 2. versu 2 Rebuffus in praxi tit:
de devolut: num: 85. & in Tractatu de Nominatione Quæst:
8. num 49. Piasceki in proæmio praxis sue Episcopalis num:
22 versu Tandõ communior & in ipsi praxi par: 2. cap: 1. art:
3. num. 18. Riccius in praxi fori Ecclesiastici decisi: 357. num:
4 Fagnianus par 1. libri tertij Decretalium ad cap: Illa num:
12 tit: Ne sede vacante. Vide Dianam resolutione 3. Able-
ganturq; pro comprobatione istius ampliacionis sextæ in pri-
mis in cap. Cum olim tit. de maiestate & obedientia. Item
text. in cap. Cum nullus tit de temporibus Ordinationum in
sexio. Atq; sic intelligendi sunt Doctores contrarium senti-
entes, quod Capitulum sede vacante Episcopali non suc-
cèdat in Iurisdictione voluntaria, ut tenent Ioannes Mona-
chus in cap. ultimo de supplenda Prelatorum negligentia Ar-
chidiaconus in cap. Episcopus eodem tit. ut eos refert Piasce-

eius in tractatu de Resign. Beneficiorum lib. 7. Quæst. 23. num. 13 Vnde Capitulum sede vacante non potest gatas merè voluntarias seu donationes sine necessitate facere, aut fructus & commoda Episcopatus distrahere *Vi annotavi Layman lib. 1. Tractatu. 4. cap. 7 § 4 num. 17. Basselus in Floribus totius Theologiae practice sub verbo Capitulum num. 10 allegantes glossam in cap. 1 sub verbo Presentatos tit. de Institutionibus.*

Ampliatur septimò. Quòd succedat, non tantum in Iurisdictione ordinaria ex jure communi generali ad Episcopum spectante ex dicto Cap. Cum olim § cap. ad Abolendam ibiq. glossam sub verbo: sede vacante tit. de Hereticis § cap. 1. ibiq. glossam sub verbo ad Episcopum pertinente, tit. de Adulteriis sed etiam in ea quæ spectant ad Episcopum respectu illius Iurisdictionis Episcopalis ex Jure communi speciali concessa. Ita Riccius, in praxi rerum quotidianarum resolvit. 298. Diana in tractatu de potestate Capituli sede vacante resolvit, 16. § sequ. Genuensis in praxi sua Archiepiscopali cap. 66. num. 22. Garzias ubi supra cap. 7. num. 40. Piafecki in praxi sua, parte secunda cap. 1. num. 16 Sanchez in tractatu de matrimonio lib. 8. dissertatione 2. num. 15. § alij Doctores.

Nec obstat doctrina Innocentij in cap. Cum in cunctis, tit. de Electione Avhatis in cap. verum, tit. de foro competente. Glossæ in cap. scriptum, sub verbo Temporis, tit. de Electione. Honorij ubi supra num. 6. § 7. Garzie num. 38. Fagniani paxie, 24 libri 1, Decretalium, ad cap. His quæ, tit.

de majoritate & obedientia numero 43. & numero 46. ubi scripsit quoddam non succedat Capitulum in conferenda laurea Doctorali & Magisterij. Idem scripsit & Genuensis in praxi cap. 87. num. 29. rationem reddendo quia Episcopus de Jure communi non possit doctorare, Quaranta ubi supra num. 1. veru, sublequenter Francisci Leonis in suo Thesauro fori Ecclesiastici par. 1. tit. 10. num. 8. sub. Folientia 7. versu, Capitulum enim sede vacante. Bassai ubi supra num. 6. Barbosa lib. 3. Decretalium cap. Illa, tit. Ne sede vacante aliquid innovetur num. 26. Et aliorum Doctorum asserentium. Capitulum sede vacante non succedere Episcopo in his, quæ concernunt Episcopum Jure speciali & accidentali. Quia illorum doctrina procedere potest in his, quæ spectant ad Episcopum jure speciali gratioso, videlicet ex Privilegio respectu dignitatis Episcopalis, non autem in his, quæ competunt Episcopo, Jure communi speciali. Ita Abbas in dicto cap. verum. Felinus in cas. Eam te, tit. de Rescriptis. Riccio dicta re solut. 265. num. 6. Honorius ubi supra, num. 7. Ratioq; diversitatis ab illis redditur. Quia Capitulum succedit Episcopo propter communionem, quæ est inter illos. Sunt enim unum corpus. cap. Quando tit. de His quæ fiunt à Prelatis. Rota Romana. parte prima recentiorum, decis. 296. Et dignitas ac Jura Ecclesiæ, pariter possidentur per Episcopum & Capitulum, juxta cap. Dilecti, ibidem q. Doctores, tit. de majoritate & obedientia: Fagnianus lib. 2. Decretalium. cap. verum, tit. de foro competenti, num. 5. & sequ. Quæ rationes cessant in his, quæ Episcopo competunt.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali
petunt, jure speciali, & ex Privilegio, aut ex delegatione,
ut infra dicemus.

Ampliat^r octavò. Quòd succedat Capitulum in Iurisdictione competenti Episcopo, ex prorogatione seu extensione Jurisdictionis ordinariæ, facta per legem, seu Canonem. Ita Geminianus in Cap: *Quamquam*, de *Electiōe* in sexto. Quaranta d. 2. subsequenter Genuensis d. cap. 87. num: 31 dicens hanc esse veriorē opinionem. Honorius ubi supra num: 5. § 6. Garzias in *Tractatu de Beneficijs* par: 5. cap: 7 num: 48 § sequenti § alij DD. contra nonnullos. Ratio hujus ampliationis redditur à Honorio quia eadem ratio esse debet additamenti, quæ & principalis. Exemplificatq; etiam si illa prorogatio fiat, cum verbis Apostolicis auctoritate concedimus facultatem, quia ejusmodi verba non faciunt Jurisdictionem delegatam juxta tex in cap. Cum aliquibus, ibiq; glossa sub verbo *Concedimus facultatem* tit: de *Rescriptis* in sexto. Aliud Exemplum adfert si ad sint verba; non obstante exemptione vel Privilegio. Cujus exempla habentur, in *Clementia I. de Testamentis*, § in *Clementia 1. tit: de Sepulturis*; § in cap: *Ad abolendam* tit: de *Hereticis* Aliam rationem reddit Honorius ubi supra num: 6. Quod aliud sit dari à Jure Jurisdictionem delegatam Episcopo, ita ut procedat auctoritate Apostolica; & tanquam specialiter delegatus; & aliud est dari Episcopo Jurisdictionem in aliquibus casibus quam alias non habebat, extendendo ejus potestatem ordinariam. Allegatq; tex: in cap: Cum olim § ibi Doctores, tit: de *majoritate* § *obedientia*. Et huic opinio-

TRACTATUS

ni videtur adherere Fagnianus in par. 2. libri primi Decretalium. ad cap. His quæ tit. de maiestate & obedientia num: 56 dum inquit. Ex quo notabiliter infero, ut potestas à Concilio Tridentino Episcopis attributa, tanquam sedis Apostolicæ Delegatis, defuncto Episcopo, in Capitulum non transeat secus si Episcopis competat utroq; iure scilicet ordinario & delegato, veluti si Concilium det illis facultatem procedendi etiam autoritate Apostolica, Ideoq; Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini censuit facultatem transferendâ Beneficia simplicia ab Ecclesijs collapsis competentem Episcopo ex cap. septimo less: 27 transire in Vicarium Capituli sede vacante. Siquidem Decretum illud non dicit simpliciter, Autoritate Apostolicâ, sed aditâ particula: Etiam, quæ est implicativa Iurisdictionis ordinariæ. Hucusq; verba Fagniani. Idem scripsit & tenuit in par. 2. libri terij Decretalium ad Caput Ausentiam, tit. de Ecclesijs adificandis vel reparandis, num: 46 & sequ. Eidem ampliationi videtur adherere & Piaſeck. in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. art. 2. num: 22. in illis verbis: Tum denum si intelligamus ibi prorogari Iurisdictionem Episcopi & non delegatum concedi. Videatur & Garzias ubi supra par: 5. cap: 7. num: 40.

In Iurisdictione Episcopo specialiter delegata: quod Capitulum sede vacante non succedat Episcopo, communis est Doctorum opinio. Ita tenuit. Federus de senis consilio 30. Quaranta ubi supra a principio numeri primi. Norarius in summa Bullarij par: 1. comment: 38. num: 36. Barbosa in tracta:

tractatu de Canonicis & dignitatibus cap: 42. num: 104. Idem Barboſa tenet libro 3. Decretalium cap: Illa num: 26. tit: Ne ſede vacante aliquid innovetur. Genuenſis in praxi cap: 87. num: 30. quem vide Piaſcecki in proæmio praxis ſuæ num 22. Rota Romana decis 6. tit: de Officio Delegati in antiquis. Idem per tex. in cap: Paſtoralis & Præterea tit de Officio Ordinarii Ratio autem redditur Quia præſumitur perſonæ electæ industria. Ita Baſſeus, ſub verbo Capitulum num: 6.

Subampliatur Primo dicta Concluſio Etiamſi ſaltim poſt præſentationem mandati ſeu commiſſionis fuiſſet mortuus Episcopus. Ita Nicolaus Garzias de Beneficiis parte 5. cap: 7. num 43. Barboſa loco citato num: 26. & in dicto cap: 42. num: 104. Quaranta dicto num: 1. verſu ſubſequenter. Piaſcecki ubi ſupra Genuenſis in praxi cap: 87. num 29.

Subampliatur ſecundo Etiam ſi Episcopus cui Cauſa delegata eſt, jam eandem cauſam incæpiſſet, ſed expectandus eſt ſucceſſor Episcopus. Ita Genuenſis loco citato num: 29. & Barboſa d. cap: 42. num: 104 allegantes cap: Quoniam ibidem Abbatem tit: de Officio Delegati. Cardinalem in Clementia prima, tit: de hæreticis, & alios Doctores, atteſtatur Genuenſis hæc eſſe opinionem, communẽ vel ſi Episcopo Iuriſdictio competeret cum alio inſolidumq; quia tunc ad Collegam ſuperſtitem fieret devolutio. Ita Quaranta ubi ſupra, verſu prædicta reſtringe.

Extenditurq; dicta Opinio, quòd Capitulum ſede vacante non ſuccedat Episcopo, in Iuriſdictione delegata: quòd procedat etiam in Iuriſdictione generaliter à ſede Apoſto,

lica delegata, prout sunt casus in cap: Irrefragabili tit: de Officio Ordinarii in cap: Ad abolendam tit: de Hæreticis in Clemens: Attendentes tit: de statu Monachorum, & in Clemens: quia contigit tit: de Religiosis Domibus; Et quæ ex Concilio Tridentino Episcopis respectu dignitatis competit tanquam sedis Apostolicæ Delegatis.

Ita Fagnianus in secunda parte libri primi Decretalium ad cap. His quæ numero quinquagesimo quarto & sequentibus numeris, tit. de maiestate & obedientia, dicens hanc opinionem esse communem & veriore Garzias in tractatu de Beneficiis par. 5. cap. 7. num. 46. Novarius in summa Bullarij par. 1. comment. 38. num. 26. & alij multi. Licet in contrarium non desint quoq; Doctores, inter quos numerantur: Hostiensis Cardinalis, Ioannes Andreas. Quaranta in Bullario sub verbo Capitulum sede vacante. Quæsitio 1. ver: Quod amplius quem vide & alij Doctores ad d. Cap. Ad abolendam tit. de hæreticis. Rationem suæ opinionis adferentes; Quia illa Iurisdic-tio non intelligitur delegata, sed magis ordinaria prorogata; in qua Capitulum (vt supra scripsimus) succedit & non expirat morte Delegati de quo videatur etiam Barbosa in tractatu de Canonicis & dignitatibus cap. 42 num. 107 sed hæc melius patebunt in parte sequenti in qua casus speciales enumerabimus in quibus Capitulum se-de |Episcopali vacante succedat.

PARS SECVNDA.

In qua enumerantur casus speciales, in quibus Capitulum sede Episcopali vacante succedat.

Primus casus est Quod potest judicare omnes causas etiam in prima instantia vigore Concilij Tridentini cap. 29. sess. 24. de Reformatione. Ita Barbosa dicto cap. 42. de Canonicis & dignitatibus, numero octuagesimo quinto. Aloysius, Riccius in praxi aurea, resolut: 130. Barbosa supranominatus, in tractatu de Officio & potestate Episcopi par: 3, allegatione 81, num. 6 Idem Barbosa ad caput. Illa tit: Ne sede vacante quidquam innovetur num: 23. Diana in tractatu de potestate Capituli sede vacante resolut: 8. Et potest easdem exequi juxta Basseum sub verbo Capitulum num: 6. Ratioq; redditur, quia Episcopi habent hoc privilegium jure Ordinario, à Concilio Tridentino loco citato sibi concessum, quo casu succedit Capitulum sede vacante. Tum quia appellatione Ordinarij, non solum venire Episcopum, sed etiam inferiorem Prælatum. Ampliaturq; hic casus primus, quod Capitulum sede vacante possit deputare Iudices ad cognitionem ejusmodi causarum. Limitatur. Quia Capitulum sede vacante licet succedat Episcopo, in nudo exercitio jurisdictionis Episcopalis, tamen si verteretur questio super proprietate alicujus juris seu Iurisdictionis an ad Episcopum pertineat vel non verbi gratià, si contenderetur, an aliquis
sic

sit subiectus vel exemptus. Item an talis locus sit de Dice-
cesi, vel non; similiter si dubitaretur, an aliquod Beneficiū
sit de Iure patronatus, vel pertineat ad meram collationem
Episcopi, Capitulum non succederet in examinatione ejus-
modi Quæstionis. Idq; etiam si ejusmodi causæ essent incæ-
ptæ ante vacationem sedis, sed expectandus est novus Præ-
latus. Ita Panormitanus in cap. verum num. 12, tit. de foro
competenti Pavinus de potestate Capituli parte. 2. Quæst. 9 Di-
ana ubi supra resolut. 9. Ratioq; datur propter præjudicium
quod generari posset futuro Episcopo, cum tunc Ecclesiæ
careret legitimo Defensore per tex. in cap. finali ibiq; Docto-
res tit. Ne sede vacante.

Secundus casus est. Quod potest judicare etiam causas
Matrimoniales, & criminales, & alias arduas Ita Quiranta
ubi sup. a § 5. quæro Barbosa dicto cap. 24. num. 72. § num.
162 § d. cap. illa, num. 18. Genuensis in praxi Archiepiscopa-
li Neapolitana cap. 87 num. 17. Piajecki in proæmio praxis uæ
Episcopalis num. 21. Idq; per tex. in cap. veniens, tit. de eo, qui
duxit in matrimonium, § in cap. Significavit, tit. de conver-
sione Coniugum.

Nec obstat Concilium Tridentinum dicto cap. 20. sess.
24. de Reformatione. Quia loquitur de Prælatibus inferioribus
Episcopo.

Tertius casus est. Quod possit cognoscere de crimine Hæ-
resis. Ita Genuensis d. cap. 87: num. 19. Barbosa d. cap. 42. num.
66 qui allegat glossam ad dictum caput, Ad abolendam lub ver-
bo: Prærogativa, § alios Doctores, Fagnianus in par. 1. libri

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

17

quinti Decretalium ad cap: Ad abolendam num: 13 tit: Hæreticis, Glossa ad idem cap Ad abolendam sub verbo: Prærogativa. Novarius summa Bullarj parte 1, comment: 38 num: 10. Diana resolut; 20.

Et licet Piaſcecki in praxi ſua Episcopali, parte 2, cap, 3, art, 6, num, 13, teneat, quòd in cauſa Hæreſis poſſit Capitulum ſede vacante, procedere etiam contra exemptos, Novarius tamen d. num. 10. contrarium tenet, allegando Decianum, in tractatu criminali lib, 5, cap 21, num 25, Farinaceum in tractatu de Hæreſi, Quæſt. 186, § 11, à num. 178, Genuenſis autem loco citato ſcripſit, quòd in cauſa judicandæ Hæreſis Capitulum debeat in ſpecie conſtituere Delegatum ad judicandum Hæreticos: Et quòd non ſufficiat quòd ſit Vicarius Capituli, niſi habeat ſpeciale mandatum à Capitulo, tum quòd in carceribus Episcopales tales delinquentes detineat, allegando gloſſam, in Clementina prima, & ibi Cardinalem de Hæreticis, vide etiam Quaramã in Bullario ſub verbo, Capitulum ſede vacante, ver, 5,

Quartus caſus eſt, Quòd poteſt punire delinquentes, & ſuper facto, inquisitionem facere. Ita Genuenſis in praxi ſua Archiepiscopali Neapolitana in dicto cap. 87, num, 3. Barbosa in tractatu de Canonicis & dignitatibus cap, 42, num, 65, Fagnianus in dicto cap, His quæ num: 51, § num, 102, verſu 35, dum inquit: Poteſt Capitulum ſede vacante Episcopali inquirere de delictis, extra viſitationem contra certas perſonas, allegando deciſionem Rotæ Romanæ, deciſ. 166, parte 3, recentiorum. Hoc adjuncto, quòd non poſſit alium

C

car.

TRACTATUS

carcerem instituere, nisi quem habebat Episcopus defunctus.

Quintus casus est. Potest Beneficiatos ob crimen aliquod, vel ex alia iusta causa Beneficijs privare & deponere. Ita *Genuensis* ubi supra num. 18. *Quaranta* ubi supra, ad finem *Quæsti noni*, *Barbosa* dicto cap. 42, num. 80, *Piascki* in praxi parte 2, cap. 5, num. 69, ubi videtur innuere etiam si sint collationis solius Episcopi, non tamen illa conferre ut infra dicemus. *Honorius* loco citato num. 5. *Rota Romana*, decis. 6, sub tit. de rerum permutatione, in novis. *Allegaturq;* textus in cap. *His qui tit. de majoritate & obedientia.*

Sextus casus est. Quod potest excommunicare, & alias censuras ferre, quas poterat Episcopus. Ita *Genuensis* ubi supra, num. 5, ad iungendo, quod sine dubio ad finem revelationis ut animæ exeant à peccato, juxta caput 8, *Concilio Tridentini* sess. 25, de reformatione, & ita servari in *Curia Neapolitana*, testatur *Barbosa* in dicto cap. 42, num. 65, & num. 80, *Rebuffus* in praxi sub tit. de revolutionibus, num. 63. *Fagnianus* parte 2, libri quinti, *Decretalium* ad cap. & nobis tit. de sententia Excommunicationis num. 47, ubi de Censura suspensionis. *Allegaturq;* pro hoc textus in cap. *His quæ*, tit. de majoritate & obedientia, & in cap. unico, eodem, tit. lib. 6, *Decretalium*. Quod tamen non possit anathematizari, id est cum sollemnitate excommunicare, de qua excommunicatione loquitur in Canone, debent, undecima, causa, *Quæst. 3.* Idem *Fagnianus* annotavit ad d. cap. *His quæ*. in secunda parte

De potestate Capituli sede vacante Episcopali.
parte libri primi Decretalium, sub tit. de maiori-
tate & obedientia, num. 49, ad finem ubi testatur de communi.

Septimus casus est. Quod potest absolvere ab omni ex-
communicatione, à qua Episcopus poterat absolvere. Ita
Novarius in lumina Bullarii comment. 38, num. 24, per tex.
in cap. unico, & Genuensis dicto cap. 87, num. 11, per tex. in
cap. 1, tit. de maiori- tate lib. 6, Decretalium & gloss. ad cap.
His qua. Barbosa in dicto cap. 42, Piasecki in praxi parte 1,
cap. 1 art. 2, num. 22. Quaranta ubi supra Quesito 3, & alii.

Ampliaturq; casus, ut procedat tam in excommunica-
tione lata ab homine, quàm à Iure, nisi à Sede Apostoli-
ca hæc facultas adempta fuerit, unde ab excommunicati-
one Sedi Apostolicæ reservata non potest absolvere. Iuxta
Glossam ad d. cap. unicam, tit. de maiori- tate & obedientia in
sexto sub verbo Iuris. Glossam ad cap. sciant cuncti, sub ver-
bo, Sententia, tit. de Electione, per text. in cap. Nuper tit. de
sententia excommunicationis, ibiq; glossam, sub verbo retinuit,
Barbosa d. cap. 42. num. 62, & 65. Unde Capitulum sede
vacante, vel ejus Vicarius non potest absolvere à Casibus
in Concilio Tridentino cap. 6 sess. 24, de Reformatione Bar-
bosa dicto num. 62, atq; sic à Sacra Congrega- tione Concilij Tri-
dentini die 3, Decembris, Anno Domini 1632, videatur Pia-
secki in praxi par. 1. cap. art. 2. num. 22 & par. 2 cap. 1 tit. de
Casibus Episcopi reservatis num. 18. ubi pro utraq; parte ad-
fert Doctores, & tandem subnectit declarationem Concilij
Tridentini tenoris sequentis.

Quæritur pro parte Episcopi Cameracensis per emi-

TRACTATUS

*renuissimas Dominationes Vestras declarari, an facultas
 competens Episcopis, vigore Concilij Tridentini cap. 6.
 less, 24. de Reformatione transferatur in Vicarium Capi-
 tularum sede vacante Episcopali die 4. Decembris, Anno
 Domini 1632. Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tri-
 dentini Interpretum. Inhiarendo declarationibus, alias fa-
 ctis, Respondit, Episcopos vigore dicti cap. sexti non posse
 absolvere, nec dispensare in casu Hæresis, neq; in alijs
 nova lege post Concilium Sedi Apostolicæ reser-
 vatis: verum in ijs casibus, in quibus Episcopis talis fa-
 cultas non est adempta, eam utiq; transferri, in Vicarium
 Capitularum sede Episcopali vacante, dummodo talis fa-
 cultas specialiter per Capitulum eidem Vicario tributa
 fuerit: subscriptio autem talis. Rober. Card: Vbaldinus.*

*Octavus casus est. Quod potest confirmare, vel infir-
 mare electiones, quas poterat Episcopus. Ita Barbosa dicto
 cap. 422 num: 63. Et in Tractatu de Officio Episcopi par. 3.
 allegation: 72. num: 183. Et par: 1. lib. 3. Decretalium. Qua-
 ranta ubi supra. Quæsito nono, Fagnianus ad cap. Illa, num:
 10. tit. Ne sede vacante. Lotterius lib. 2. Quæst. 2. à num. 17.
 Piaſcecki in praxi Episcopali parte 2. cap. 5. art. 2. num. 62.
 Honorius ubi supra num: 5. quem vide Vallensis ad librum
 tertium Decretalium, tit: 9. num: 7. Pavinus parte 2. Quæst.
 4. Et.*

*Allegaturq; textus in cap. Cum olim, ibiq; glossa. Et Do-
 ctiores tit: de majoritate Et obedientia. Ratioq; redditur. Quia
 licet collatio sit voluntatis & gratiæ: ut in dicto cap: Illa.
 Confir-*

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 22

Confirmatio autem necessitatis, & sapit iustitiam; cum per electionem sit ius quæsitum electo; ideoq; ei sit debita confirmatio, ut in cap: Cùm inter tit: Ne sede vacante.

Ampliaturq; hic octavus casus, quòd si Electio alicujus dignitatis spectaret ad Capitulum; & confirmatio ad Episcopum, Capitulum sede vacante duplici iure possit vti scilicet. eliget jure Capitulari; & confirmabit jure Episcopali in quo succedit. Ita Quaranta ubi supra hoc est Quæsit: 9 §. Quæ conclusio recipit. Vallensis ubi supra num. 6 §. alij DD. Allegaturq; pro hoc glossa §. Doctores in cap: penultimo, tit: de supplenda negligentia Prælatorum in lib: 6, Decretalium.

Nonus casus est. Quòd possit mōitoria edere, ad finem Revelationis. Ita Novarin. in summa Bullarj parte 1. comment: 38. num: 23.

Decimus casus est. Potest exigere subsidium charitativum. Ita Barbosa d. cap. 42. num: 83. §. ad dictum cap. Illa: tit. Ne sede vacante 22. §. in Tractatu de Officio §. potestate Episcopi parte 3. allegatione 67. num 13. Novarius d. comment. 38. num: 9. Quaranta ubi supra Quæsit: 8 dum inquit: Capitulum, sede vacante succedit in exactione manualis obedientia, quam in quibusdam locis statuto die, Clerus Diœcesis suo Prælato exhibere solent cum muneribus, atq; ita servari Neapoli testatur. Allegaturq; pro hoc tex: in cap: His quæ tit. de majoritate §. obedientia.

Limitat tamen Barbosa dicto cap: 42. num: 84. Quòd Capitulum nequeat statutum condere, quo tale subsidium, in futurum

futurum ex parte minuat. Allegatq; pro hoc Bellent. in tractatu de subsidio charitativo Quæst: 45. Azorium lib: 9. cap: 15 Quæst: 7.

Vndecimus casus est. Quòd succedat in exequendis ultimis voluntatibus, quatenus id Episcopum jure ordinario, concernebat. Ita Quaranta ubi supra versu septimo. Barbosa ad dict: caput 42. num. 76 & in tractatu de Officio & potestate Episcopi par. 3 allegatione 82. num. 31 Novarius ubi supra num. 5 Doctoresq; ab ijs citati.

Ampliatuq; quòd possit exigere rationes administrationis Executorum piarum voluntatum, etiam si sint Religiosi, & piorum locorum. Ita Zerola in praxi sua parte 2 verbo Capitulum, § 9 Barbosa de Officio & potestate Episcopi par: 3 allegation: 75 num: 6, & eodem secutus Novarius d. cap. 38. num: 5. Fagnianus par: 1 libri tertij. Decret: ad caput Joannis, tit: de Testamentis, num: 8.

Dixi Iure Ordinario. Quia in executione testamentorum jure speciali Episcopo competente, non succedit Capitulum. Iuxta Pavinum in tractatu de potestate Capituli sede vacante, parte 2 Quæst: 7 ver: Respondeo. & Barbosa d. cap: 42 num: 76.

Duodecimus casus est. Quòd potest approbare & exponere Confessarios; cum hoc sit Jurisdictionis ordinariæ Ita Quaranta ubi supra Quæst: 7. Novarius in summa, Bullarij par: 2 comment: 32 num. 9, & alij communiter. Idq; ampliatu, etiam in Casibus Episcopo reservatis. Ita Vallengis lib: 3 Decretalium, tit: 9 num, 11.

Decimus tertius casus est. Potest dare licentiam assendi matrimonio & resistere, juxta formam Concilij Tridentini cap. 1. sess. 24. tit. de Reformatione matrimony. Ita Barbosa ad dict. cap. 42. num. 86. Et ad cap. Illa, tit. Ne se. de vacante aliquid innovetur num. 20. Bassæus in verbo Capitulum, num. 10. Et alij passim Doctores. Ratioq; redditur. Quia hoc est jurisdictionis ordinariæ.

Decimus quartus casus est. Quia potest dimittere denuntiationes requisitas à Concilio Tridentino ubi supra. Nam hoc spectat ad jurisdictionem ordinariam, ut patet ex verbis Concilij Tridentini d. cap. 1. sess. 24. de Reformatione matrimony.

Ampliatutq; hic casus, quòd & Vicarius Capitularis sede vacante Episcopali possit id facere, ex vi Officij sui, quia venit appellatione Lociordinarij. Ita Zbrozzius de Officio Vicarij lib. 2. q. 20. Riccius in praxi sua fori Ecclesiastici decis. 25. Stephanus Gratianus in disceptationibus suis forensibus, cap. 83. num. 10. Garzias de Beneficijs par. 3. cap. 8. n. 54. Marcellus Vulpe in praxi sua cap. 15. num. 10. Sperellus decis. 97. Et alij communiter. Quidquid in contrarium scripserint, Menochius de Arbitrarijs Iudicium, casu 453. Cephalus consilio 421. vol. 3. & alij nonnulli.

Decimus quintus casus est Quòd Capitulum sede vacante Episcopali, & Vicarius Capitularis, potest literas ad Episcopum à Sacra Congregatione Eminentissimorum Cardinalium directas, & ab illo non executas executioni debitæ demandare. Ita Aldanus in compendio resolutionum Ca-

nonicarum lib: 2. tit. 3, ubi refert, sic à Sacra Congregatione Episcoporum fuisse resolutum.

Decimus sextus casus est. Potest ex nova dispositione Concilij Tridentini cap. 10. sess. 7. tit. de Reformatione, infra annum à die vacationis Episcopalis sedis, dare licentiam subditis Dicecesis, vacantis suscipiendi Ordines, à quovis Antistite, sed tamen non omnibus, nisi arctatis respectu beneficij recepti vel recipiendi. Textus Concilij Tridentini loco citato, qui talis est: Non liceat Capitulis Ecclesiarum sede vacante infra Annum à die vacationis ordinandi licentiam, aut literas dimissorias seu Reverendas (ut aliqui vocant) tam ex Iuris dispositione, quàm etiam cujusvis Privilegij, aut consuetudinis vigore alicui qui Beneficij Ecclesiastici recepti sive recipiendi occasione arctatus non fuerit cōcedere. Et sic tenuit Novar. d. comment: 38, Quaranta ubi supra Quæsit. 10. Piasceki in proæmio praxis sue Episcopalis num: 21. § par: 1. cap, 1, art 2 num: 21, Riccius in praxi fori Ecclesiastici decis: 472. !

Ampliatur, ut Capitulum sede vacante Episcopali non possit dare licentiam suscipiendi etiam primam tonsuram, intra annum vacationis non arctatis. Ita Quaranta ubi supra ver. 10. Genuensis in praxi cap: 87. num. 15. Riccius in praxi aurea par: 2. resolut: 106. Barbola in additionibus ad cap, 10, Concilij Tridentini sess: 7 num: 2 § in tractatu de Canonici cap, 42. à num: 116 Garzias de Beneficiis par: 5. cap, 7. num. 95, Doctoresq; ab iis citati. Ratioq; redditur à Riccio § Garzia locis citatis. Quia Concilium Tridentinum dicto cap: 10 sess:

10. sess 7. generaliter & absolute loquitur, quòd non liceat Capitulis infra annum dimissorias ordinandis concedere. Ergo generaliter & indistinctè, est intelligendum, quoad omnes species dimissoriarum, & quorumcunq; Ordinum. Et ita juxta hanc opinionem censuisse Sacram Congregationem testantur, *ubi etiam Garzias* responder ad opinionem contrariam & ad declarationes S. Congregationis pro parte & opinione sua allegatas, quem vide. Confirmaturq; opinio supra Doctorum allegatorum. Quia juxta Cano. istas prima tonsura dicitur Ordo. *Idem tenent* § Diana in Tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante, ratol. 14. § sic praticari testatur quem vide.

Dixi ex nova Constitutione Concilij Tridentini. Quia ante Concilium Tridentinum Capitulum sede vacante absolute id poterat facere. *ut Quacanta ubi supra* Quæsit. 10 per tex in cap Cum nullus. de temporibus Ordin: in texto § in cap sede vacante in cap olim de majoritate § obedientia. Idem scripsit § Piascki in proæmio praxis sue ad finem num 21. D. Floresq; ab eo citati

Annus autem vacationis sedis Episcopalis in hoc casu incipit currere à die mortis Episcopi, non autem a die Electionis Vicarij Capitularis ut annotavit Novarinus in summa Bullar: par: 1. comment: 38. num 3. Fagnianus in secunda parte libri primi Decretalium cap significasti de Officio Archidiaconi num 7.

Dicitur autem arctatus, ratione Beneficij recipiendi. Si aliquis à Patrono præsentetur vel ab alio nominetur ad

D. aliquod

aliquod Beneficium Ecclesiasticum vacans & requirens actu certum ordinem quo præsentatus vel nominatus caret. Unde potest Capitulum sede vacante Episcopali etiam infra annum vacationis sedis Episcopalis dare illi licentiam suscipiendi minores Ordines vel saltem primam Tonsuram, ut capax sit illius Beneficii, nec frustretur illo, tenuit *Pialecki* par: 1. art. 2. num: 21. in praxi sua Episcopali, *Bartosa* quoq; ad dictum cap: 42. num: 127 sic scripsit: Arctati occasione recipiendi Beneficii dicuntur, qui habent Ius, seu sunt vocati ad aliquod Beneficium vacans seu Capellaniam, quod tamen requirit actu certum Ordinem, quo illi carent. vel dicuntur illi qui cum sint Ordinati primâ tonsurâ, sunt præsentati ad Beneficia. Idem annotavit & *Garzias* in *Tractatu de Beneficiis*, parte 5. cap: 7. num: 99. & sequenti, hoc adiecto quod etiam ille videatur arctatus occasione Beneficii recipiendi, qui cum non sit ordinatus primâ tonsurâ, est præsentatus ad Beneficium. Idem repetit par: 7. cap: 1. num: 24. & seq: in illis verbis: Patronus dicendo præsentato talem de proximo clericandum, vel dicendo præsentato talem & peto eum ordinari primâ tonsurâ: Tunc enim videtur eum præsentare, ut cum sit Clericus factus instituatur. Et ita erit accipienda declaratio Sanctæ Congregationis Concilij, *super cap. 10. sess: 7. de Reformatione*, quæ sic ait: Vicarius Capituli sede vacante infra annum potest concedere dimissorias ad primam tonsuram ei, qui est præsentatus à Patronis laicis ad Beneficium Ecclesiasticum Iuris patronatus ipsorum, ut illud obtinere valeat. Tandem
ibidem

ibidem num. 31. subiungit. In casu verò, quo absolute præsentaretur nondum habens primam Tonsuram, credo præsentationem esse nullam, & factam de indigno, & incapaci quantumvis de proximo clericaretur. Clericatio enim subsequens etiam de proximo non potest retrahi ad tempus præsentationis, in quo requiritur, capacitas & habilitas præsentati, cum ex præsentatione, Ius ei quærat ad Beneficium.

Sic Barbosa ad d. cap. 10. Concilii Tridentini sess. 7. num. 17. Arctatos occasione Beneficij recipiendi illos dicit, qui habent Ius, seu sunt vocati ad aliquod Beneficium vacans seu Capellaniam quæ tamen requirit actu certum ordinem, quo illi carent, vel illos qui cum sunt ordinati primam Tonsuram sunt præsentati ad Beneficia.

Arctati autem occasione suscepti Beneficij dicuntur, si illud Beneficium requirat Ordines Sacros. *ita Piasecki in proæmio praxis sue num. 21.* Vel juxta alios Arctati occasione suscepti Beneficij dicuntur: Qui obtinent aliquod Beneficium, requirens seruitium personale, ratione cujus de Iure consuetudine Privilegio statuto Ecclesiæ, vel ex fundatione, tenentur intra annum, ad Ordines promoveri. *ita Garzias d. par. 5. cap. 7. num. 98. Barbosa ad d. cap. 10. Concilij Tridentini sess. 7. de Reformatione § d. cap. 42. de dignitatibus § Canonicis num. 126. Riccius in praxi aurea resolut. 98. § alii DD.*

Adferuntq. exempla. Primò in eo, qui obtinuit v.g. Canonicatum habentem annexum certum Ordinem. *Ita*

Garzias, Barbosa locis citatis.

Secundum exemplum adfertur in eo, qui obtinuit Beneficium seu Capellaniam, requirentes ex institutione servitium personale, seu aliquem ordinem. Ita *Garzias* & *Barbosa locis citatis.*

Tertium exemplum. In eo qui obtinet Ecclesiam Parochialem, & est arctatus ad Sacerdotium intra annum *Garzias d. partes. cap. 7. num. 98. Barbosa ad dict. caput 10. Concilii Tridentini sess. 7. de Reformatione num. 16. & d. cap. 42. de Canonicis. & dignitatibus num. 126.*

Quartum exemplum, ubi ordo suscipiendus Beneficio ita annexus est ut tempore Provisionis in eo constitutus esse debeat, qui Beneficium obtinet, sed impetrans dispensatus fuit, ut hoc non obstante, huiusmodi Beneficium posset obtinere, vel ubi in literis contineretur clausula v.g. Non obstantibus aliquibus, &c. per quæ effectus gratiæ nostræ impediri valeat quomodolibet vel differri vel alia similis clausula. Ita *Barbosa de Canonicis. & dignitatibus d. cap. 42. n. 120. & ad d. caput 10. Concilii Tridentini, num. 16.*

Quintum exemplum. In eo qui obtinuit aliquod Beneficium vel Capellaniam, quæ ex vi Erectionis certum numerum Missarum per se & non per alium substitutum recitandarum & absolvendarum requirit, ut colligitur ex *Thoma Tamburino in opusculo de Sacramento Ordinis lib. 7. cap. 8. num. 7.*

Declarantur dicta primo. Illum neq; occasione suscipiendi neq; suscepti Beneficii posse dici interim Arctatum, qui

qui in concursu ad Beneficium curatum, cuius Beneficii collatio à summo Pontifice facienda est iudicio Examinatorum electus est. Ita Barbola in *Tractatu de Canonicis & dignitatibus*, cap: 42. num. 127, Garzias d. par: 5. cap. 7. num: 10. dum inquit: Electus in concursu ad Beneficium curatū, cuius collatio facienda est à Papa, non potest interim dici Arctatus, neq; occasione Beneficii recepti, quia illud tunc non habet, nec occasione Beneficii recipiendi, quia non requiritur actū Sacerdotium. Et eundem Garziam secutus est Aloysius Ricci in praxi aurea, resolut: 98.

Declarantur secundo, neq; illum ratione Beneficii suscipiendi arctatum posse dici: cui aliquis Beneficium requirens actū ordinem, quo ille caret, resignare vult. Barbola in d. *Tractatu de Canonicis & dignitatibus* cap: 42. num: 127. & ad d. caput 10. Concilij Tridentini sess: 7. de Reformatione num. 17. Garzias ubi supra num. 102. Allegaturq; Albusius Riccius in praxi aurea resolut: 98. parte 2. voluminis primi. Ratioq; redditur à Garzia d. num: 10 2. Quia hoc est merè voluntarium. Qui tamen Garzias ex doctrina Vgolini in *Tractatu de Officio Episcopi* cap. 26. §. 20. num: 5. contrarium adfert. Quod Vgolinus dicat, ubi collatio Beneficii alicui esset facienda, vel per electionem, vel præsentationem, vel per concursum, & necesse esset habere aliquem Ordinem Sacrum, dimissorias Capitulum licite concederet tanquam arctato occasione Beneficii recipiendi de quo vide.

Declarantur tertio. Neq; illum posse dici arctatum respectu

respectu Beneficij recepti, ut possit ad reliquos Ordines ordinari, si habeat Beneficium non requirens servitium, personale hoc est, ut per se absolvat Missas, sed quod per substitutum datur illi facultas easdem absolvendi. *lia. Tamburinus loco citato à num: 6. dum inquit: Petes si tonsuratus aliquis, vel quilibet nondum Sacerdos Beneficium habeat simplex, cum libertate satisfaciendi per alium Missas ex Beneficio debitas, poteritne Capitulum sede vacante dimissorias seu licentiam suscipiendi reliquos Ordines? Respondeo. quamvis ijs, qui præsentantur ad Capellaniã aut Beneficium, licet tempus ipsos non urgeat possit Capitulum sede vacante concedere Dimissorias ad primam, Tonsuram, ut sic possit potiri Beneficio, ut vult Pyrrhus Corradus in praxi dispens: Apostel. lib. 4. cap. 4. num 12. Et sequ. Ex quo prima Tonsura non sit ordo: Tamen ad alios Ordines non potest, quando (vt proponitur) Missæ & onera satisfacienda ex Beneficio præstari possunt per alium. Ratio est, quia hic commodius quidem præstaret per se, sed non potest dici Arctatus à Beneficio recepto vel recipiendo, nam Beneficium jam recepit, & satisfactionem, jam præstare potest per alium, hucusq; Tamburius quæ illius doctrina multis Doctoribus visa est nimis rigorosa, & beneficiato gravaminosa.*

Declarantur quarto. Quod Capitulum sede vacante Episcopali potest ante lapsum Anni obtinenti facultatem, à Sede Apostolica suscipiendi Ordines à quocunq; Antistite cum approbatione sui ordinarij de vita & moribus huiusmo.

iulmodi facultatem subordinatam seu literas testimoniales dare & concedere. Ita Navarrus in cons: 19. antiqua editionis, in novis: autem cons: 27. sub tit: de tempore ordinationum Quaranta in summa Bullarum, sub verbo Capitulum sede vacante quest. 10. verl: 3. Limita Piasceki noster in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. num. 25. dum inquit: Capitulum quoq; sede vacante ante lapsum Anni vacationis obtinenti facultatem à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines extratempora à Iure Statuta à quocunq; Antistite Catholico cum licentia proprii Ordinarii (prout semper in eiusmodi concessionibus clausula hæc de petenda licentia ab Ordinario apponi solet in Curia Romana) facultatem hanc subordinatam concedere. Hucusq; verba Piasceii, Idem scripsit G. Gemensis in praxi sua cap: 87. num. 15. Barbosa in Tractatu de Canonicis & dignitatibus cap: 42. a num: 122. Et in Tractatu de potestate & Officio Episcopi parte 2. allegat: 7. num: 14. Ratioq; redditur ab eo d. allegat: 7. num. 15. Quia qui à Sede Apostolica obtinuit privilegiū ad suscipiendos Ordines à quolibet Episcopo non indiget novis literis dimissorijs, sed solum indiget testimonio proprii Ordinarii de vita & moribus. Subiungitq; amplius Quod si tale privilegium habens à Sede Apostolica absq; dictis literis testimonialibus proprii Ordinarii ordinetur & promoveatur, remaneat suspensus ab executione susceptorum Ordinum. Et ordinans incurrat suspensionem à collatione ordinum per Annum Idem scripsit G. Riccius in praxi rerum quotidianarum resol: 225. num: 1, Pro qua opinione allegatur

legatur textus Concil. Triden: cap. 10 sess. 7. de Reformatione
 Et cap. 8. sess. 23. de Reformatione, sic Tamburinus loco citat.
 num: 10. scripsi Quod Capitulum sede vacante Episcopali
 intra prædictum Annum vacationis potest literas commē-
 daticias seu testimoniales concedere. Quia hæ literæ non
 continent licentiam suscipiendi Ordines subjungitq; id cer-
 te & maxime advertendum esse; sæpe enim occurrit Ut
 quis in prædicto Anno primo vacationis impetret Breve
 Apostolicum per quod promoveri possit, sive à viciniore,
 sive à quocunq; Episcopo Catholico &c & tunc non ob-
 stante ejusmodi Brevidebebit ordinandus petere & obti-
 nere à d. capitulo testimonium suæ vitæ, quod tunc Ca-
 pitulum certe dare potest, quia id non est concedere ut
 dixi licentiam suscipiendi ordines hanc enim prædictus
 ordinandus habet per dictum breve à Summo Pontifice,
 sed solum est testimonium dari de vita & moribus. Et qui-
 dem Summus Pontifex solet in eodem Brevi admonere
 ordinandum, ut has literas testimoniales obtineat à Capi-
 tulo in hac vel simili clausula, cum licentia sui Ordinarij,
 per quam clausulam licet dicatur de licentia, tamen intel-
 ligendum esse, de literis commendatijs seu testimonialib9.
 Quia licentiam ordinum suscipiendorum jam ipse Summus
 Pontifex concessit. Hucusq; Tamburinus.

Idem scripsit S. Gavantius in Enchirid par: 1. sub ver-
 bo Capitulum sede vacante, S. alij possim Doctores.

Et prædicta extenduntur etiam ad Rescriptum Nun-
 tij Apostolici, si alicui concedat, ut intra Annum sedis va-
 cantis

cantis ordinari possit extra tempora, ut scripsit Barbosa in *Tractatu de Canon. & Dignitat: loco cit. ad finem num. 122.*

Quamvis is idem Barbosa in *d. Tract: de Officio & potestate Episcopi loco cit: num. 16. & in d. Tract: de Canonici: & Dignit: cap. 42. num. 122. ex doctrina Monetae in Tract: de commutatione ultimarum voluntatum cap. 10. num. 182. refert & testatur. Modernum stylum Curiae Romanae esse, ut sede Episcopali vacante dictae testimoniales literae dentur ab Episcopo viciniore. Idem refert & Diana in *Tra-ctat: 7. de potestate Capituli resoluit: 13.**

Hinc inferunt Doctores. Quod Capitulum sede vacante Episcopali possit volentibus studia tractare dare literas testimoniales seu commendatitias. Ita Zerola par: 1. lib ver: Capitulum, verum Ad secundum respondetur. Rationemq; reddi. Quia hoc non prohibetur à Concilio Tridentino. Unde à lure antiquo non esse recedendum. Rationem secundam reddi. Quia literae ejusmodi ad studia tractanda non dicuntur dimissoriae: Quibus commendatur studens Ordinario loci illius, ubi vult literis operam navare.

Idem de Regio sicca d. cap. 37. num. 16. contrarium scripsit. Quod hodie post Concilium Tridentinum in Canonicatibus Parochis & aliis Beneficiis requirentibus Personalem residentiam requiratur licentia Summi Pontificis. ut tales Clerici & Beneficiari possint ire ad studia tractanda, nullum tamen textum juris vel aliquem Doctorem pro hac opinione allegat.

Novarius quoq; ubi supra comment: 38. scripsit. Quod

TRACTATUS

Capitulum sede vacante Episcopali potest dare literas testimoniales seu commendatitias Clericis ad divina celebranda, Sacramenta administranda, & similia facienda & exercenda.

Declaratur quinto. Quòd Capitulum sede vacante Episcopali non potest intra annum vacationis dare licentiam, ut aliquis ordinetur ad titulum Patrimonij seu Pensionis. Ita colligitur ex *Doctrina Garzia in Tractat: de Beneficijs partes. cap. 7. num. 93. ex declarat. 4. Sacrae Congreg: Cardinalium.* Et ex *Barbosa in summa Apostolicarum decisionum in collect. 125. num. 12. qui tenent.* Quod nec post lapsum annum à die vacationis Sedis Episcopalis id possint facere allegando super hoc declarationem Sacrae Congregat: Cardinalium Concilij Tridentini. Ubi tamen subjungunt. Id non esse receptum saltem in Regnis Castellæ & Portugaliæ. Unde in hoc casu consuetudinem & praxim loci & Diocesis esse attendendam scripserunt.

Declaratur sexto. Quòd Capitulum habens Territoriū distinctum & exemptum ab immemorabili tēpore possessionem & Iurisdictionem Ordinariam in Iudicando. non possit ante lapsum Anni à die vacationis sedis Episcopalis dimissoriales, seu licentiam dare suscipiendi Ordines, qui non essent arctati, ut supra. Ita *Quaranta d. quasi. 10. versu* quam dispositionem ampliando. Ita rescriptum fuisse à Sacra Congreg: Capitulo Salmantino referunt. Idem scripsit & *Barbosa ad d. cap. 10. Concil: Trident: sess: 7. num. 14. & cap. 10. Conc: Trident: sess: 23. de Reformat: à num.*

13 vide.

De potestate Capituli sede vacante Episcopali.

55

13 videatur & *Gravianus in discept: forensibus cap, 212.*

*Declaratur septimo Quòd Capitulum sede vacante Episcopali non potest Clericis dare Dimissoriales vt absolvantur ab Episcopi potestate & in aliam Dioecesim se transferant. Ita Fagnian: par: 2, lib. 1. Decretalium, in cap signifi-
ficasti. Sub tit. de Officio Archidiaconi num: 3 & in cap. His
que sub tit: de majoritate & obedientia num. 59. d. par: 2. lib:
1. Decret: ubi rationem reddit.*

Notandum hic quod si Capitulum sede vacante Episcopali, à casibus Iure non permissis audeat dictas dimissorias seu licentiam suscipiendi etiam Minores Ordines ante Annum à die vacationis sedis Episcopalis concedere, subiacet Interdicto. Ordinati autem ad Minores Ordines nullo privilegio Clericali (præsertim in causis criminalibus) gaudeant, ad maiores vero Ordines promoti ab exercitio seu executione eorundem Ordinum susceptorum; ad beneplacitum futuri Episcopi ab ipso jure sint suspensi. *Text. est expressis in d. cap: Concil, Triden: sess: 1 de Reform. Capitulum autem contraveniens, Ecclesiastico Interdicto subiacet; & sic ordinati, si in minoribus constituti fuerint nullo Privilegio Clericali præsertim in criminalibus gaudeant. In minoribus vero Ordinibus constituti ab executione Ordinum susceptorum ad beneplacitum futuri prælati. Ipso jure sint suspensi. Hucusq; verba Concil: Triden: Idem scrip: it & Riccius, in praxi rerum quotidianarum, vol: 135 num. 11.*

Et dictam pœnam Interdicti incurrit etiam & Vicarius à Capitulo sede vacante Episcopali constitutus, si intra dictum

Annum (ut supra) dictas dimissorias, seu licentiam suscipiendi Ordines concedat non arctatis. Non tamen pœnam suspensionis per Annum de qua pœna, in cap: 10. sess 7. & cap. 10. sess: 23. mentio fit. Ita Franciscus Leo in suo Thesau- ro par: 3. cap. 8. num. 4. Barbosa ad d: cap: 10 sess 7. de Reform. à num: 18. & add: cap: 42. in d. Tract: de Cano- nicis & Dignitatibus num: 130 Videatur & Fagnian, d. par: 2 lib 1. Decretalium, ad d: cap: significasti, de Officio Archi- diacon à num. 7 quem vide.

Quamvis Piaſceki noster in praxi Episcopali par 1. cap: 1. art. 2. num: 23. Videtur contrarium sentire quoad Vi- carium Capitularem quod non pœnam Interdicti, sed so- lum pœnam suspensionis ipso facto ab Officijs & Benefi- cijs per Annum Incurrat fundatq; hanc opinionem suam in text. Trident: in d: cap. 10 sess. 23. de Reform

Ampliatuſq; Quod Capitulum sede vacante Episco- pali, & Vicarius à Capitulo constitutus dictam pœnam, Interdicti in d. cap. 10 sess 7 de Reformat. incurrat. Quamvis is cui dimissoriæ seu licentia suscipiendi Ordines conce- sse sunt, non sit illis usus. Ita Barbosa ad d. cap. 10. sess 7. num. 19. & ad cap: 10 sess: 23. de Reformat: & in d: cap 42. num, 13. Ratio redditur. Quia Actus fuit perfectus quo ad concedentem per quem non stetit. Sed Diana in Tract: 5. sub tit. de potestate Capituli sede vacante resol. 12. con- trarium sentit. Rationemq; reddit. Quia pœna pro aliquo delicto imposita regulariter non incurritur, nisi post opus consummatum, id est in nostro casu post usum prædictarum.

litera.

literarum, cujus opinio videtur valde esse probabilis.

Notandum. Quod Clerici in minoribus Ordinibus constituti dictam privationem privilegij non incurrant ipso facto seu Iure, sed demum post declarationem Iudicis juxta Constitutionem *Urbani 8vi Papæ contra male promotos latam.* Ita Franciscus ubi Barbosa *ad d. cap: 42. num: 131.* Ratio redditur. Quia Concil: Triden: d. sess. 7. usum est verbo gaudeant, quod est futuri temporis ac proinde vigore dispositionis illius non videtur infligi dicta pœna ipso Iure.

Querunt adhuc Doctores. An ejusmodi Clerici possint habere & obtinere Beneficia Ecclesiastica. *Quaranta in summa Bullarij sub verbo Capitulum sede vacante quest: 10. versu hinc contingit dubitare,* affirmat quod hoc privilegium non amittit ipso Iure, sed solum post sententiam Iudicis vel executionem. Rationem reddit. Quia taliter ordinatus ex mente Navarij *conl: 20. sub tit. de tempore ordinan: in antiquis.* Hinc inferitur. Quod possit habere & tenere Beneficium antequam per sententiam privetur, & quod capax sit illius. Idem sentire videtur & Barbosa *ad d. cap: 10. Concil. Triden: sess 7. & expresse tenet Diana in d. Tract. 5. sub tit. de potestate Capituli sede vacante Episcopali resolut: 15.*

Querunt secundo. An si Episcopus sit notoriè hæreticus possit Capitulum dare dimissorias, seu licentiam suscipiendi Ordines, juxta *d. cap. 10 Concil: Triden: sess 7. Eugenianus in par: 2. lib: 1. Decretalium ad cap: Hæc quæ. sub tit,*

TRACTATUS

10: de maiestate Obedientia à num: 62. concludit affirmative atq; sic à Sacra Congregatione Cardinalium Concilij Trident: Interpretum fuisse declaratum refert.

Ubi aliud dubium movet. Quod si Canonici propter hæresim sint dispersi, & nequeant convenire aut convniri sine difficultate, an sufficiat habere literas dimissorias ab uno aliquo Canonico Ecclesiæ Cathedralis, aut omnino si ne dimissorijs literis? Refert, sic à Sacra Congreg: fuisse declaratum. Et quidem ad primam partem dubij. Quod sufficeret habere dimissorias à residentibus Canonicis etiam si unus tantum resideret. ob rationem. Quia Ius Capituli etiam in uno conservatur. *juxta Glossam penultimam in cap. Grat: sub tit: de postulatione Prælatorum ibiq; Abbatem num: 9.*

Ad secundam autem partem dubij refert à Sacra Cōgregatione responsum fuisse. Neq; viciniorem Episcopum, neq; Metropolitanum posse audiri, sed adeundam esse Sedem Apostolicam.

Quæritur tertio An Capitulum sede Episcopali vacante vel ejus Vicarius concedens intra Annum vacantis sedis Episcopalis dimissorias alicui pro suscipienda prima Tonsura incurrant poenam Interdicti, vel suspensio is ut supra? Ad quod quæsitum patet responsio ex casu 16 superius posito. Addo tamen. Quod Novarius in summa Bullarij *par: 1 comment. 38. à num 37 resu* Et proinde dato non concessio scripsit. Nec Capitulum, nec eius Vicarius incurrunt poenam Interdicti, nec ordinatam poenam suspensio-

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 37

nis licet secus quo ad alios Ordines ubi etiam à num. 37 defendit quendam Episcopum, qui vigore Brevis Apostolici ordinato dati ut à viciniore Episcopo posset ordinari, dictus Episcopus eundem ad primam tonsuram ordinaverat, ab q̃s literis testimonialibus Capituli de natalibus ætate vita, & moribus, ac alijs requisitis Ordinandorū, quod dictus Episcopus ordinans nullam pœnam suspensionis incurrit. Apud quem plura Lector videre potest, Faciunt ad hoc quæsitum quæ Riccius in praxi Rerum quotidianarum Resol: 235. Zerola in praxi Episcopali par. 1 sub verbo *dimissoria*, versu ad secundum videtur, scripserunt.

Querunt quarto. An regulares ante lapsum Anni sedis Episcopalis vacantis possint ordinari, nec ne? In hoc quæsito non conveniunt Doctores siquidem Quaranta ubi supra quæsito II. versu *Adverte testatur*. Quod Vicarius Capituli Neapolitani non soleat Episcopo externo concedere, ut possit, intra ejusmodi annum Regularibus Diocelis Neopolitanæ, conferre Ordines, etiam prævio examine per ipsum Vicarium. Idem refert S. Piajecki noster in praxi sua Episcopali, in præmio eiusdem ad finem num, 21. Barbosa quoq̃ in d. Tract: de Canonicis & dignitatibus cap: 24. num. 121. absolute scripsit. Quod Capitulum durante dicto anno non potest dare licentiam Episcopo commoranti in Civitate vel Diœcesi, ut ordinet Regulares etiam prævio examine per ipsum Vicarium facto. Idem scripsit & in Annotationibus ad d. cap. 10. Concil: Trident: sess: 7. de Reformatione num: 3. Ratioq̃ huius opinionis videtur esse. Quia

Conc:

Conc: Triden. d. cap. 10, sess: 7. generaliter loquitur, & omnia Privilegia tollit, ut patet ex contextu dicti capituli.

Therudo autem in Decisionibus Archiepiscopalibus par: 1. decim: 89. à num: 3. Antonius Fortelus in Responsis moralibus tom. 2 casu 71. ut illos refert Diana ubi supra resol. 10. Tambur ubi supra num: 11. contrarium sentiunt. Ratioq; redditur à Tambur. Quia Regulares non indigent dimissorijs, ut ipsis illas concedere debeant Episcopus & Capitulum sede vacante Episcopali, in cuius Diocesi ipsi Regulares commorantur. Sed satis esse, si ipsi Regulares habeant dimissorias à suis Prælati, poterunt ordinari, etiam in eadem Diocesi in qua sedes Episcopalis vacat ab aliquo Episcopo, qui forte ex licentia Capituli ibi Pontificalia exercet & multo magis ab alijs Episcopis, quando in suis Diocesibus ordinationem celebrant. Allegaturq; pro hac opinione. Quintanada in Tract. de Ordin: singulari 8. & Pyrius Cornacius in praxi dissertationum lib 4. cap: 6. num: 16. item annotavit & Piatecki noster in praxi sua Episcopali par: 1 cap: 1 ar. 2 ad finem num. 22.

Nec obstat Concil: Triden: d. cap 10 sess 7 Quia loquitur de Clericis Secularibus. Non autem Regularibus. Ita Piatecki & loco citato Et Therudo loco citato, aliam rationem & responsionem adfert. Quia Concilium prohibet tantum, ne liceat Capitulis Ecclesiarum, sede vacante intra Annum à die vacationis sedis Episcopalis licentiam seu literas dimissoriales, vel ut aliqui vocant Reverendas concedere Clericis, non autem ne concedat licen.

licentiam Episcopo externo apud se commoranti, vel suo Episcopo tutelari intra annum vacationis sedis Episcopalis conferendi Ordines: quæ sunt inter se distincta.

Quæ sententia confirmatur per declarationē Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini de mandato Clementis Octavi Summi Pontificis factam; quam refert Piasecki *in praxi sua Episcopali par. 1. cap. 1. art. 2. num. 24* & Genuen: *in praxi sua Archiepiscopali cap. 81. num. 1.* Cuius declarationis Cardinalium Concilij Triden. tenor talis est.

Congregatio Concilij censuit, Superiores Regulares suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluit, literas dimissorias concedere, ad Episcopum tamen Diocesenum, nempe illius Monasterij, in cuius familia ab ijs ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit: Et si Diocesanus abfuerit, vel non esset habiturus ordinationes ad quemcunq; alium Episcopum, (dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinentur quo ad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria concessionem dimissoriarū in id tempus, quo Episcopus Diocesanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus esset ordinationes, vel sedes Episcopalis vacaret. Verum cum à Superioribus Regularibus Episcopo Diocesano absente, vel ordinationes non habente, literæ dimissoriæ dabuntur in eis, utiq; huiusmodi causam absentiae Diocesani Episcopi vel ordinationum ab eo non habendarum exprimendam esse. Quod si Regulares ordinandi morentur in Monasterijs nullius Diocesis, huiusmodi

F. dimisso-

dimissorias concedendas esse ad Episcopum viciniorem in eoq; procedere omnia quæ de Episcopo Diocesano superius præscripta sunt Quod qui non fecerint officij & Dignitatis seu Administrationis, ac vocis Activæ & passivæ privationis ac alias arbitrio ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ reservatas pœnas incurrant. *In quorum fidem datum Romæ die 15 Martij. Anno D. 1596. Hucusq; verba declarationis allegata, quam Palesius noster refert, & Lezana volum: 1. cap. 24. num: 12.*

Notandum tamen est. Quod dictas dimissorias potest Vicarius Capituli sede vacante Episcopali concedere, si Capitulum id ei expresse concedat. *ita Palesius ubi supra.*

Advertit quoq; primo Tamburinus loco citato num 14. Quod licet in dicta Declaratione Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini duæ conditiones pro validitate dictarum Remissoriarum sub penis ibidem expressis sunt appositæ. Quarum prima est. Quod tales literæ dimissoriæ non dirigantur, nisi ad Episcopum illius Diocesis, in qua habitat Religiosus ordinandus. Nisi forte is Episcopus abfuerit, vel Ordines non celebraverit; secunda conditio est, ut in dimissorijs hoc ipsum exprimatur.

Tamen hocce Decretum Clementis 8vi Summi Pontificis innuit, non videretur usu receptum esse cum Prælati Regulares non soleant ipsum observare.

Idem scripsit & Portellius in dubijs Regularium sub verbo Ordines Sacri num 1 ubi testatur dictum Decretum Clementis VIII. Summi Pontificis in Regno Hispaniæ non esse receptum.

Adver-

Advertendum secundo ex Tamburino loco citato. Quod à Superioribus Societatis Iesu localibus non potest dari licentia suscipiendi Ordines seu concessionem dimissoriarum, sed solum à Provinciali.

An autem Superiores locales aliarum Religionum ampliorem potestatem habeant, scripsit Idem Tamburinus illorum praxes & ordinationes esse videndas.

Advertendum tertio, Circa dictum decretum Clementis VIII Summi Pontificis, quod in illo expressum est, quod Episcopus Ordines collaturus Regulari debeat illum quo ad doctrinam examinare. Hoc tamen non obstante Ordines collaturus Regularibus potest, si vult non examinare, non solum quando notorie literatus fuerit, sed etiam si id sibi non constet conformando suam conscientiam cum conscientia Prælati Regularis, de sufficientia ordinandi. Ita Lezana volum: 2 in summa quæst: allegat: Regularium, sub verbo Ordines Sacri, num: 13. & Doctores ab eo allegati, ut pote Villalobos, tom: 1. summa sue Tract. 11 diff: cul, 14. num: 5 Porcellus & alij.

Quod etiam in aliquibus Diœcesibus nostris. Nam licet Regulares statim temporibus Ordines suscipere volentes debeant se examini Examinatorum Diœcesanorum subijcere tamen Examinatores ad examen eorundem non descendunt, sed attestations Superiorum suorum de sufficientia & idoneitate ordinandorum visa fidem dant.

Patres tamen Societatis Iesu ad maiorem cautelam, & ad effugiendum examen Diœcesanorum obtinuerunt sibi ab

Innocentio Papa libertatem à tali examine, prout & mihi Archidiacono Posnaniensi dictam libertatem ab Innocentio Papa Typis mandatam præsentarunt

Advertendum quarto. Quod Regulares debent Ordines suscipere ab Episcopis, in quorum Diocesis sunt Monasteria, in quibus degunt & sunt assignati vel dimissorias ab illis recipiant *juxta caput 8 Concilij Tridentini sess 23 de Reformatione*, de quo videatur Genuensis in praxi sua Curiae Archiepiscopalis Neapolitanæ cap: 83 num. 1. vt patet ex dicta declaratione Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini de mandato Clementis VIII. Summi Pontificis facta.

Advertendum quinto. Quod Abbates & alij quicunq; Superiores Regulares quantumvis exempti non possunt dimissorias concedere nisi Monachis sibi subiectis idq; sub poena suspensionis per Annum à Beneficio & Officio ipso iure incurrenda, Ita Piasecki noster in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. art: 2. Idq; per text in cap 10 Concilij Tridentini sess 23 de Reformatione.

Amplius addit Piasecki loco citato, Quod obstante dicto textu Concilij Tridentini cap 10 sess. 23. Neq; exempti seu Abbates, qui nullius Diocesis sint, seu habeant Iurisdictionem quasi Episcopalem possunt dare dimissorias nisi suis Monachis, atq; ita Seraphinum Auditorem Rotæ Romanæ ad requisitionem Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini decis, 985. decidisse refert Idem & Riccius in praxi sua cap 83. à num. 9.

Unde

Unde tales Exempti juxta dispositionem Concilij Trid: cap. 9 sess. 23. de Reformat. debent se gerere, ut videlicet ad viciniorem Episcopum, vel ad eum quem semel elegerint, remittant Monachos sibi subiectos pro suscipiendis Ordinibus. Ita Pialecki loco citato; & Lezana ubi supra num. 10. ad quos in occurrentia licet recurrere.

Placet hic inferere quæ Lezana Tomo 1. cap. 14. de obligatione: Regul. in susceptione Ordinum annotavit, quod his temporibus standum esse, moderniori decreto Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini, quod decretum de mandato Illustrissimi & Reverendissimi Domini Francisci Paulutij Ejusdem Sacræ Congregationis Concilij Tridentini publicatum est tenoris sequentis.

In una Catanensi die 23 Mensis Novemb: Anno Dni 1641 Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum utraq; parte Informante ore & scriptis, ac rationibus hinc inde deductis mature discussis inhærendo decisioni Rotæ Romanæ sub die 27. Mensis Aprilis Anno Domini 1592. coram bonæ memoriæ Cardinali Seraphino, nec non declarationibus ipsius Sacræ Congregationis dictæ decisioni conformibus subsecutis censuit improbata contraria opinione Abbates Regulares etiam Benedictinos Congregationis Cassinensis seu alterius Congregationis vel ordinis, aut Instituti habentes etiam iura Episcopalia, seu quasi Episcopalia, usumq; mitræ & baculi, ac facultatem primam Tonsuram, Minoresq; Ordines conferendi non posse d. imam Tonsuram nec alios Minores

nones Ordines, nisi suis subditis Regularibus conferre, non autem Regularibus alterius Congregationis Ordinis, vel instituti etiam si habeant dimissorias suorum Superiorum Regularium & consensum Loci Ordinariorum intra quarum Diocesum fines ipsi Regulares ordinandi existunt. Et multo minus Personis Secularibus etiam habentibus literas dimissorias à suis Ordinarijs, Ac propterea inhibuit Archiepiscopis Episcopis, & alijs Prælati Inferioribus tam Secularibus quam Regularibus, ut in futurum concedere non audeant supra dictas literas dimissorias huiusmodi Abbatibus directas nec ab istis recipi. Quod si secus fiat, tam concedentes, quam ordinantes à collatione ordinum, ipso jure suspensi remaneant, præter alias poenas arbitrio ejusdem Sacræ Congregationis reservatas. Quam declarationem Sanctissimus Dominus Noster die decima septima Januarij Anno Domini 1642. ad se cum rationibus relatum approbavit, & inviolabiliter observari iussit.

Subscriptio vero talis

Petrus Aloysius Cardinalis Caraffa

Franciscus Palutius Sacræ Congregationis

Secretarius.

Idem scripsit & Barbosa ad cap. 10. Concilij Triden: sess. 23. de Reformat: num. 2 § 5 dum inquit. Abbates Regulares habentes Ius Baculum, & mitram deferendi etiam postquam Sacerdotalem ordinem & munus benedictionis susceperint, non posse primam Tonsuram, & Minores Ordines alijs Regularibus qui dimissorias speciales suorum

Superi-

Superiorum, & etiam specialem licentiam Episcopi loci habuerint, nec etiam alijs Secularibus suorum Superiorum dimissorias adferentibus. Adfertq; pro hac opinione Ludovicum Mirandum Scipionem de Rubeis Hieronymum Rodericum, & alios Doctores, idq; ex voto Rotæ Romanæ de mandato Clementis VIII. Summi Pontificis responsum fuisse per Seraphinum decis. 985. par: 1. decisionum ejusdem Seraphini. Et sic Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium in Eugubina tertia die Mensis 8bris Anno Domini 1593. censuisse. Et in causa Camplendi die 22 Junij Anno Domini 1631. contra nonnullos Doctores contrarium tenentes, quos ibidem refert existimantes falsoq; decisum referentes Abbates Regulares habentes Jus Baculum & Mitram deferendi postquam Sacerdotalem, Ordinem, & munus benedictionis susceperint, posse Tonfuram & Minores Ordines Secularibus Iurisdictioni Episcopi subjectis conferre, si modo Ipsi Episcopi consensus accedat. Et à dicto Episcopo dictas literas quisq; dimissorias impetraverit, Ita Barbosa loco citato ubi plura in hac materia numeris sequentibus. & Fagnianus in cap significasti, par: 2 de Officio Archidiaconi, & præsertim, num: 10. ubi ampliat etiam si probetur Abbatiam esse in statu nullius Diocesis.

Notandum 1mo. Quod contra Abbates & alios quoscunq; exemptos dantes dimissorias alijs, quam suis subditis Regularibus poena statuta est suspensionis totalis per Annum, ut Barbosa annotavit in annotationibus suis ad dictum cap. 10. *Concil. Triden: sess: 23. num. 20.*

Notan.

Notandum secundo. Quod Novitij non possunt Minores Ordines suscipere à suis Abbatibus Regularibus Ratio redditur. Quia pendente anno probationis non habentur suorum Superiorum Religionis pro subditis ad suscipiendos Ordines Ita *Barbosa ad d. cap: 10, Concilij Triden. sess. 27. num: 3* Et in *Tract: de Officio & Potestate Episcopi par: 2 allegat: 3. num: 8.* Idem scripsit & Stephanus Gratianus in disceptationibus suis forensibus in *cap: 741. num: 6.* Doctoresq; ab eo allegati contra *Soarez in Tract: de Religione tom: 4. Tract. 8 lib. 2. cap: 29. num: 12. per glossam in cap. Abbates sub verbo Convolverint tit: de Privilegijs lib. 6 existimantem:* Abbates hujusmodi posse Minores Ordines Novitijs suorum Monasteriorum conferre.

Sic etiam & *Lezana* ubi supra *num: 20* de Novitijs Religionum scripsit. Novitij Religionum si volunt ordinari observare debent decretum Concilij Triden: in *cap: 2. sess. 21 de Reformat* ubi præcipitur. Ne quis deinceps Clericus Secularis quamvis sit alias idoneus moribus scientia & ætate ad Sacros Ordines promoveatur, nisi prius legitime constet, eum Beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficiat pacifice possidere. Rationemq; reddit. Quia ita determinavit Pius V. Summus Pontifex in Bulla sua quæ incipit *Romanus Pontifex Tom. 2. Bullarij.* Bulla huius Pontificis *num 75* Vbi sub gravissimis pœnis prohibet Religiosos sive Regulares more Religiosorum in a communi viventes non Professos ordinari posse non servata forma prædicti Concilij Tridentini allegatq; *Gavan-*
tum

tum in Enchiridio seu in manuali Episcoporum sub verbo Ordo in genere *num: 29* dum inquit. Regulares non Professi tenentur iisdem legibus quibus Clerici Seculares in suscipiendis Ordinibus, ut Pius V. Summus Pontifex Anno Domini 1568 statuit. Et Novitius non dicitur habere domicilium in Dioecesi Novitiatus.

Tamburinus quoq; loco citato *num: 13.* sic scripsit: Prælati Regularium Exemptorum possunt concedere dimissorias suis subditis imo & Novitijs, sed his cum Patrimonio, vel Beneficio non autem ad titulum Paupertatis, sed in his non immoror. Nam hodie Novitij Regularium non ordinantur, sed solum Professi.

Id solum subnecto. Quod Capitulum sede vacante potest dare licentiam Novitijs disponendi de eorum Bonis temporalibus intra duos Menses ante Professionem juxta dispositionem Concilij Triden: *cap. 16: sess. 25. de Regularibus* Ita Diana vbi supra *Resol. 34. Barbosa parte 3. de Potestate Episcopi allegit 99. num. 4. Doctoresq; ab eo citati.* Ratio redditur. Quia Episcopus Iure ordinario potest id facere, ut patet ex d. *cap. 16* Concilij Triden: sed Capitulum sede vacante Episcopali succedit in omnem Iurisdictionem Ordinariam Episcopo competentem, ut supra in prima par: scripsimus. Ergo

Notandum & hoc. Quod & si Capitulum sede vacante Episcopali, vel Vicarius Capituli non possit intra Annũ vacantis sedis Episcopalis concedere dimissorias subditis su-

is ad suscipiendos Ordines nihilominus poterit intra eundem Annum per alium Episcopum Pontificalia exercentē ordinare suos Dioecesanos, vel habentes dimissorias. Ita Dian. in Tract. 5. tomo 3, sub tit. de Potestate Capituli sede vacante Episcopali, Resolut. 11 & Navarrus Conf. 27. sub tit. de temporibus Ordinationum, Ferrar. de Ord. c. 5. ver. 4 num. 7. Molfesius in summa Tract. 2. cap. 2. num. 28. atq; sic à Sacra Congregatione fuisse resolutum referunt, Licet Quaranta contrarium teneat Et Piafecki noster in praxi sua Episcopali par. 1. cap. 1. art. 2. ad finem num. 22.

Notandum & hoc, quod gratiæ per mortem concedētis non expirant, ut habetur in cap. si super gratia. tit. de Officio Delegati, lib. 6. Decretalium, nisi per Successorem fuerint clare, & non per conjecturas revocatæ. Ita Genuensis cap. 87. num. 30 Unde refert, quod non expiret mortuo Episcopo Dimissoria ad Ordines. Nec licentia audiendi confessionem, nisi fuisset concessa ad Beneplacitum, juxta cap. si gratia de Rescripti. in 6to. & licentia dispensandi non expirat per mortem Papæ. Navar. Consil. imo de Privilegiis. Casus autē reservati expirant: quia solent reservari ipsi Episcopo qui mortuus est.

Decimus septimus casus est. Potest Capitulum dispensare in omnibus casibus in quibus Episcopus ejus poterat dispensare. Quia nullibi id prohibitum videtur esse capitulo. Et sæpe expediat has dispensationes facere, ut colligitur ex can. Domino Sancto uti & glossa sub verbo. necesse, &

in can.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali m
in can ut constitueretur distin: 50. Ratioq; redditur Quia
dispensatio regulariter procedit à jurisdictione ordinaria,
& fit cum causæ cognitione. *Ex quo*

Infertur primo Quod. Capitulum Cathedrale va-
cante sede Episcopali potest dispensare cum illegitimo,
ut possit Beneficium simplex obtinere, vel Ordines, *Piasce-
cki cap: 1 art: 2 num. 21 Corralus in praxi Beneficiaria
lib: 2 cap 12. à num. 90. atq; ita in praxi servari testatur
maxime si justa causa dispensandi subsit, Zerola in praxi
par: 2. sub verbo Capitulum. § 3. & alij passim Doctores.*

Infertur secundo. Quod Capitulum Cathedrale sede va-
cante Episcopali potest dispensare & absolvere in casibus
Episcopo à Concilio Triden: *cap 6. num 14 de reform,
concessis.* Videlicet in Irregularitatibus omnibus & suspen-
sionibus ex delicto occulto provenientibus: excepta ea
quæ oritur ex homicidio voluntario & exceptis alijs ad fo-
rum contentiosum deductis, & in quibuscunq; casibus oc-
cultis etiam Sedi Apostolicæ reservatis quoscunq; delin-
quentes sibi subditos in sua Diœcesi, sed tamen solum in fo-
ro conscientię. Ita *Barbosa ad d. cap: 7 c. 14. num: 8 litera
B. Doctores q; ab eo citati, inter quos ponit & Piasceccium
nostrum in praxi sua Episcopali, par 2. cap: 1. n. 18. Idem Piasce-
Ubi adfert Declarationem Sacræ Congregationis Cardina-
lium Concilij Tridentini cura sua obtentam tenoris se-
quentis.*

Quæritur pro parte Episcopi Camenecensis per EE VV.

declarari, an facultas competens Episcopis vigore Concilij Tridentini *cap. 6. sess. 24 de Reform.* transferatur in Vicarium Capitularem sede Episcopali vacante die 4. Decembris 1632, Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum inhærendo declarationibus alias factis, respondit: Episcopos vigore *d. cap. 6.* non posse absolvere nec dispensare in casu hæresis, neq; in alijs nova lege post Concilium Sedi Apostolicæ reservatis; verum in casibus in quibus Episcopis talis facultas non est adempta, eam vtiq; transferri in Vicarium Capitularem sede Episcopali vacante, dummodo talis facultas specialiter per Capitulum sede Episcopali vacante, eidem Vicario tributa fuerit. Idem scripsit & Garzias in *Tract. de Beneficijs parte 5. cap. 7. num. 40.* & alij Doctores attestantes sic fuisse à sacra Congregatione EE. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum aliquoties declaratum. Ratio huius opinionis est. Quia licet illa facultas Episcopis per Concilium concessa videatur, illos concernere jure speciali Concilij Trid: (ut contraria opinio existimat), tamen competit Episcopis jure communi & Iurisdictione ordinaria tributa illis per dicti Concilij Triden: decretum. Capitulum autem Cathedralis sede vacante Episcopali succedit Episcopo demortuo in omnibus casibus, in quibus Episcopus potest jure ordinario facere, ut supra scripsimus. Ergo quidquid sit statibus declarationibus EE. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum opinio contraria debet cessare.

Adiungo.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

85

Adjungo quod licet in d. cap. 6. Episcopis videatur esse concessa facultas disponendi & absolvendi ab hæresi occulta, nec ad forum contentiosum deducta, tamen hodie id minime ipsis licitum esse consequenter nec Capitulo competere, siquidem hæc facultas per Ballam Cænæ Domini sit revocata. Ita Barbosa ad d. cap. 6. num. 52. Doctoresq; ab eo citati, atq; ita in supremo Tribunali Romano Sacræ Inquisitionis fuisse pronuntiatum refert Penna in Directorio Inquisitionis par: 3. quæst. 92. comment: 141. Et per Gregorium X II. Summum Pontificem sic fuisse responsum testatur Fufius de Visitat. lib. 2. cap: 31. Facit & declaratio Congregationis Concilij Tridentini ex Piafecio paulo superius à nobis allata.

Decimus octavus casus est. Potest Capitulum Cathedrali sede Episcopali vacante dare facultatem Episcopo externo in Ecclesia sua Cathedrali, vel in alio loco Diocesis Pontificalia exercendi, hoc est Ordines conferendi olea sacra & chrismâ conficiendi, & benedicendi Ecclesias, Altaria, Calices, Campanas, & alia similia consecrandi & benedicendi. Ita Quaranta ubi supra quæsitio II. subnectitur congrue Garzias parte 5. cap. 7. num 93. Genuensis d. cap. 87. num. 33. Piafecckî noster in Proæmio praxis sue Episcopalis num 21. & alij DD.

Decimus nonus casus est. Potest Capitulum dispensare in votis & petitionæ debiti, in quibus Episcopus poterat jure ordinario dispensare. Ita Barbosa de Cononicis & Dignitati

tatibus cap: 42 Genuensis d. cap: 87. num 11. videatur Tamburinus lib. 3. cap 7. § 3. à num. 6. & in eodem libro 3, cap 16. § 4. num: 4.

Vigésimus casus est. Quod Capitulum succedat in indulgentijs concedendis. Cum illæ potius Iurisdictionem quam ordinē concernere videant. Barbosa in d. cap 42 n. 91, Tamburinus lib: 3 cap: 7 § 3. à num. 5 & eodem libro 2. cap. 42. num 91. & in Tract. de Offi io & Potestate Episcopi par: 3 allegot 88. num: 21 præsertim si Capitulum hoc haberet ex consuetudine affirmat Doctoresq; ab eo citati, idq; per textum in cap: cum ex eo 1. de Pœnitentia & remissione.

Sed Bassæus sub verbo Capitulum num: 9 contrarium scripsit & hanc opinionem probabiliorem esse dixit. Idem tenet Bonacina tomo 1. disput: 6. quæst. 1. pun. 3. num, 23 & alij Doctores Rationemq; reddunt inter alias rationes: quia hoc videtur esse Iurisdictionis extraordinariæ, in qua Capitulum non succedit præsertim in ijs quæ reservata sunt dignitati Episcopali. Idem sentit & Saguianus ad d. cap. Illa, num: 14 Rationemq; dat, quia hoc est Iurisdictionis voluntariæ & gratiosæ in qua Capitulum non succedit. Vide quæ infra parte 3 casu 5. scripsimus.

Vigésimus primus casus est. Quod Monasterio vacanti potest dare Oeconomum seu Administratorem, Ita Piaſecky noster in praxi sua Episcopali par: 2. cap. 5. art: 2. n. 65. idq; per text: in cap: finali de statu Monachorum.

Vige.

Vigesimus secundus casus est. Quia Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante potest Beneficia simplicia in commendam dare ad certum tempus, hoc est ad sex Menses. Ita Novarius in Bullario par. 2. comment. 32. Barbosa in d. cap. 42 num. 94. Bassæus sub verbo Capitulum num. 5. ubi subiungit, & si interim Episcopus non eligatur & confirmetur possit tempus illud prorogare allegatq; Rebuffum in praxi sua par. 1. tit. de devolutionibus num. 77. Prusecki d. cap. 5 num. 55. Vallensis lib. 3. Decretalium cap. 9 num. 5.

Ampliatq; Barbosa loco citato etiam si collatio eiusmodi Beneficij spectet ad collationem solius Episcopi idq; si vacet in mense Episcopali vel etiam Summi Pontificis.

Ampliatur secundo. ut etiam Beneficia curata Iurispatronatus laicis commendare ad tempus quousq; non fuerit provisum à Patronis.

Si autem Beneficia fuerint Parochialia spectantia ad solam collationem Episcopi Capitulum sede vacante Episcopali non potest illa commendare cum sint reservata sedi Apostolicæ scripsit Lotterius in Tract. de Re beneficiaria par. 2. quest. 2. Fagnanus lib. 3. Decretalium, par. 1 in cap. Ill., à num. 15, tit. Ne sede vacante quem vide. Vbi scripsit, à principio allegati capitis. Quod scilicet Beneficia spectantia, ad collationem solius Episcopi Capitulum sede Episcopali vacante, non possit conferre, tamen secus si fuerint simultaneæ Collationis Episcopi & Capituli vel ad
solum.

solum Capitulum Collatio pertineret *Idem scripsit* & *Piascki nosser d. cap 5 n. 65.* & quod Ecclesiæ Cathedralis præbendæ de iure præsumantur simultaneæ Collationis Episcopi & Capituli nisi alia sit cuiusq; loci consuetudo.

Item dictus Fagnianus in d. cap. Illa num 18 scripsit Quod Vicarius à Capitulo sede vacante constitutus potest omnia munia obire quæ Concilium Triden sess. 18 sess 24 statuit subeunda ab Episcopo seu eius Vicario cum Ecclesiæ Parochialis vacatio contigerit Et in specie statim habita notitia vacationis Ecclesiæ, & antequam ullum fiat examen constituat idoneum in eo Vicarium cum assignatione congrua portionis fructuum, reservatis alijs fructibus ijs quibus iure videbitur; dictus autem Vicarius in illa Ecclesiâ Parochiali constitutus onera eius sustineat, donec dictæ Ecclesiæ de Rectore provideatur.

Postea dictus Vicarius à Capitulo constitutus per edictum publicum vocet omnes qui voluerint examinari pro obtinenda illa Ecclesia Parochiali. Deinde examinet illos qui concurrerint, adhibitis etiam alijs examinadoribus saltem tribus quorum votis si paria aut singularia fuerint, possit ipse Vicarius accedere, quibus magis ei videbitur. Curetq; idem Vicarius, ut singulis Annis à Diocesana Synodo probentur Examinatores Saltem sex ex quibus tres eligat eosq; congreget, ut secum examen perficiant, ad singulas Parochiales vacantes. Et si unus vel duo tantum ex dictis Examinadoribus etiam cum Vicario, vel omnes

tres aut etiam sex absq; Vicario seipsos congregaverint, & examen perfecerint nullum. Et si ex dictis sex Examinatoribus aliqui intra Annum suæ Electionis mortui fuerint, tota fa ultas examinandi ad superstitēs etiamsi tantum unus superesset spectabit eo anno durante.

Si contingat sequentibus annis nullos alios examinatores eligi in Synodo Diocesana illi sex, qui semel præcedēte anno ex Decreto Concilij fuerint electi pro legitimis habeantur, etiam post lapsum Anni suæ Electionis & sic in officio suo perseverare possint, donec alij servata forma Concilij electi fuerint. Et si ex dictis sex Examinatoribus aliqui mortui ferint, curabit Vicarius ut lapso anno alij in locum demortuorū sufficiantur seu eligantur, in Synodo Diocesana alioquin qui supererunt pro legitimis non habeantur.

Examen & approbatio pro legitimis non habeantur ad Parochialem vacantem si ante ad alias Parochiales quæ prius vacaverint fuerint facta, ita ut non sufficiat, quem iudicatum fuisse idoneum præteritis mensibus, aut annis ad aliquas Parochiales, sed semper opus sit novo examine, & nova approbatione ad ipsam Parochialem, de cuius collatione singulis vicibus agitur.

Examinatores ex pluribus Examinatis non unum solum, sed plures quos judicaverint idoneos significabunt Vicario, Et ex istis pluribus idoneis per Examinatores judicatis, non ipsi Examinatores sed solus Vicarius eliget, quem cæteris magis idoneum judicaverit. Hæc enim facultas nullo modo Examinatori-

bus competit, cum soli Episcopo à Concilio sit attributa: cuius loco erit Vicarius Capitularis sede Episcopali vacante.

Ipse etiam solus Vicarius absq; Examinatoribus scribat litteras ad Summum Pontificem, ad quem collatio Parochialis spectabit, quibus præcipue testabitur propositum fuisse & sedum examen per concursum factū totq; examinatos fuisse & ex examinatis, tot idoneos, à tribus saltem examinatoribus iudicatos, se vera ex istis idoneis talem ceteris magis idoneum iudicasse elegissiq;. Hucusq; Fagnanus loco citato ubi plura de isto concursu ad Ecclesiam Parochialem collationis Patronorū & Collatorum Spiritualium sed prædicta apud Nos adeo non servātur, sed ad Parochiales Ecclesias collationis spiritualis etiam Episcopi absq; concursu instituunt passim

Vigesimus tertius casus est Potest Capitulum sede vacante Episcopali præsentatos à Laicis habentibus. Ius Patronatus instituere. Ita Piasecki in præmio praxis iuræ Episcopalis num 22. & Non succedit in ijs quæ sunt gratuita & voluntaria Garzias in tract de Beneficijs par. 5. cap 7 num: 54. Rationemq; reddit Piaseccius noster loco citato. Quia hoc pertinet ad Iurisdictionem necessariam idq; per text. in cap 1. § 2. de instit. lit 6. Preteritum. & testatur hanc esse opinionem communem. Idem & Barbosa in d. cap 42. num 95.

Vigesimus quartus casus est Potest Capitulum admittere Resignationes Beneficiorum. Ita Piasecki ubi supra par. 2. c. 5 art 2 num 68. maxime iustā causā existente. Novarius in lum.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

in summa Bullarj par. 1 comment. 38 num. 3 unde extendit. quod possit recipere resignationem Beneficiorum spectantium ad collationem etiam Episcopi, Barbosa in Tract. de Canonico 23 de quatuor in cap 42 num 96. dum inquit in recipiendis Resignationibus Beneficiorum non solum spectantium ad collationem Episcopi & Capituli, sed etiam spectantium ad Collationem Episcopi solius, quamvis illa non possit conferre; ubi plures Doctores pro hac opinione allegat inter quos, & Flaminium Pariz: in Tract. de Resignat. Beneficiorum l. 7 quest 23 d. n. 20 Ubi pluries hanc materiã tractat, & pro utraq; parte affert allegationes & tandẽ n. 20 adhæret nostræ opinioni, & ad contraria respondet Quamvis ibidem num: 37. tenet, quod Capitulum sede vacante non possit recipere resignationem Beneficiorum spectantium ad collationem solius Episcopi allegatq; Decisionem. Rotæ Romanæ. Dixi iusta causa existente. Quia nec Episcopus potest admittere absq; iusta causa resignationes cū id ipsis prohibetur per Bullam Pij V. Summi Pontificis, quam refert Piassec: parte. 2 cap 5 art 2 num 40.

Quam tenet opinionem suam Parizius ibidem num: 40 Quando Capitula est in possessione conferendi & recipiendi Resignationes omnium Beneficiorum, etiam spectantium ad collationem solius Episcopi, tunc potest recipere resignationem & conferre omnia Beneficia. Rationemq; reddit Quia in his attenditur possessio per text. in cap: Consultationibus de Iure Patronatûs.

Vigesimus quintus casus est. Potest Capitulum sede Epi.

scopali vacante permutationibus Beneficiorum auctoritatē præstare. Ita Novarius ubi supra comment. 38 num 3. Non tamen ad collationem solius Episcopi, vel tertij spectantiū. Ita Barbosa in d. cap 42 num: 97 Doctoresq; ab eo citati.

Vigesimus sextus casus est. Quod Capitulum sede vacante potest præbendas & portiones ex justa causa vigore Conc. Triden. cap: 15. sess. 24 de Reformat. suppressere. Ita Novar: d. comment. 58 n 9 sed Barbosa in d. cap 42 n. 27. & in Tract: de Officio & Potestate Episcopi par 3 allegat: 67 num 3. Contrarium scripsit dictus Barbosa in d. Tract. de Canonicis & Dignit. cap 3 num 23 ubi num 24. Subiungit quod nec Vicarius Episcopi vel Capituli sede Episcopali vacante eam suppressionem facere possit etiam in casibus, in quibus posset Episcopus, cuius est Vicarius: allegatq; Rebuffum in praxi Beneficiaria Sbrozzium de Officio Vicarij Garziā in Tract. de Beneficijs Gratianū discepcionibus Forensibus.

Vigesimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale vacante sede Episcopali potest condere statuta obligatoria totam Diocesim dummodo sint justa, & non tendentia in præjudiciū Ecclesiæ vel mensæ Episcopalis, secus est si dicta statuta concernant augmentum cultus divini vel ob bonum Regimen ipsius Capituli vg. qualiter debeant cōgregari, & qualiter distributiones quotidianæ debeant distribui, de quo videatur Barbosa in d. Tractatu de Canonicis & Dignitatibus cap. 42. num. 73. Doctoresq; ab eodem ibidem citati. Quibus addo Bonacina volum. 2. in Tract: de Legibus in gene-

in genere disput: 1. quæst: 1. pun. 3. num. 29. ubi sic inquit. Capitulum Ecclesiæ Cathedralis posse mortuo Episcopo Leges vel Statuta facere duratura, donec revocetur ab Episcopo successore, imo etiam posse statuta ab Antecessoribus Episcopis facta revocare & contraria statuere si ita expedire judicaverit, Rationemq; reddit. Quia Capitulū exceptis casibus in iure expressis & consuetudine in contrarium, succedit sede vacante Episcopali in Iurisdictione Episcopi quoad totam ordinariam administrationem in temporalibus & Spiritualibus juxta text: in cap: cum olim de majoritate & obedientia in cap. unico eodem tit. lib. 2. Decretalium in cap: si Episcopus, in cap. finali, tit. de supplendis negligentis Prælator lib. 6. Decretalium, Et Concilij Triden: sess 24 cap. 16. Jam autem ferendi Leges pertinet ad potestatem & Iurisdictionem, ordinariam Episcopi, Ergo Capitulum, Cathedrale sede vacante Episcopi sui succedit in Iurisdictione Episcopi ferendi leges.

Advertendum tamen, Quod sicut Statuta Episcopi non ligant Successorem suum, quin eas possit revocare cum par in parem non habeat potestatem ut scripsit Glossa in cap. cum omnes sub verbo Constitutum tit. de Constit: Ita & Successorem Episcopum Statuta à Capitulo sede vacante Episcopali lata non ligant futurum Episcopum ergo

Vigesimus octavus casus est Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopi sui potest accedente iusta causa unire Beneficia, dummodo per hoc Iurisdictioni Episcopi nihil detra-

detrahatur, vel nisi sibi uniat. Ita *Rebuffus in praxi sua* in de unionibus num. 36. & sub tit. de Devolutionibus num. 100. *Piaſeck* noſter in praxi ſua parte 2. cap. 5. art. 3. nu. 90. Idq; per text. in cap. *Unico* ut ne ſede vacante lib. 6. *Decretalium*. Ratio redditur Quia unire Beneficia eſt, Iuriſdicti-
onis contentioſæ ibi *Piaſeck* noſter.

Ampliatur. Quod Capitulum Cathedrale ſede ſua vacante Episcopali poſſit diſſolvere uniones ſeu revocare ex cauſis, ex quibus Episcopus hoc idem poſſet facere. *Nicolaus Garſias in Tract. de Beneficijs* parte 12. cap. 2. num. 67 ubi num. 68. refert, ita à ſacra Congregat. Cardinalium. Interpretum Concilij Tridentini fuiſſe deciſum & declaratum his verbis: Capitulum ſede vacante non poſſe ſupprimere quodcunq; Beneficium & ſibi unire ſicut & ſede plena non poteſt conſentire unioni faciendæ ipſi Capitulo directe & principaliter. Videatur & *Aloyſius Riccius* in praxi fori Eccleſiaſtici deciſ. 492 ubi plene hanc materiam tractat, in quibus caſibus Episcopus vigore dictarum facultatum uniones facere poſſit.

Sic à contrario ſenſu Capitulum Cathedrale ſede Episcopali vacante, poteſt diſmembrare Beneficia unita antecedente tali cauſa, in quibus caſibus Episcopus vivens poterat id facere. Ita *Rebuffus in praxi* ſub tit. de unionibus revocant. n. 9. Quaranta ubi ſupra c. *Sede vacante* queſt. 9. ad finē

Vigeſimus nonus caſus eſt Quod Capitulum Cathedrale vacante ſede Episcopali poteſt commutare ultimas voluntates

tates in casibus tamen ijs in quibus Episcopus poterat cōmutare. Ita Barbosa in d. Tract. de Canonis & Dignitatibus d. cap. 42. num. 101.

Trigesimus casus est. Potest remittere poenas impositas per Episcopum vel eius Officium. Ita Mercell Vuir . 44. num. 26 & eum secutus est Barbosa d. cap. 42. num. 102.

Trigesimus primus casus est. Potest Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante visitare Dioecesim, quando scilicet lapsus est Annus à prima visitatione per Episcopum facta, nec Ecclesia esset de proximo providenda de successore Episcopo. Ita Piaſeck in proœmiopraxis suæ num. 22. dum inquit: Neq; potest Capitulū sede vacante visitare Dioecesim, nisi particularem aliquem locum exigente necessitate seu ad puniendum delinquentem, si autem vellet facere visitationem generalem præsertim, quando diutius vacaret sedes requirenda illi esset licentia Superioris. Ita Piaſeck ibidem per lura ab ipso allegata & Doctores. Et sic forsā intelligendus est Barbosa in d. cap. 49. num. 60. dum inquit Capitulum sede vacante Episcopali posse visitare per se vel per alium visitatorem deputando, nec huiusmodi visitationem soli Summo Pontifici competere. ubi allegat Glossam in Clementina I. § I. de Hæreticis multosq; Doctores de quo videatur. Idem in Tract. de Officio & Potestate Episcopi par. 3. allegat. 133 sic & Rota Romana par. 1 Recentiorum Decis. 346. num. 2 ubi inquit absolute. Quod Capitulum Ecclesiæ Cathedralis sede Episcopali vacante succedit.

succedit in Iurisdictione ipsius Episcopi etiam in iure visitandi.

Sed dicta resolutio quo ad visitationem limitatur à Doctoribus, quod non procedat respectu exemptorum & Sec. di. Apostolicæ immediate subiectorum. Nam Capitulum Ecclesiæ Cathedralis sede vacante Episcopali videtur, non posse ita visitare per se, vel per alium. Ita Barbosa d. cap. 42. num. 105. Rationemq; reddit. Quia licet eorum visitatio incumberet Episcopo si viveret. juxta tex: in Clemen. Attendentes iii. de st. 8. Monachorum & Concilium Triden: cap. 9. (ess. 25. de Regularibus Tamen quia Episcopus vivus taliter exemptos non posset visitare iure ordinario, sed solum iure delegationis Apostolicæ, ut constat ex d. Clemen. Attendentes, & ex d. cap. 9. Concilij Triden. Ideo Capitulum Ecclesiæ Cathedralis sede Episcopali vacante, non poterit visitare taliter exemptos.

Hinc infert is idem Barbosa d. cap. 42. num. 10. Quod Capitulum Ecclesiæ Cathedralis vacante sede Episcopali non potest visitare Monasteria exempta monialium quæ visitat Episcopus Authoritate Apostolica. Idem scripsit & Nicolaus Garzias in Tract: de Beneficijs par. 5. cap. 7. num. 48 & alij Doctores quos citat Barbosa in Tract. de Officio & potestate Episcopi par. 3. allegat 73. num. 25.

Trigesimus secundus casus est Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest dare licentiam monialibus non tantum jurisdictioni Episcopalis, sed etiam Sedi Apostolicæ immedi-

immediate & Regularibus subiectis egrediendi extra clausuram. Ita Bassaeus sub verbo Clausura num. 4. & Tamburinus in Tract. de Iure Abbatisarum Disputat: 20. quest. s. r. 9.

Triges. tertius casus est. Potest de Iure cōmuni revocare licentias & approbationes concessas Religiosis audiendi cōfessiones secularium, nec non prædicandi siue sint absolute concessæ, siue ad tempus vel commutandi vota in alia pia opera. Ita Bassaeus verbo Capitulum num. 11. ubi tamē dicit spectatis privilegijs Regularibus à Summis Pontificibus concessis, & specialiter Patribus Ordinis S. Dominici à Clemente IV. Summo Pontifice in Bulla quæ incipit Exigentibus Vestræ devotionis meritis id non posse fieri, sed quia per Bullam Gregorij XIII. & Bullam Urbani VIII. Summorum Pontificum omnia privilegia Regularibus concessa, sint, ad ius commune reducta. Ideo dicta limitantur de quo videatur Aloysius, Riccius in praxi rerum quotidianarū resol: 269. & Piasecki in praxi sua Episcopali par. 2. cap. 3. art. 6. num. 11.

Trigesimus quartus casus est. Potest conferre Beneficia quæ per negligentiam inferioris Collatoris, aut dilationem devoluta sint ad collationem Episcopi. Ita Abbas cap. 2. tit. Ne sede vacante. Zypeus de Iure Pontificis tit. ne sede vacante, Rebassus in praxi sua tit. de Devolutionibus num. 96 Vallensis in Decretalibus suis eodem tit. num. 4 Honorius ubi supra num. 17. Ratioq; redditur. Quia collatio talium Beneficiorum non concernit Episcopum ex dignitate Episco-

pali,

pali, sed ex negligentia collatorum vel ut alij Doctores. Quia hæc devolutio non concernit Episcopum favore suo seu dignitatis Episcopalis, sed ratione Beneficij ut ejus diuturna vacatio evitetur. Unde non potest inter fructus dignitatis Episcopalis connumerari *per text: in cap. Quam sit de electione lib. 6. Decretalium.*

Licet Quaranta in summa Bullarij sub verbo Capitulum sede vacante quæsito 9. ibi: Tertio Conclusionem amplia procedere &c, Contrariæ opinioni adhæreat: Ex quo Pius V Pontifex in Bulla sua quæ incipit: Sanctissimus in Christo Pater, in qua generaliter loquitur. Quod omnia Beneficia sede Episcopali vacante quomodolibet vacantia ad eorundem Episcoporum collationem provisionem Electionem seu quamvis aliam dispositionem quomodolibet pertinentia ipsi Pontifici reservantur, sed mihi nostra opinio Doctorum magis placet. Nam & ipse Rebuff quem citat Quaranta ut supra num: 101. loquitur solum. Quod ad Capitulum sede Episcopali vacante non devolvatur Collatio præbendarum & aliorum Beneficiorum spectantium ad solam collationem Episcopi non autem de Beneficijs, modo quo supra devolutis prout rationes Doctorum nostræ opinionis id elucidant.

Trigesimus quintus casus est. Potest conferre Beneficia vacantia ad collationem præsentationem electionem communiter seu simultanee ad Episcopum & Capitulum spectantia. Nam tunc totum ius Capitulo accrescit. Ita Rebuffus

De Potestate Capituli sede vacante Episc.

97

diffus in praxi sua, tit: de Devolut: num: 74: Quaranta dict: quast: 9 num: 6, Valensis ubi supra, & Honorius loco citato, num: 17. Fagnanus par: 1. lib. 3. Decretalium in cap: Illa tit: Ne sede vacante. Alleganturq; text. in d: cap Illa ibiq; glossa & in cap: Unico eodem tit: Ne sede vacante lib. 6. Decretalium, Atq; ita Intelligendos esse Doctores absolute tenentes. Quod Capitulum sede vacante Episcopali non possit Beneficia conferre, id est spectantia ad collationem, solius Episcopi, non autem spectantia ad simultaneam collationem Capituli cum Episcopo, vs jura præallegata loquuntur.

Trigesimus sextus casus est. Potest admittere præsentatos à Patronis, & si sint idonei instituere. Ita Piasceki nosster in proemio praxis sue Episcopalis num: 22 & par. 2. cap: 5. art. 2. num: 60. Franciscus Leo in suo Thesauro par, 1 cap: 10. num: 11. Fagnanus in d: cap: H's quæ, num: 57. & in d: cap: Illa, 1 par: lib: 3 Decret: tit, Ne sede vacante, num. 12. Vivianus in Tract: de Jure Patronatus lib: 12 cap: 2 num: 10 Idq; per text: in cap. cum olim tit: de Majoritate & obedientia & in cap: 1. tit: d. Instit: ut. lib. 6. Decret: Ratioq; redditur, Quia Institutio est necessitatis & illa collatio pender à voluntate præsentantis, ita ut Persona præsentans & non alia si sit idonea instituatur. Ita Valensi. ubi supra num. 8. Honorius num: 11.

Sicut etiam non desunt Doctores. Quod Capitulum sede Episcopali vacante potest præsentatos instituere ele-

Etos confirmare ad alia Beneficia quorum collatio presentatio ex consuetudine, vel aliquo statuto spectat ad aliquem cum consilio Capituli. Ita *Vivianus de iure Patronatus lib: 14. cap: 3. num 59. idq; per tex. in cap. cum olim, tit. de Majoritate & obedientia.*

Trigesimus septimus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante conferre Beneficia spectantia ad Capitulum cum consilio Episcopi. Ita *Rebuffus ubi supra num: 76 Honorius num: 17 & alij Doctores.* Ratioq; redditur Quia non extante Episcopo consilium ab eo peti nequit per text: in cap. 1. & finali tit: Ne sede vacante, si autem alicui alteri competat collatio alicuius Beneficii cum consensu Episcopi, vide infra par. 3. Casu 29.

Trigesimus octavus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante dispensare in impedimentis matrimonialibus, in quibus casibus potest Episcopus dispensare. Ita *Tamburinus lib. 7. Tract. 2. cap 5. num 4.* Ratio redditur. Quia hoc est iurisdictionis ordinariæ, ubi tamen subiungit. Quod Vicarius Capituli id non possit facere nisi à Capitulo habeat speciale mandatum ad id. Nam & Vicarius Episcopi non potest id facere absq; speciali mandato.

Quadragesimus casus est Potest Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali dispensare ab operibus servilibus in die festo. Ita *Tamburinus lib. 4. cap: 3. num 36.* Rationem reddit. Quia Capitulum succedit Episcopo in
in o.

In omni jurisdictione nisi in iure prohibeatur. Quod prohibitum in iure non inveniri. Vicarium autem Capituli id non posse facere absq; speciali mandato Capituli.

Quadragesimus primus casus est. Potest Capitulum dispe nsare in jeunijs. *Tamburinus Lib. 4. cap. 9. § 7. num 59.*

Quadragesimus secundus casus est. Potest Capitulum litigare super iure eligendi quod videlicet electio spectet ad Episcopum vel Capitulum. *Ita Fagnan: par: 1. lib. 1. Decretat: in cap. cum dilectus, sub tit. de consuetudine num. 4.* Ratio redditur. Quia licet Capitulum sede Episcopali vacante regulariter non succedat in litigijs Episcopi, vel Ecclesie vacantis ut infra par: 3. casu 16. scripsimus Tamen quia talis questio pertinet ad Capitulum seu aliud Collegium sine Prælato Eius recte Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante videtur id ipsum facere.

Quadragesimus tertius casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante Ecclesie inferiori ex iusta causa & legitima volenti Bona sua alienare auctoritatem suam interponere. *Ita Quaranta ubi supra questio 6. Riccius in praxi fore Ecclesiastici decis. 84 num. 2. Pontius in Tract: de matrimonio lib: 5. cap. 10 num. 4. Genuensis in d. cap: 87. num: 22.*

Si tamen illa Ecclesia inferior careat Rectore debet dari curator aut defensor cuius auctoritate alienatio fiat. *Ita Fagnanus par: 1. lib: 3 Decret: in cap: Novit, num 32 tit: Ne sede vacante aliquid innovetur. Vbi tamen subiungit, quod hodie*

hodie debet servari dispositio Extravagantis *Ambitiosa* tit. de Rebus Ecclesiæ non alienandis.

Quadragesimus quartus casus est. Potest Capitulum Cathedralē res Ecclesiæ suæ quæ servando servari nequeunt liberè, absq; alicuius autoritate alienare, dummodo pretiū servetur. Ita *Quaranta* ubi supra *Fagnanus* ubi supra num. 31.

Imo *Quaranta* & *Riccus* locis citatis ampliant. Quod possit etiam stante evidenti necessitate vel utilitate suæ Ecclesiæ mutuo pecuniam accipere etiam non interveniente Autoritate superioris, si videlicet periculum sit in mora & de facili autoritas superioris non possit haberi. Allegantq; glossam in cap. *Cupientes* sub verbo *Aliunde* tit. de Electione l. 6. Decret: Idem tenet *Rodoan* in Tract: suo de rebus Ecclesiæ non alienandis q. 30 *Genuensis* ubi supra num: 23 de quo videatur etiam infra de casibus, in quibus Capitulum non succedit casu 14.

Quadragesimus quintus casus est. Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante potest dare licentiam ingredientium Monasteria monialium Iurisdictioni Episcopali subiectarum stante iusta causa & necessitate, Ita *Tamburinus* in Tract: de Iure Abbatissarum disp. 23 ques 2. Cum & Vicarius Episcopi possit id facere habendo speciale ad id mandatum.

Ampliat. Quod Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante possit ex iusta causa & necessitate dictam licen-

licentiam ingrediendi Monasteria Monialium immediate Sedi Apostolicæ subiectorum, impertire. Ita *Saucher in Tract: de matrim. lib. 8. num: 10. dist: 2. Tamburinus d. disput 23 quæst 3. num. 4. quem vide.* Ratio adfertur. Quia licet Episcopis liceat id tanquam delegatis Sedis Apostolicæ ut habetur in Conc: Triden: cap. 9. sess: 25. de Regularibus, Capitulum autem Cathedrale sede Episcopali vacante non succedat Episcopo juxta opinionem nonnullorum tamen non esse credibile, quod Summus Pontifex voluerit moniales prædictas aliquando remanere sine Superiore ad quæ in casibus occurrentibus refugere possint. Et sedes Episcopalis nonnunquam diuturno tempore soleat vacare.

Quadragesimus sextus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante gratificari Patrono Ius habenti præsentandi ad aliquod Beneficium, & quasi illud conferre. Ita *Quaranta ubi supra quæst: 9. Parvius par: 2. quæsto 2. ad finem & Piasecki noster ubi supra, par: 2. cap: 5. art. 2. num: 67. Genuensis d. cap 87* Ratio redditur. Quia & Episcopus de jure proprio id facere solet.

Quadragesimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest dare licentiam ædificandi Ecclesiam, ut per hoc acquiratur Ius Patronatus illius Ecclesiæ. Ita *Barbosa in Tract: de Officio & potestate Episcopi par. 3. allegat: 76. num 32. Vivianus in Tract. de Iure patronatus lib. 2. cap: 1. num. 15. Navar: d. comment. 38 num. 4. Quaranta ubi supra quæsto 9.* Ubi tamen subiungit quod Capitulum

Capitulum in fundatione tali conditionem aliquam præjudiciosam Episcopo approbare non valeat.

Quadragesimus octavus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest præstare consensum super translatione Iuris Patronatus de uno in alium, *Vivianus ubi supra lib. 1. cap. 2. num. 44*

Quadragesimus nonus casus est. Potest Capitulum interponere Decretum alienationis. Ratio quia & Vicarius Capitularis id potest facere accedente speciali mandato Capituli sicut & Vicarius Episcopi accedente speciali mandato Episcopi. Ita *Pontius de matrim. lib. 5 cap. 10 num. 4. Azorius tom. 2. lib. 3 cap. 37 quæstio 6 & 7 Aloysius Riccius in praxi fori Ecclesiasticæ decif. 483.*

Quinquagesimus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante concedere Clericis licentiam tractandi studia Ita *Zerola in praxi sua Episcopali sub verbo Capitulum, versu ad 2dum respondetur.* Rationemq; reddit, quia hoc non prohibetur à Sacro Concilio, Tridentino & consequenter à Iure antiquo non esse recedendum *Barbosa ad cap. 1 Conc. Trident. sess. 5 de Reform. num. 60.* Ubi tamen subiungit quod hæc licentia non potest illis suffragari ultra quinquennium à die quo studere cepit.

Qui tamen casus procedit quoad Clericos si minores sint 30 annis, secus ad Parochos quia his nec Episcopus potest dare licentiam studia tractandi. Ita *Barbosa ad d. cap. 1. Conc.*

Conc.

Conc: Triden: sess. 5. de Reform num 61 & in Tract de Offi. cio Parochi cap. 8 num. 27. Doctoresq; ab eo citati, quibus addo Piaſceki in praxi Episcopali par. 2 cap 3 art. 3 num 4. Imo neq; causa studij. Ratioq; redditur. Quia in concursu & examine ad curatum Beneficium debet inveniri sufficiens, atq; ita à Sacra Congr: Concil: Triden: fuisse declaratum refert.

P A R S III.

In qua adferuntur casus speciales, in quibus Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, Sede Episcopali vacante, non succedit Episcopo in Iurisdictione.

Primus casus est. Non succedit in præsentatione collatione, Electione, Provisione Beneficiorum de iure communi vel consuetudine ad collationem provisionem electionem solius Episcopi spectantium & quocunq; modo etiam per viam privationis sede Episcopali vacantium. Ita Honorius in Decretalibus suis locis citatis à num: 15 Vallen: ubi supra num 3 Fagnanus d cap: Illa, Vivianus in Tract, de Iure Patronatus lib 12 cap, 2, Piaſceki noster in proximo praxi suæ num 22 versu, Neq; succedit in ijs quæ sunt gratuita. & par, 2 eiusdem praxis suæ Episcopalis num 65, & num 69, & alij communiter Doctores, idq; per text, in d. cap, Illa, in cap. cum olim: ibiq; glossam tit: de Maioritate & obedi.

entia. Ratioq; redditur. Quia collatio beneficiorum est mē-
ræ gratiæ, *Ita Loterius in Tract, 2 de Re Beneficiaria lib, 2.*
quæst, 1 num 2,

Ampliatur primo. Etiam si vacarent per renuntiationē.
Ita Barbosa in d, cap 42 num 109 Doctoresq; ab eo citato.

Ampliatur secundo. Etiam si Episcopus talia Beneficia
non consuevisset conferre sine consilio, & consensu Capi-
tuli *Ita Rebuffus in praxi sub tit, de Dilat, num 71 Valien-*
sis ubi supra num. 3, Quaranta ubi supra, & alij Doctores
idq; per texti in d. cap unico & cum vero tit ne sedet vacante
lib 6 Decret. Ratioq; redditur prima. Quia id nullibi in Iu-
re videtur cautum, ut in d cap IIIa. Ratio secunda, Quia
collatio ejusmodi Beneficiorum connumeratur inter fructus
Episcopi, ut habetur in cap finali tit de Officio Vicarij, &
quidem non inter fructus Iurisdictionis, sed inter fructus
honorificentia. *Ita Loter lib 2 q, 2 num. 17.* Jam autem
Capitulū sede Episcopali vacante tenet, ne quis fructus Episco-
pi dilapidare audeat, sed futuro Episcopo reservare juxta
tex, in cap Cum vos tit, de Officio ordinarij. & cap, Quia sæ-
pe tit, de Electione lib 6 Decret, prout late discurren Loterius
ubi supra.

Sed hodie nullo casu sive periculum sit in mora sive
non, collationem dictorum Beneficiorum transire, ad Epi-
scopum Successorem, sed indistincte spectare ad dispositi-
onem Summi Pontificis *Ita Fagnanus in d cap IIIa à num.*
8 Trusecki ubi supra par 2 cap 5 num 62, Loterius ubi supra,
à num:

à num 36. Et hæc reservatio talium Beneficiorum per Bullam Pij V. Sūmi Pontificis quæ incipit Sanctissimus in Christo Pater, ut videre licet apud Quarantam ubi supra reservata est.

Notandum tamen est primo. Quod Capitulum Cathedralis Ecclesiæ sede Episcopali vacante possit Beneficium eiusmodi, spectantia ad collationem solius Episcopi, si fiat simplicia commendare ad certum tempus videlicet sex mensium sicut & Beneficia currata Iurispatronatus laicalis non autem ad Beneficia curata ad collationem Episcopi solus vel aliorum Patronorum spiritualium quæ juxta dispositionem Concilij Tridentini cap 18 sess 24 de Reformat: per concursum debent conferri, de quo videatur dicta & scripta à nobis supra par: 2 casu 26.

Notandum secundo juxta doctrinam Garzia in Tract, de Beneficijs par 11 cap 4 num 81. Quod si Episcopus admisset resignationem ex causa permutationis Beneficij ad solam collationem ipsius spectantis, & antequam contulerit moriatur possit Capitulum sede vacante, vel Vicarius Capitularis eiusmodi Beneficium compermutanti conferre. Rationemq; reddit. Quia Episcopus admittendi talem Resignationem jam assensum præbuit, & ex alia parte collatio est debita compermutantibus, & sic est necessarium juxta text, in Clemen. unica, tit, de permutationibus, & in cap unico, tit. de rerum permutat. lib 6 Decret,

Ampliatur tertio, dictus casus primus Quod Capitulum

Ecclesiæ Cathedralis sede Episcopali vacante Beneficia ad collationem solius Episcopi spectantia, & per privationem vacantia non potest conferre *iuxta Prasecki d. cap 5.*

Ampliat 4to. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest conferre Beneficium quod aliquis ex speciali iure haberet cum Episcopo. Ita *Rebuff. ubi supra num, 75, Quaranta ubi supra sub verbo Capitulum sede vacante, quæ o Virrianus in Tract. de iure pœnitentiæ l. b. 12 cap 2 num: 13* Rationemq; diversitatis reddit *Rebuff* loco cit: cur videlicet Capitulum possit conferre Beneficia communiter spectantia ad Episcopum & Capitulum non autem ad alium cum Episcopo. Quia de hoc secundo casu non reperitur in iure expressum & ratione commutationis in primo casu permittitur. Quæ communio non est, quando Episcopus confert cum alio juxta iura à *Rebuffo* allegata: quem vide.

Secundus casus est. Quod Capitulum sede Episcopali vacante Beneficia generaliter vel specialiter reservata Summo Pontifici non potest conferre, & eorum resignationes etiam ex causa permutationis admittere, siquidem & Episcopo id facere non est licitum. Ita *Garzas ubi supra d. par 11 cap 4 num 82 Decrovesq; ab eo citati, & ita Rota Romana decu. 1 sub tit de rerum permutatione* *Faruq; redditur à Garza alidem num: 84.* Quia de Beneficijs reservatis Papæ inferior non potest se intromittere ut colligitur ex cap 2 & in cap duam in de pœnitentiis, lib o Decret, & ex cap. Finali.

De potestate Capituli sede vacante Episcopali.

nali cap Si eo tempore, tit de Electione eodem lib 6 Decretal.
Unde cum omnia Beneficia collationis Episcopalis vacante sede Episcopali reservata sint Summi Pontifici per Regulam secundam Cancellariæ Capitulum sede Episcopali vacante non potest ea conferre, nec commendare. Nec Oeconomum apponere juxta *Lotterium in Tract, de Re beneficiario lib. 2 quest. 2 num 27. § num 36.* licet præcisa reservatione in terminis Iuris communis posset Capitulum dictam commendam facere & Oecomum apponere, ut *Lotter ubi supra à num 36.* scripsit Atq; ita declarandas esse Doctorum opiniones qui scripserunt potestatem deputandi Oeconomum vel commendandi talia Beneficia reservata spectare ad Capitulum, sicut *Rebuffus in Nominationibus quat, 8 num 50 § in praxi Beneficiaria sub tit. de requisitis ad collationem konam, num 21 § tit. de Devolut, num. 77 § num. 80 cum seq.* *Azor tomo 2 Instit. moralium lib 3 cap 28.* *Piasecki noster in praxi par 2 cap 5 art 2 num 68* scripserunt quod opinio illorum procedat cessantibus reservationibus & Affectionibus Apostolicis.

Tertius casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest Beneficia curata ad collationem solius Episcopi vel aliorum Patronorum spiritualium spectantia commendare. *Id Lotterius in Tract, de Re beneficiaria lib 2 quest, 2 num 27.* Rationemq; reddit. Quia collatio Beneficiorum curatorum ad collationem solam Episcopalem spectantium sede Episcopali vacante non reservatur

tur successoris Episcopo inter fructus Episcopales, & aliorum emolumentorum Et Concilium Triden: in cap 16 sess. 24 de Reform. permittit Capitulis sede vacante Episcopali commendare Ecclesias quatenus sibi incumbit onus percipiendi fructus. Ita Lotter ubi supra num 40.

Secundum Brasceki nosse in praxi sua Episcopali par 2 cap 5 art 2 num 62 ubi potest etiam Capitulum sede vacante scripsit generaliter. Quod Capitulum sede vacante Episcopali Beneficium spectans ad collationem Episcopi potest commendare ad tempus, donec fuerit provisum ab eo cuius est collatio. Rationemq; reddit. Quia sicut Episcopus vivens potest dare Oeconomum Monasterio vacanti licet illud providere non possit Ita & Capitulum sede vacante Episcopali, & ita apud nos hæc doctrina Piaseccij passim practicatur. quod Beneficia curata spectantia ad collationem Episcopi solius vel Patronorū spiritualium, sede Episcopali vacante à Capitulo seu eius Vicario Capitulari ad tempus certum commendantur, donec Sede Apostolica fuerit provisum, idq; non ob aliam rationem, nisi quod necessitas id suadeat, tam in administratione Sacramentorum & Oeconomia in bonis temporalibus. Id certum est quod apud nos, si Canonicus vel dignitas vacet semper expectetur provisio Apostolica, nec ille Canonicatus vel dignitas alicui commendatur.

Quertus casus est Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest eiusmodi Beneficiorum curatorum

ratorum Electos constituere, & ex electis idoneum Summo Pontifici presentare, sed hoc spectare ad Vicarium à Capitulo eligendum ut supra in par: 2. scripsimus.

Licet *Virvianus in Tract: de iure patronatus par. 2. lib: 10. cap: 1. num. 36.* contrarium tenet quod non tantum Vicarius Capitularis, sed etiam Capitulum eiusmodi concurrere possit instituere.

Quintus casus est. Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali non potest Indulgentias quas posset Episcopus vivens concedere num: 22 & alij. Ratio redditur. Quia illa iurisdictio videtur concessa respectu dignitatis Episcopalis Idem scripsit *Piasecki noster in proamio praxis Episcopalis num 20 Quarant. in summa bullarum sub verbo Capitulum sede Episcopali vacante, versu 12.* Licet non desint Doctores in contrarium, ut refert *Quaranta ibidem faciunt hic et quæ supra par: 2 scripsimus casu 20.* Vnde in hac contrarietate Doctorum *Quaranta* hoc cit: scripsit *Turtius* esse ut Capitulum hoc comitteret alicui Episcopo quod suo nomine hoc faceret. Videatur quæ scripsimus par: 2 casu 20.

Sextus casus est. Non potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante dimissorias dare ut aliquis Clericus transeat ad aliam Diocesim. Ita *Fagnanus d. c. 10. His quæ num: 50 Idq: per tex: in can Presbyter distin: 20.* Ratioq: redditur. Quia id sapit alienationem in qua Capitulum sede Episcopali vacante non succedit.

Septimus casus est. Non potest suppressere præbendas vigore Concilij Triden: cap. 15 sess. 24 de Reform: Ita Barbosa lib. 3. Decret: in cap: Illa tit. Ne sede vacante: num: 26 & in d. cap: 42. in Tract. de Canon: & Dignitatibus num 112 Lucet Novar: in Bullario suo comment 38. num. 8. videatur. Barb: in collectaneis decis. Aplarum collatione 125. num: 10

Amplaturq; is casus septimus. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest aliquod Beneficium suppressere & sibi unire. Ita Garzi i. Tract. de Benef: par. 12: cap 2 à num: 67 Barbosa in d. cap 42 num. 99 referentes pro hac sua opinione declarationem Cardinalium. Interpretum Concilij Trident.

Octavus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest visitare Monasteria exemptorum, & immediate Sedi Apostolicæ subiectorum. Ita Barbosa lib 3. Decret: in cap: Illa, tit. Ne sede vacante. num. 2 & in d. cap: 42 de Canonis & Dignit. num. 73. & in Tract: de Offitio & potestate Episcopi par 3 allegat. 73. num. 27. qui videatur & Garzias ubi supra par 5 cap. 7. num: 45. Ratioq; redditur. Quia Episcopus hanc visitationem non jure ordinario, sed delegato à Sede Apostolica expedit, ut habetur in Clementina Attendentes tit. de statu Monachorum, & in Conc. Triden cap. 9 sess. 27 de Regularibus.

Non exempta autem & sedi Apostolicæ immediate non subiecta potest visitare, ut scripsit Barbosa in Collectan. de iur. ap. ponticani coll. 125 num. 7.

Notan:

Notandum tamen est, de Iurisdictione delegata ut supra scripsimus Episcopis concessa Quod attendendum, sit, an illa delegatio fiat in perpetuum; fiat muneri Episcopali, ut deinceps cuilibet Episcopo ex Officio competat, idq; non in bonum & tanquam privilegium Episcopi, sed in bonum eorum in quos illa Iurdictio conceditur: an in bonum aliorum vel Ecclesiæ: Aut fiat illa delegatio Episcopo sub nomine dignitatis ad aliquam tantum particularem causam vel peculiare negotium. Nam in delegatione primo casu Capitulum succedere potest, non autem in delegatione secundo casu facta *Ita Molina in Tract de Iustitia & Iure tome 6 Tract 5 disput: 11.*

Ex his præmissis *Barbosa d. cap: 42: num: 107 inferit cum Molina loco citato: Quod Capitulum sede vacante Episcopali posset Monasteria exempta & immediate Sedi Apostolicæ subiecta per se vel per alium visitare, non obstante dicta Clementina, & Concil: Triden: Cum in dictis Iurisdictione delegata sit commissa in perpetuum muneri & Officio Episcopali Ac proinde Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopi sui succedere. Tum quia non est verisimile, quod Clemens V in d. Constit: sua & Conc: Triden: loco cit: intenderent aliquo tempore dicta Monasteria destituere visitatione, & aliquo Regimine spirituali: Unde stante aliqua necessitate urgente posse dictam visitationem fieri. Ita scripsit *Parvianus in Tract: de Officio Capituli sede vacante par: 1. quest: 7. Eumq; secutus Quaranta ubi supra quest: 1. ad finem.**

Nonus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante consequenter & Vicarius eius non potest Beneficiorum matrimoniorum dispensationum & aliarum gratiarum à sede Apostolica Episcopo vel eius Vicario seu Officiali commissas & delegatas perficere. Ita Barb: in d. cap: 42. num: 104. Riccius in praxi sua cap: 87. num: 29. Quaranta ubi supra quasito 3. ad finem, & alij DD. ab eis citati. Idq; per text. in cap. Pastoralis. § Præterea. tit: de Officio Ordinarij & Glossam in Clemen: 1. sub verbo Capituli tit: de Hæreticis.

Sicut etiam Vicarius Episcopi non potest se intromittere, si commissio fuerit directa ad solum Episcopum nec è converso si dirigatur ad Vicarium seu Officiale Episcopi non potest se ingerere. Nisi huiusmodi commissionis subdelegatio fiat per Episcopum ipsi Vicario seu Officiali & è contrâ. Ita Barbosa in Tract: de Officio & Potestate Episcopi par: 3. allegat. 54. num: 136.

Ampliaturq; primo dictus casus nonus, Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest cognoscere & de causis Vicario seu Officiali generali Episcopi delegatis & commissis. Ita Riccius ubi supra. Barbosa ubi supra num: 57. ubi testatur de stylo Curia & Cancellaria Romanæ servari. Quod sede Episcopali vacante ad Vicarium Capitularem non dirigantur Literæ in forma dignû nec dispensationes matrimoniales aut Beneficiales, sed ad Episcopum viciniorem vel eius Vicarium seu Officiale. Atq; sic à Sacra Congr. die 24. Martij Anno Domini 1621 fuisse

fuisse declaratum refert. Cuius sacrae Congregationis verba sunt. Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, vel eius Vicario generali, si sedes vacare contingat non posse per Vicarium Capitularem expediri. Et deinde Anno 1531. Die 2da August: similiter censuit: Capitulum seu Vicarium Capitularem sede vacante Episcopali non posse exequi Commissiones Apostolicas in forma dignum, vel alias directas Episcopo vel eius Vicario generali intuitu Officij vel sub nomine dignitatis.

Quibus stantibus declarationibus sacrae Congregationis & stylo Curiae Cancellariae Romanae opinio Salas in *Tract: de Legibus disput: 20. l. 17. num. 124. Sanchez in Tract: de Matrim: lib: 8. disput: 27. num. 32. Pontij in Tract: de matr: lib: 5 cap. 10. num. 4. & aliorum Doctorum contrarium tenentium subsistere non potest.*

Sic & Novar: d. comment: 38 num: 26 addit. Quod Capitulum Cathedrale vacante sede Episcopali non succedit in casibus, in quibus Conc: Triden: dat facultatem, Episcopo, ut procedat tanquam delegatus sedis Apostolicae.

Ampliatum secundo. Etiam si dictae literae vivente adhuc Episcopo fuissent eidem praesentatae. Ita Barbosa ubi supra. Et Garzias d. par. 5 cap 7 à num. 42

Ampliatum tertio. Etiam si Episcopus ante mortem suam apposuisset manum, atq; ita non esset res integra. Ita Barbosa ubi supra per text in cap. Quoniam Abbas. in de Officio delegati, Genuensis ubi supra.

Limitantur dicta primo. Si literæ fuissent directæ sub hac forma Vicario seu Officiali generali v.g. Posnaniensi vel Cracoviensi &c. &c. Atq; ita exprimeretur solum nomen Diœcesis, secus si diceretur Vicario seu Officiali generali Episcopi v.g. Cracoviensis vel Posnaniensis &c. Ita *Barbosa in d. cap. 42. num. 59. Marcell vulbe in praxi sua cap. 44. num. 6. Et alij Doctores* Ratio redditur: Quia dum sedes Episcopalis vacat, Vicarius Capituli est Vicarius Diœcesis, *Videatur Et Diana ubi supra resol. 78.*

Limitantur secundo. Quia Vicarius Capituli literas à sacra Congregatione ad Episcopum directas & ab illo non executas possit executioni demandare, nec non omne illud quod Episcopo mortuo per Bullam seu Breve in causis Iurisdictionem eius spectantibus concedi erat. Ita *Barbosa d. cap. 42. num. 60. ubi ita à sacra Congregat: fuisse declaratum refert.*

Sicut etiam is idem *Barbosa in Tract. de Officio Episcopate Episcopi par. 3 allegat: 54. num. 137 scripsit* Quod Vicarius Capituli sede Episcopali vacante potest esse delegatus Papæ, ac gratiarum Beneficialium quæ expediuntur in Curia Romana Executor. *Allegatq; glossam in Clement: tit. de Rescriptis.* Ratio redditur. Quia etiam Vicarius Episcopi sede Episcopali plena potest esse juxta ea quæ scripsit *Barbosa ubi supra num. 136. Idem sentit Gratianus in disceptationibus suis forensibus cap. 106. num. 28. Et Sbrozius in Tract,*

in Tract. de Officio Vicarij lib. 2 quest. 22. § quest. 23

Hinc si Papa scribat ad Capitulum sede Episcopali vacante uti vices gerenti ut provisum (hoc est Apostolicum) recepiat in Canonicum, & eidem præbendam conferat, potest id exequi etiam si Collatio ad Episcopum spectet, vel Episcopus qui tempore datæ erat de Capitulo tenetur id adimplere. Ita Fagnanus in 1. par: lib: 1. Decret: in cap: Eam Te tit: de Rescriptis, Barbosa ad text eiusdem cap. idq; per text eiusdem cap. ibiq; glossa sub verbo donatio quos vide.

Decimus casus est. Non potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante dare licentiam erigendi nova monasteria. Ita Barbosa d. cap. 42. num 60. Idem scripsimus infra casu 32.

Undecimus casus est. Non potest Laureas doctorales conferre quas Episcopus mortuus poterat ex aliquo privilegio conferre. Ita Genuensis in praxi sua ubi supra num. 29. Ratio redditur. Quia Capitulum sede Episcopali vacante non succedit Episcopo in ijs quæ concernunt Episcopum jure speciali juxta doctrinam Doctorum in cap. olim de majoritate & obedientia, videatur in hoc Tract. quæ scripsimus quo ad Capitulum Gracoviense sede Episcopali vacante.

Duodecimus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non succedit Episcopo mortuo, in ijs quæ concernunt Episcopum respectu dignitatis Episcopalis Ita Quaranta ubi supra & Subnectitur congrue, Subrozzius ubi supra

pra lib. 2. quaest. 2. & sequenti Genuensis ubi supra num. 32. Piquet noster in Proœmio praxis suæ Episcopalis num. 21. & alij Doctores passim idq; per text. in cap. Quoniam Abbas tit. de Officio delegati & nos supra scripsimus.

Quæ autem Episcopum concernunt respectu dignitatis Episcopalis gloss. in cap. fin. de privilegijs lib. 6. Decretal. in cap. fin. tit. de pœnitentijs & remissionibus enumerant.

Decimus 3us casus est. Capitulum Cathedr. sede Episcopali vacante non potest constituere præbendam pœnitentialem, juxta Conc. Trident. cap. 8. ses. 24. de Reform. Nisi in casibus in quibus potest conferre Beneficia. Ita Genuensis d. cap. 87. num. 241. Ubi subdit à sacra Congreg. declaratum esse Electionem Personæ Pœnitentiarij spectare quidem ad Episcopum, sed collationem præbendæ eidem faciendam esse ab illo, ad quem collatio illius præbendæ spectabit.

Decimus 4us casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest quidquam de Bonis & Iuribus mensæ Episcopalis vel Ecclesiæ alienare vel permutare siue illa sint mobilia, siue immobilia, quæ tamen possunt servando servari. Ita Genuen. d. cap. 87. num. 22. Fagnanus par. 2. lib. 1. Decret. ad cap. His qui tit. de Maiornate & obedientia num. 58, & par. 1 lib. 3 decret. ad cap. Novit. sub tit. Ne sede vacante aliquid innovetur num. 24. per text. in can. Si qua de rebus 12. quaest. 2. & glossam in can. si quis Episcopatus 10. causa quaest. 2. & glossam in cap. Cum olim tit. de Maiornate & obedientia,

Amplia

Ampliatur primo. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest Bona mensæ Episcopalis infeudare etiam infeudari solita. Ita Quaranta ubi supra quæst. 6. Vbi tamen limitat nisi in contrarium esset consuetudo, vel investitura esset necessaria. Rationemq; reddit: Quia tunc nullum inde præiudicium Episcopo successori inferretur.

Ampliaturq; secundo. Quod Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali non possit quidquam de Bonis mensæ Episcopalis, vel Ecclesiæ alienare idq; etiam si magna necessitas urgeat & Ecclesia esset diu duratura. Ita Tagnan: in d. cap. Novit: Ratioq; ipsius est Quia Ecclesia æquiparatur minori vel pupillo qui sine auctoritate Tutorū vel Curatorum quidquam alienare nequit. Ita nec Ecclesia dum caret Pastore alienare quidquam potest sine decreto Episcopi, allegatq; pro hac opinione sua text: in can. sine exceptione 12 causa quæst 2.

Potest tamen Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante Bona mensæ Episcopalis locare ad tempus juxta Barbosa in d. cap: 42 num, 135. de quo infra dicemus.

Decimus quintus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest donationem Iurispatronatq; in Laicum vel Clericum confirmare. Barbosa d. cap. 4, n. iii. Rationemq; reddit. Quia tunc necessario debet intervenire consensus Episcopi. Item scripsit S in lib. 3, Decret: cap. Illa, tit. Ne sede vacante, num. 26. Vivianus in Tract:

de Iurepatronatus par. 1. lib. 4. cap: 1. num. 26.

Sicut & Vicarius Episcopi absq; speciali hoc est Episcopi mandato non potest hanc licentiam & consensum præstare prout Gratianus in disputationibus suis Forensibus cap. 303. num 10 late super hac materia scripsit.

Sed Riccius in praxi fori Ecclesiastici decis 180 num 150. contrarium tenet secutus doctrinam Calderini in Consilio 3. tit de Iurepatronatus quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante possit eiusmodi assensum præstare. Rationemq; reddit, Quia dare hanc licentiam est Iurisdictionis Episcopalis non ordinis. At Capitulum sede Episcopali vacante succedit Episcopo in Iurisdictionibus, ut habetur in cap: 1s qui, § cap. Cum olim tit. de maiestate § obedientia § in cap: 1. eodem tit. lib. 6. Decret: Ergo, & hæc opinio magis mihi placet.

Decimus sextus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non succedit Episcopo in potestate deducendi iura Episcopi in Iudicium etiam defendendo, & etiamsi jam lis fuisset inchoata vivente Episcopo debet enim expectari futurus Episcopus propter periculum alicuius præiudicii quod inde possit generari. Ita Kiasceki nosier in proæmio praxis suæ Episcopalis num, 22. Fagn. 1. par. lib: 3 Decret. in cap. Novit: sub tit Ne sede vacante, aliquid innovetur num 22. Doctoresq; ab iis citati.

Limitatur. Nisi sit defendenda libertas Ecclesiæ ipso facto seu ipse nudus actus exercendæ Iurisdictionis Episcopalis

palis, in quo plene succedit Capitulum. Ita Pia-
secki ubi supra d. num: 22 & Rota Romana par. 2 diversa-
rum decil 1, num: 12. Ubi sic inquit: Capitulum sede Episco-
pali vacante posset litigare pro defensione Iurisdictionis
Episcopalis, puta occasione Interdicti ab Episcopo lati, & in
alijs similibus. Idem scripsit & Quaran, in summa Bullarij
sub verbo Capitulum quest. 1. vers. Prædicta restringe dum
inquit: Capitulum Cathedrale sede Episcopali, vacante po-
test litem agere, si contendendum esset de nudo exercitio
Iurisdictionis, secus si verteretur dubium super proprietate
alicuius certi Iuris ubi exempla ponit, ad quem curiosum,
lectorem remitto.

Similiter non potest tractare de statu Ecclesiæ. Fa-
gnanus loco citato à num 14: Alias sententiam latam sede va-
cante contra Ecclesiam nullius valoris esse scripsit ibidem
num. 17. Ratioq; est, Quia in tali casu Ecclesia carebat le-
gitimo defensore, ut habetur in cap. fin. tit. Ne sede vacan-
te &c. &c.

Decimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale sede
Episcopali vacante, non potest præstare consensum ut bo-
nis Ecclesiæ vacantis imponantur gabellæ, & alia onera
Imo neq; in hoc consentire ut personæ Ecclesiasticæ ipso-
rumq; Bona aggraventur. Ita Fagnanus in d. cap. Novit,
sed apud nos seculares hæc non audiunt, sed pro libertate
sua, an licentia? non expectato consensu, Sedis Apostoli-
cæ personis & Bonis Ecclesiasticis imponunt intolerabiles

contributiones, & alij oneribus aggravant & extorquent.

Decimus octvus casus est. Capitulum Cathedrali sede Episcopali vacante non potest condere statutum; quo subsidium charitativum in futurum ex parte minuatur *Barb. d. c. 42 n. 84.*

Decimus nonus casus est. Si exercitium Iurisdictionis in aliquo casu competat Episcopo cum alio non in solidū, sed inter eos esset locus Iuris accrescendi, in tali casu devolutio illius Iurisdictionis ad collegam superstitem, & non ad Capitulum fieret. *Ita Quaranta ubi supra. quas. 1. vers. Prædicta restit. g. allegatq. pro hoc text. in can. fin. distin. 69*

Vigésimus casus est. Capitulum Cathedrali etiam sede Episcopali plena absq; consensu Episcopali, & tanto magis sede vacante non potest quidquam statuere circa distributiones quotidianas, *Ita Barbosa d. cap. 42. num. 74 Vivianus de Iure patronatus lib. 15. cap. 3. à num. 158.*

Ampliaturq; ut nec constituere possit, ut illi qui nunquam in Ecclesia resederunt, & fidei professionem non emiserunt habeantur pro præsentibus *Ita Garzias in Tract. de Beneficijs par 3 num. 32. Barbosa in d. cap. 42. num. 75 Riccius in praxi fori Ecclesiastici decis. 403. ubi concludit.* Quod statutum vel consuetudo Capituli non potest fieri, nec introduci ut absentes ex refectionibus seu distributionibus quotidianis per quindecim saltem dies participent. alias lata fit nullius valoris

Amplius is idem *Riccius decis. 404 scripsit.* Quod distributiones quotidianæ non debeantur Canonici. Qui cum horæ canonicæ decantentur, non adsunt in choro li-

cet sint præsentes in Ecclesia, vel dicant tunc temporis Missam. Et allegat declarationem sacrae Congregationis Cardinalium.

Insuper nec illos Canonicos participes esse distributionum quotidianarum qui Episcopo assistunt celebranti missam extra Ecclesiam propriam (hoc est) Cathedralē, vide plura apud eundem Riccium loco citato, sed apud Nos dicta non observantur extantibus statutis ab Episcopis, non tamen à Sede Apostolica approbatis

Vigesimus primus casus est. Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante non potest derogare qualitati in fundatione Beneficij appositæ. Ita *Virrianus in Tract, de lure patronatus lib. 1. cap. 3. num. 55.* Ratio redditur Quia nec Episcopus id potest facere.

Vigesimus secundus casus est. Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante non potest conferre Beneficium debita graduatis originarijs patrimonialibus, & sic debitis certo generi Personarum ex aliqua familia si illorum collatio spectaret ad solum Episcopum ita *Lotter d. quest. 2. num. 23 num. 33 ubi referi decisiones Rotæ Romanæ.* Ratioq; redditur: Quia id nullibi in Iure cautum videtur. Iam autem in materia collationis & provisionis Beneficiorum, firma regula remanet expressa in cap. 2 tit. ne sede vacante aliquid innovetur, In Capitulum sede vacante Episcopali non transire ea, de quibus in Iure non est cautum. Ratio secunda. Quia eiusmodi collationem non posse dici necessariam, & per hoc transmissibilem in Capitulum.

Quia dum Episcopus cui vult ex pluribus nominatis aut graduatis providet exercet potius actum gratiæ quam jurisdictionis illeq; actus proprie appellatur gratificatio juxta gloss: in cap: Cum autem, sub verbo Iudicio. tit. de l. repatronat.

Hinc etiam Rotâ Romanâ coram Cardinali Millino, (quam refert & sequitur Lotter. d. quæst. 2. num. 27) definit Capitulum sede Episcopali vacante non posse gratificari in Beneficijs Parochialibus quæ juxta dispositionem Concilij Triden: cap. 18 sess. 24. de Reformat: magis dignis in cōcursu per examen inventis sunt conferenda. Neq; illa commendare ad tempus juxta declarat: sacræ Congregat. Eminentissimorum Cardinal: Interpret: Concil: Trident, cuius declarationis Lotterius ubi supra § num. 27. facit.

Vigesimus tertius casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest recipere resignationes Beneficiorum ad collationem solius Episcopi spectantium, etiam causa permutationis. Ita Piasecki noster in praxi sua Episcop: par: 2. cap: 5 art: 2. num: 68. Nisi forsan in præjudiciū resignantis, non autem in præjudiciū successoris Episcopi, vel ut valeat sub conditione, si fuerit acceptata à futuro Episcopo. Quemadmodum etiam resignatio facta in manibus Notarij vel Patroni, licet sit nulla tamen in præjudiciū Resignantis si approbetur ab Episcopo valebit, vel si illa resignatio fieret ex aliqua necessaria v.g. ob afsecutionem alterius Beneficij incompatibilis, vel resignatio

gnatio fieri debeat in poenam resignantis. Ita Piasecki ubi supra. Atq; ita idem Piasecki intelligendus est quæ scripsit in proæmio praxis suæ num: 22. dum inquit Capitulum sede vacante Episcopali non potest recipere resignationes, nisi ex causa gravi & necessaria seu in poenam resignantis, aut in casu permutationis.

Vigesimus alius casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest concedere gratias. Ita Piasecki in proæmio praxis suæ num: 22,

Vigesimus alius casus est. Sede Archiepiscopali vacante non potest Capitulum eius exercere Iurisdictionem in suffraganeos suos, nec judicare appellationes interim ab eis devolutas, sed recurrendum est ad Nuntium Apostolicum. Ita Piasecki d. num 22 vers, Neq; exercere potest. Atq; ita testatur servari Mediolanense, Bononien: Neapoli, & in alijs Archiepiscopatibus Italiæ. Quod est notandum Rationemq; reddit: Quia hoc est potestatis Authorisabilis.

Vigesimus alius casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non succedit in emolumento proveniente ex ipsa Iurisdictione & sigillo Curia, vel alias undecunq; ad Episcopum pertinente, sed illud futuro Episcopo reservandum esse scripsit Quaranta ubi supra per text: in Clemen: statutum, tit. de Electione.

Ubi ampliatur, Id etiamsi illud emolumentum esset commune cum Capitulo, sed in tali casu partem concernentem Episcopum reservandam esse successoribus. Vide plura apud

apud eundem Quarantam, quorum tamen usus upud nos non practicatur.

Vigesimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest eligere arbitros ad cognoscendum de causa suspensionis vel Recusationis contra suum Vicarium oppositis, sed ipsum Capitulum potest per se de eiusmodi causa cognoscere & confitio de justa recusatione & exceptione causam alteri non suspecto committere. Ita Garzias de Beneficijs par. 5. cap. 7. num. 2. Declara: 10. Piasecki noster in proœmio praxis sue num. 22.

Ubi subiungit, Quod Vicarius à Capitulo electus si fuerit impeditus infirmitate, vel alio impedimento non potest alium subdelegare, sed eiusmodi subdelegatio spectet ad ipsummet Capitulum, nisi ad aliquem casum singularem vertentem seu ad quid modicum. Allegatq; Cardinalem in Clemen. Unica, tit. de Officio Vicarij, Hydruntensem in cap. Clericos eodem tit. & Quarantam sub verbo Capitulum sede vacante Episcopali num. 1. Quod est notandum. Nam apud nos Vicarius Capitularis sede vacante Episcopali electus à Capitulo absq; scitu & consensu Capituli eligit sibi locum tenentem.

Vigesimus octvus casus est. Quod Vicarius Capitularis, sede vacante non potest judicare vel excommunicare Capitulum: Piasecki loco citato. Ratio redditur. Quia Iurisdictio non potest redundare contra dantem Iurisditionem.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali.

95

Vigesimus nonus casus est. Quod si alicui alteri competit collatio alicujus Beneficii cum Consilio Episcopi non extante Episcopo potest ille solus conferre non requisito consilio Capituli. Ita Honorius ubi supra § allegatur pro hoc text. in cap: Vnico. § final. Ne sede vacante.

Siautem spectaret ad illum collatio alicujus Beneficii cum consensu Episcopi non potest ille solus conferre idq; etiam si periculum sit in mora, & etiam dato, quod consensus non possit obtineri juxta eundem Honorium pro quo allegat gloss: in cap. 1 sub verbo Cum Consilio Episcopi tit. Ne sede vacante Ec. § aliam gloss: in cap: si per Te sub verbo assensus tit: de Rescriptis lib. 3 Decret. Et cum conferre nequeat non currere ipsi sex menses ad conferendum Beneficium, ut habetur in cap. diversitatem tit: de concessione Præbendarum, § in cap. Finali, tit. de electione.

Trigesimus casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante, non potest concedere licentiam ingrediendi Monasteria Regularibus subiecta. Ita Tambur. ubi supra quest. 1. atq; sic à sacra Congregat. fuisse decisum refert. Ratioq; redditur: quia hæc licentia ingrediendi Monasteria Regularibus subiecta præcise spectat ad Regulares quibus Monasteria dicta monialium sunt subiecta, ita ut nec ad Episcopum, nec eius Vicariam nec ad Capitulum sede Episcopali vacante & eius Vicarium spectare potest.

Mortuo autem generali vel Provinciali posse dari dictam licentiam ab eorum Vicariis: cum hoc per Bullam

Iulij

Iulij II. Summi Pontificis concessum sit. Ita Tamburinus d. disp. 23. quest. 2. num. 3.

Sed Riccius in praxi aurea par. 4. Resol. 192. ad finem scripsit. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest eandem licentiam concedere, & consequenter Vicarius Capitularis, & pro hac opinione allegat Sanchez in summa Theologiæ moralis tomo 2. lib. 6. cap. 15. num. 130 & tanto magis ipsemet Episcopus maxime ubi d. Bulla Pij V. Summi Pontificis non sit recepta.

In hoc conveniunt omnes DD. quod Abbatissa dictarum Monialium præmissam licentiam ingrediendi Monasterium suum non potest concedere, ut Riccius loco citato scripsit.

Trigesimus primus casus est. Non potest Cathedrale Capitulum sede Episcopali vacante, sed tantum eius Vicarius instituere concursus ad Ecclesias Parochiales collationis Episcopi, & aliorum Patronorum spiritualium, de quo late scripsimus supra in par. 2. casu 22. versu si autem Beneficia fuerint Parochiali.

Trigesimus secundus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante licet potest dare licentiam ædificandi Ecclesiam, ut per hoc acquiratur ius Patronatus ut supra par. 2. Cas. 47. scripsimus. Non tamen erigendi nova Monasteria. Ita Barbosa d. cap. 42 num. 60 allegatq. cap. 3. Concil. Triden. sess. 26. de Regularibus & ita censuisse sacram Congreg. Concilij Trid. refert. Idem scripsit & Lotter in Tract. de Re Beneficiaria lib. 1. quest. 21. num. 61.

Trige-

Trigesimus tertius casus est. Capitulum Cathedr: sede Episcopali vacante non potest Clericum subijcere Iudicio Laicali: quia nec Episcopus id potest facere Piasecki in praxi sua Episcopali par: 2. cap: 4. art. 3 num 4. per Iur. canonica ab illo allegata.

Trigesimus quartus casus est. Quod Capitulum Vicarium suum potest absolvere à censuris, si quas incurrit & indiget absolutione, Ita Piasecki in proæmio praxis sue Episcopalis num: 22. Versu ad superioritatem quæq; remanentē, pro quo allegat text: in cap. unico: tit. de maiortate & obedientia lib. 6. Decretalium.

Plures casus in quibus Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante succedit vel non succedit in Iurisdictione Episcopali, videre licet apud Doctores præfatos à me allegatos.

P A R S IV.

De Electione Officio & Potestate Vicarij seu (juxta nos) Administratoris sede Episcopali vacante.

P U N C T U M I

De ijs quæ de Iure communi & Concilio Tridentino in hac materia disposita sunt.

Licet Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante ex dispositione antiqui Iuris poterat per seipsum administrare

strare Bona Episcopalia & exercere Iurisdictionem, nec tenebatur constituere Vicarium, ut scripsit *Felinus in cap. cum olim tit. de maiestate. § obedientia, Ricci: in praxi fori Ecclesiastici decis. 474. num. 1. sed per Conc. Triden. cap. 16 sess. 24 de Reform. aliter dispositum ut sequitur: Capitulum sede Episcopali vacante ubi fructuum percipientium ei munus incumbit. Oeconomum unum vel plures fideles ac plures diligentes decernat, qui rerum Ecclesiasticarum & proventuum curam gerant quorum ratione ei ad quem pertinebit sunt reddituri.*

Item Officiale seu Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi constituere vel existentem confirmare omnino teneatur qui saltem in Iure Canonico sit Doctor vel Licentiatum vel alias quantum fieri poterit idoneus, si secus factum fuerit ad Metropolitanum huiusmodi devolvatur deputatio. Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exēpta Capitulumq; ut præfertur negligens fuerit tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitana & propinquior Episcopus in exempta Oeconomum & Vicarium idoneos possit constituere. Episcopus vero ad eandem Ecclesiam vacantem promotus ex ijs quæ ad eum spectant ab iisdem Oeconomo, Vicario, & alijs quibuscunq; Officialibus, & Administratoribus qui sede vacante fuerant à Capitulo vel ab alijs in eius locum constituti etiam si fuerint ex eodem Capitulo rationem exigat Officiorum, Iurisdictionis Administrationis, aut cuiuscunq; eorum muneris

neris possitq; eos punire qui in eorum Officio seu administratione deliquerunt etiam si prædicti Officiales redditis rationibus à Capitulo vel à deputatis ab eodem absoluti-
onem, aut libertationem obtinuerint.

Eidem quoq; Episcopo tenetur Capitulum de scripturis ad Ecclesiam pertinentibus, si quæ ad Capitulum pervenerint rationem reddere, *Hucusq; verba Concilij Triden.*

Cur autem Conc: Triden: statuerit ut Capitulum sede Episcopali vacante teneatur Vicarium constituere Rotæ Rom: par 2. diversorum decis: 222. num. 6. Rationem reddit propter difficultatem congregandi totum Capitulum præsertim in illis quæ celeritatem desiderarent Tum propter discordias quæ possint oriri inter singulos. Idem scripsit & *Riccus in præxi fori Ecclesiastici decis: 474.*

Et licet Capitulum Cathedræ sede Episcopali vacante possit plures Oeconomos seu Administratores Bonorū Episcopaliū constituere, ut patet ex verbis Concil. Trid: supra allegati, tamen Vicarium tantum unum debetq; iste Vicarius esse constitutus in sacris: & inquantū fieri potest doctor seu licentiatus in Iure vel Theologia. Ita *Antonius Novarius in summa Bullarj par. 1. comment: 38. num 14 § 18. Riccus in præxi fori Ecclesiastici decis: 478.*

Non existentibus in Capitulo Cathedrali Doctoribus vel Licentiatibus in Iure vel Theologia præsertim talibus rebus gerendis idoneis potest eligi Persona extra Capitulum existens cæteris tamen paribus præferendum esse Capitu-

larem scripsit *Piasecki* in proæmio *praxis* *Episcopalis* num: 22. *Novarius* lococitato num. 18. Idem scripsit *Œ Genuensis* in *praxi* sua cap: 86. num: 1. ubi adfert *Declarationem* *sacrae* *Congregat: Concil: tenoris* sequentis: *Sacra Congregatio declaravit*. Quod si Capitulum eligit non Doctorem, quando haberi potest Doctor electio est nulla. Item quod si Episcopus demortuus reliquit Vicarium, quem elegerat, cum non esset Doctor Capitulum non debet eum confirmare, sed alium qui sit Doctor eligere. Item non esse necessarium ut Vicarius sit de gremio Capituli, si tamen esset idoneus cæteris paribus esse præferendum. *Hucusq; verba Congreg: sacra declarat: Concilij Trident:*

Quod si secus factum fuerit ad Metropolitanum huiusmodi deputatio devolvitur. Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitana & propinquior in exempta Oeconomium & Vicarium idoneos possit constituere, ut *latetur in d. cap. 16. superius à nobis citat: subiungit tamen Genuensis loco cit: quod prædicta declaratio sacrae Congr. etiam procedat quando devolveretur Electio à Capitulo ad Archiepiscopum, ut non teneatur eligere de Capitulo.*

Notandum tamen est. Quod Capitulum potest maxime si sit ampla Dioecesis duos Vicarios æque principales constituere, ut alternis mensibus Officio Vicariatus fungantur vel unum principalem, & alterum foraneum si legitima adsit consuetudo immemorabilis, & dummodo sint prædi-

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

101

præditi dictis qualitatibus quas Concil: d. cap. 16. requirit,
Ita Barbosa d. cap. 42. num. 33. & Genuen: d. cap. 36 in-
quit sacra Congr: Concilij Triden: fertur declarac^oe. Quod
si Capitulum elegisset plures Vicarios magis idoneus ha-
bens qualitates à Conc: Triden: requisitas remanere de-
bet. Sed si elegisset plures Vicarios æque idoneos vide-
tur omnes administrare posse. Nam Capitulum de jure
potest facere plures Vicarios, ut late deducit *Pavinus ubi*
supra par. 2. quasi. 10. Neq; Conc: Triden: contradicit: Po-
terat enim dicere unum aut plures, ut dixit de Oeconomo
& contra eum qui legem dicere potuit larga si in-
terpretatio regulariter sit contra eum. Et sede Neapo-
litana vacante ob mortem bonæ memoriæ Annibalis de
Capua Archiepiscopus qui vivens habebat duos Vicarios
unum Generalem, & alterum Monialium à Capitulo sede
vacante confirmatos fuisse, refert Genuen: loco citato.

Notandum secundo. Quod Capitulum sede Episco-
pali vacante debet eligere Vicarium suum doctorem,
qui sit Doctor vel Licentiatus in Iure Canonico, vel Theo-
logia in aliqua universitate non autem à Persona privata.
Ita Barbosa in summa decis. Apostolicarum Collectan: 125.
num. 1.

Notandum tertio. Quod potest eligi Canonicus in
Vicarium etiam si curam animarum gerat in Civitate iux-
ta Barbosa in summa decis. Apostol: collect. 125. num. 22.

Sed Piasecki noster in praxis suæ Episcopalis proamio
num.

num: 22: versu debet autem eligi Vicarius scripsit. Quod hodie post Concilium Triden: plures Vicarij à Capitulo non possunt eligi, sicut nec unus ad tempus & sæpius se vidisse à sacra Congreg: Concilij Triden: reprobatas fuisse electiones Vicarij ad tempus, vel de pluribus Vicarijs.

Contrarium scripsit *Barbosa d. cap. 42. num. 4.* referendo quod sacra Congreg: Conc: Triden: censuit Capitulum sede vacante, posse certum tempus in Vicarij deputazione definire quo elapso jurisdictio ipsius expirat, & ita quod possit eligere cum clausula, quod non duret nisi per annum. Quamvis ipse *Barbosa* ibidem num: 45 credit melius fieri, si Vicarius Capitularis sede vacante eligatur libere absq; ulla contradictione & conditione mutationis prout censuit sacra Congr: Cardin: negotijs Episcoporum & Regularium præpositorum, atq; ita conveniunt cum nostro *Piasaccio*, sed tantum variant in allegatione declarationum sacrarum Congreg.

Potest Capitulum Cathedrale eligere Vicarium suum Capitularem, non solum sede Episcopali vacante per mortem sui Episcopi, sed etiam in casu translationis ad alium Episcopatum habita notitia etiam ex testimonio seu documento secretarij sacri Collegij quod scilicet Episcopus à vinculo suæ Ecclesiæ in Contistorio sanctitatis suæ sit absolutus. Idq; etiam ante expeditionem Literarum Apostolicarum. vel ante adeptam possessionem alterius Ecclesiæ. Idq; intra dies 8. à die notitiæ. Ita sacra Congreg: Concilij

Triden: die 14 Decembris Anno Domini 1624. declaravit, ut refert Barbosa collect: 125 num. 7, & in Collectaneis decret: ad cap. 1. tit: 6e Translatione Episcop. Piaſceki ubi supra num: 22 verſ: ſimiliter à die notiſiæ translationis Prælati ad aliam Eccleſiam: ubi tamen ſubiungit dummodo notiſia illa ſit certa & probari poſſit; vnde oportet (dicit) ut literæ ſint expeditæ in Cancellaria Romana ſuper translatione, & non poſſent expediri intra octo dies & poſſet longius retardari illarum expeditio aliquo casu, vel morte Papæ per iſtas enim ſolum probatur translatio facta. cap: Executor tit. de translat: lib. 6, Decret: & Seraphin decif. 27. Nec credetur translato petenti poſſeſſionem ſecundæ Eccleſiæ ſine talibus literis: & tamen ad perfectam translationem requiritur, ut inducatur in poſſeſſionem ſecundæ Eccleſiæ translatus ad illam. Nam licet ſolo decreto Cōſiſtoriali Papæ acquirat in ea ius; poſſeſſionem tamen ejus non acquirit, niſi in eam inducatur ut notant Doctores in cap: cum Bertold: tit: de Re Iudicata. Et tum demum cum habuerit poſſeſſionem realem pacificam ſecundæ Eccleſiæ amittit poſſeſſionem primæ Eccleſiæ, ut dici poſſit vacare juxta text: in Clemen: Gratiæ, tit: de Reſcriptis, & Horedanus in Tract de Incompatibilit: Benef. par. 1. quaſt: 3. Alioquin poſſet evenire ut translatus excideret, & à prima & à 2da Eccleſia quod eſſet iniquum: faceret enim ſuam conditionem deterioreſ quam Papa intendit facere meliorem dum transfert maxime vero hoc timendum eſſet
in lon-

in longinquis locis ut ultramontanis, quando occurrere posset difficultas aliqua in adeunda possessione secundæ Ecclesiæ, ut meo tempore accidit Bernardo Maciejovio (postmodum facto Cardinali,) qui de Ecclesia Luccoriensi translatus ad Vilnensem ab illius possessione prope armis Lithuanorum (eo quod non e et eorum natus) fuit repulsus. Et Clemens VIII. Summus Pontifex, tunc declaraverit ipsum jure retinuisse primam suam Ecclesiam Luccorientem prout retinuit sine aliqua nova electione vel provisione, donec postea fuit translatus ad Episcopum Cracovien: *Hucusq; Praesecki, sed Quarant. in summa sua Bullarj sub verbo Capitulum sede vacante fol. apud me 182. ver: Terminum octo dierum, & alij Doctores (præter supra allegatos) contrarium tenent; dum inquit: Terminum octo dierum post mortem Episcopi præscriptum Capitulo ad constituendum, Vicarium ex Conc: Triden: decreto sess: 24. de Reforma. cap. 16 refertur sacram Congreg: Conc. Triden: declarasse currere Capitulo etiam à die translationis Episcopi ad aliam Ecclesiam: quando tamen à Summo Pontifice fuerit Episcopus absolutus à vinculo prioris Ecclesiæ, quia tunc proprie dicitur vacare sedes per translationem etiam ante adeptam possessionem secundæ Ecclesiæ juxta Hostien: in sua summa de translatione Episcopi num 6 Abbatem par 2: conf. 101 & alios Doctores, & tunc cessare Administrationem & fructuum perceptionem censuit sacra Congreg:*

gregat: super causis Episcoporum quidquid dicat Alphonsus Hoieda in *Tract: de Benefic. incompatib: par. 1. cap 3. num. 12 Hucusq; Quaranta*. Cuius opinio & aliorum idem tenentium (ut supra allegatorum) probabilior & verior mihi videtur. Et hanc opinionē amplexa est Rota Romana par: 1. recentiorum decil. 475. ut eandem allegat Barbosa ad d. cap. 16. Concil. Triden. num. 11. Eandem opinionem tenet Novarius in *summa Bullarij par. 1. § 2. sub verbo Capituli Vallengis lib: 3: Decret tit. 9. ad finem*. Per illos autem 8. di. Administratio & Iurisdictio remanet penes ipsummet Capitulum Ita Quarant. ubi supra versu, Primo dubitatur, ubi subiungit: quod Capitulum dictum terminum 8 dierū pro Vicarij electione restringere possit breviorē statuendo allegatq; text. in cap: *Ecclesia vestratit de Electione ibiq; Abbatem quē Quarantam vide ibidem folio apud me 182. versu terminū 8 dierum*. Idem scripsit Genuen: in *praxi sua cap: 86. num: 6.* Et licet Iacobus Sbrottius de *Officio Vicarij lib. 1. quæst. 61 § alij Doctores allegat: à Barbosa ad d. cap 42 num 19. teneant quod Archidiaconus per illos 8 dies Administrationem & Iurisditionem habere debeat*, sed Quarant. & Genuen locis cit: & alij DD. doctrinā Sbrotij refutant per rationes ab illis allegatas Et prima opinio in praxi servatur. Idem scripsit § Barbosa ad d. cap. 16, num. 29. ubi refert à sacra Congregat: fuisse declaratum. § in d. ap. 42. num, 29.

An autem Capitulum sede vacante Episcopali facta electione & confirmatione Vicarij possit illum postea ad li-

bitum revocare: Aliqui affirmant. Ita *Parvinus ubi supra parte 2. quæst: 10. num. 7. & alij quos refert. Quarant: ubi supra, versu 3. dubitatur. Garzias de Beneficijs par. 5. cap. 7 num: 23. & ita à Sacra Congr: fuisse daclaratum.*

Sed contrarium tenent alij Doctores, præcipue post Concilium Tridentinum, quod huiusmodi amotio & revocatio non debeat fieri sine causa. Ita *Quaranta ubi supra, versu 3. queritur* Rationem reddit: quia absq; causa variatio à Iure communi improbatur ex annotatis perscribentes. *in cap. Publicato. tit. de Electione.*

Ampliatq; ibidem etiam si Capitulum circa Electionē eiusmodi Vicarij clausulam de illo amovendo: vel Clausulam Ad bene placitum apposuerit. Nam hæc clausula ad beneplacitum non importat liberam voluntatem, sed ad arbitrium boni viri referri debere.

Idem scripsit & *Piasceki noster in proæmio suæ praxis Episcopalis num. 22* versu sine tamen causa gravi & iusta non posset eum revocare; & refert tales & similes conditiones à sacra Congreg: Concil: Triden: sæpe reijci.

Idem scripsit & *Barbosa in d. Tract de Canonicis & Dignitatibus cap. 42 num: 39. & refert sic à sacra Congregat: Cardinalium de negotijs Episcoporum & Regularium fuisse declaratum.*

Idem scripsit in additionibus ad d. cap. 16. Con: Trid: num: 14. Videatur & in decisionibus Apostolicis collectan. 125. num: 9.

Inter iustas causas deponendi & revocandi Vicarium, istæ à Quaranta ubi supra ver. 3. quæritur enumerantur.

Prima Quando in officio suo negligens admodum, esset per text: in L. finali digestis ubi pupilli educari debeant, & in L. si quos Codice, de Officio Præfecti Prætorij Et eo magis si ob eius negligentiam iustitiâ non administratâ aliquis mortuus fuerit.

Secunda causa iusta adfertur: Quando prævaricaretur in ipso Officio illud male gerendo, scilicet vendendo iustitiam

Tertia causa iusta allegatur: Quando appareret in sufficiens in exercitio illius Officij. Quas causas Quarant. *sumpsit ex Menoch. lib. 1. quasi ss. in Tract. de arbit. iudicium.*

Dubium secundum oritur. An Vicarius electus à Capitulo sede Episcopali vacante possit alium in locum sui substituere? Riccius negativam tenet in loco citando. Nisi à Capitulo haberet facultatem substituendi alias non. Ita in prax: fori Eccle: decis: 477. ubi adfert plures decisiones Rotæ Romanæ.

Vel nisi adsit iusta causa v.g. infirmitatis vel brevis absentia, aut alterius impedimenti ad breve & modicum tempus *1. a Riccius loco cit: Genuen: in pr. xi sua cap. 86. num. 13. D. Florent: ab eo citati.*

Quamvis Fagnan: in cap: *His quæ tit. de Maioritate & Obedientia à num. 73. par 2. lib: 1. D. cret.* Videtur contrarium

rium sentire, dum inquit: Sacra Congregat: Concil: substitutionem faciendam propter absentiam Vicarij vel aliorū Officialium spectare ad ipsos Officiales seu Vicarios, non autem ad Capitulum. Redditq; rationem: Quia vacante sede Episcopali Iurisdictionem principaliter residere penes Capitulum: Exercitium vero jurisdictionis remanere penes Vicarium à Capitulo deputatum

Dubium tertium oritur: si Vicarius Capitularis vigore facultatis à Capitulo sibi datæ substituendi alium, an mortuo Vicario expiret Iurdictio ab eo substituti? Capella Tholosana decis: 369, Doctoresq; ab ea citati, tenent quod expiret potestas substituti. Allegatq; rationem à simili, de eo quod dicitur de mandato procuratoris: quod morte mandantis, mandatum finitur, sicut & per mortem delegantis expirare delegationem.

Sed *Riccius in praxi fori Ecclesiastici*, decis. 479. contrarium tenet cum hac tamen distinctione. Aut Vicarius habuit facultatem à Capitulo substituendi alium in locum sui, aut non habuit. In primo casu per mortem eius non extinguitur potestas substituti. Rationem reddit: Quia huiusmodi substitutio censetur facta ab ipso Capitulo, ministerio substituentis & ita fuisse à Rota Romana resolutum refert.

In Vicarium Capitularem transit omnis iurdictio quā habet Capitulum nisi Capitulum aliqua singularia sibi reservasset, & cautius facit si sibi aliqua reserver. Imo si expresse non concederet quædam singularia penes ipsummet Capitulum

periculum manent, ut dispensare in casibus necessitatis, in quibus posset dispensare, dimissorias dare quando posset: Ab excommunicatione etiam ad finem revelationis. vel à casibus reservatis præsertim virtute capituli sexti sess: 24 Concilij Trident: de Reformatione Pœnitentes absolvere, vel de causa Hæresis cognoscere. Penes Capitulum enim residet talis plenitudo Iurisdictionis. Nec generali concessionem eius veniunt ea quæ requirunt speciale mandatum, argumento textus in cap: finali, de Officio Vicarij in sexto. Ita Liaseki in proemio praxis sue Episcopalis, num: 22, versu, Potest tamen Capitulum circa Electionem Vicarij. Quaranta in summa Bullarij, sub verbo Capitulum sede vacante, folio apud me 183. versu 4. dabitur. Novarius, in summa Bullarij, par: 1. commentario 30. num. 17 & alij DD.

An autem Capitulum, constituto Vicario, possit aliquam causam alteri delegare? controvertunt Doctores. Cardinalis in Clementina statutum tit: de Rescriptis, Parisius ubi supra, quæst: v. affirmant, sed Genuensis in praxi sua cap: 86. num: 2. scripsit, quod post Concilium Trident: aliud videatur dicendum; siquidem cum non possit administrare per seipsum, sed per Vicarium, in quem, Conciliū transfert potestatem, non potest ab eo illam auferre & alteri delegare, nisi ex iusta causa, nempe suspicionis vel alia casu simili.

A Vicario Capitali, non ad Capitulum, sed ad superiorem interponenda est appellatio. Barbosa dist: cap: 42. num. 60.

Vica-

Vicarius Capituli, potest absolvere illum, cuius absolutionem Summus Pontifex commisit Episcopo, vel ejus Vicario. *Ita Genuensis ubi supra, num. 12.*

Sicut Episcopus habens amplam Dioecesim, non potest cogere partes ex loco longinquo ad litigandum coram se; sed debet delegare causam alicui, maximè si sit causa modica, & locus sit maximè distans, ut Rota Romana d. decis. 297. definivit. Idem videtur dicendum, & de Vicario Capitulari, quod non possit cogere.

An Vicarius Capitularis sede Episcopali vacante possit sibi prætereendere talem præcedentiam, qualem habet Episcopus sede plena? *Barbosa, in Tract. de Canonicis & Dignitatibus, cap. 36 num. 8.* pulchre hanc dubitationem tractat & resolvit. Quod Vicario Capituli sede Episcopali vacante præcedit prima dignitas post Episcopum: non autem illi præcedere alios Canonicos, seu Dignitates secundarias, & sic à Sacra Congregatione Rituum. Anno Domini 1630 in Mense Septembri fuisse resolutum refert. Rationem reddit: cur prima dignitas præcedat Vicario Capitulari? Quia sicut se habet Vicarius Episcopi ad Episcopum; ita regulariter habet se Vicarius Capituli ad Capitulum, sed Episcopus præcedit Vicario suo, ergo æquum est, ut saltem prima dignitas Capituli præcedat Vicario ejusdem Capituli, quæ tanquam caput repræsentat, & continet eminenter totum corpus Capituli, juxta text: in Can: Legimus, juncta glossâ, sub verbo continetur, distinction: 93.

Quo

Quo ad alias vero Dignitates & Canonicos, ex eà ratione non præcedunt Vicario Capitulari: quia sicut Vicarius Episcopi facit idem Consistorium, & reputatur una eademq; persona cum Episcopo; ita ut ab eo ad Episcopum appellatio non detur, juxta textum in cap: Romana, de appellationibus: cum appellatio de necessitate facienda sit, ab inferiori ad superiorem, non autem à pari, ad parem; neq; ab eodem ad seipsum, ut habetur in Can: Anteriorum, paragrapho. Illo videlicet, causa prima quæst: 6. Ita & Vicarius Capituli, reputatur una & eadem persona, & facit unum & idem Tribunal cum Capitulo: ita ut ab eo, ad Capitulum, tanquam à pari, ad parem; vel ab eodem ad seipsum appellatio non admittatur Regulariter enim valet argumentum, à Vicario Episcopi, ad Vicarium Capituli, & è converso ut scripsit *Sbrozzius de Officio Vicarii. lib. 3. quæst. 32.* sed singuli Canonici, non reputantur una & eadē persona cum Capitulo: neq; ipsum repræsentant. Cum aliud sit aliquod corpus, sive Universitas, quæ est persona ficta; & aliud singulares eiusdem, quæ sunt personæ veræ, juxta textum in L. In tantum, § vniversitatis, digestis, de Rerū divisione: Ergo non debent præcedere Vicario qui non singulorum, sed totius Capituli gerit vices, imò eandem potestatem exercet.

Intellige in Vicario Capituli non Canonico: Nam si Canonicus fuerit, debet sedere in loco proprio sui Canoniciatus, antiquioribus non præcedendo. Ratio redditur:

Quia

Quia in Capitulo non consideratur ut Vicarius, sed ut Canonici: neq; est dignitas pertinens ad Capitulum, & consequenter non debet causare mutationem loci, *ut in puncto resolvit Alexius Riccio, in praxi sua, Rerum fori Ecclesiasticæ decis. 599. vel iuxta editionem aliam apud me, decis. 470 à num 5* ubi adfert sic à Sacra Congregat: Rituum fuisse declaratum: coram quâ Sacra Congregatione cumq; fuisset dubitatum; An Canonici, Vicarius Capituli deberet præcedere Canonicos, fuit resolutum negativè. Et præter dictam rationem supra allatam, subiungit; num: 7. quòd Episcopus Canonici, debet sedere in loco Canonicorū quando sumus in actibus Capitularibus, habebit tamen primū locum post Decanum seu Præsidentem, *Allegatq; pro hoc Abbatem in cap. Postulasti, num: 13. tit. de concessione Præbend: debet enim magis honorari propter suam dignitatem, quæ est inseparabilis à persona. Id quoq; addo: quod Vicarius à Capitulo sede Episcopali constitutus si sit Canonici ut lucretur distributiones quotidianas debet sedere in loco sui Canoniciatus. Ita Genuensis in praxi sua cap: 86. num. 8. ubi dicit hanc opinionem esse communem per: tex in cap: Accollatione tit. de Appellationibus lib. 6. Decretalium. Idem scripsit ibidem num: 15.*

Vicarius Capitularis, sede Capitulari vacante, potest personas Capitulares judicare, & excommunicare. (nisi Capitulum hoc sibi reservasset) sed tamen cum adiunctis deputatis à Capitulo: prout & Episcopus tenetur ex Constitut:

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

Statut: Concilij Trident: cum ejusmodi adiunctis Personar^s
Capitulares judicare. *Piasecki in proœnio praxis sue, num^o
22, & Hinc etiam venit.*

Non potest tamen judicare, vel excommunicare ipsū
Capitulum. Ratio redditur: Quia Jurisdictio non potest re-
dundare contra dantem Jurisdictionem.

Ampliaturq; etiam si Vicarius hic constituatur ab Ar-
chiepiscopo, seu Viciniore, Episcopo, in casu negligentiae
Capituli. ita *Suarez, de censuris, disput. 7. sectione 3. & cum
secutus Piasecki ubi supra.*

Vicarius Capitularis, sede Episcopali vacante, non
potest concedere dimissoriales, in illis casibus in quibus
potest Capitulum ipsum concedere juxta supra scripta, nisi
à Capitulo habuerit ad id speciale mandatum. Ita *Piasecki
noster in praxi sua Episcopali, par. 1. cap. 1. art. 2. num: 22.
videatur & Quarant ubi supra, questio 10. Barbosa, d. cap:
42. num. 125. quos vide.*

Ampliaturq; Quod Capitulum & Vicarius eius sede
Episcopali vacante, non possit infra annum vacationis sedis
Episcopalis, dimissorias dare, etiam ad primam tonsuram.
*Quaranta ubi supra, questio 14. Garzias, dicta par: 5. cap. 7.
num: 95. Riccius in praxi sua aurea, resolut: 106. & alij Do-
ctores.*

Et si dederit, incidat in poenam cap: 10. Concilij Trid-
sess: 23 de Reformatione. Nisi is, qui primā tonsurā ini-
tiari desiderat, sit proximo beneficiandus, & posset suspi-

cari, quod ob defectum ordinis, amissurus sit Beneficium. Ita Barboza d. cap. 42. num. 117. Ubi num. sequenti adfert Rescriptum à Sacra Congreg. Episcopo Squillacensi die 13. Januarij Anno Domini 1594. tenoris sequentis: *Vicarium sede vacante posse literas dimissorias ad primam tonsuram concedere, etiam infra annum Laicis qui expectant præsentrari per Patronos ad aliqua Beneficia. de quo tamen vide etiam quæ supra scripsimus.*

Vicarius Capitularis, substituens alium Vicarium virtute potestatis sibi traditæ ab ipso Capitulo, non tenetur de facto seu periculo substituti, si aliqua culpa ei imputari non potest. Ita Rucius. in praxi fori Ecclesiastici, decis. 480. Doctores ab eo citati.

Rationemq; reddit. Quia videtur hic Procurator constitutus à Capitulo, mediante Persona Vicarij, cui concessa fuit facultas substituendi, ut dicit glossa. in cap. 1. tit. de Procuratoribus lib. 6. Decretalium sed Procuratorem substituente non tenetur de facto substituti. Ergo. vide quæ supra scripsimus. An autem Capitulum de facto videlicet Vicarij à se constituti, teneatur. Genuensem in praxi lva 86. num. 10. ubi affirmat Capitulum teneri, nisi quanto citius sciverit, purgaverit. ejus delictum.

Vicarius Capitularis, debet habere salarium ex Bonis Ecclesiæ vacantis. Ratio redditur. Quia nemo tenetur suis stipendijs militare, ut habetur in Can. iam nunc, 28. quæst. 1. Et in cap. Cum ex Officijs de præscriptionibus.

Ampli-

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

Ampliaturq; etiā si Vicarius sit Canonicus, vel alias de gremio ipsius Ecclesiæ; quia illud salarium est pro labore quem exercet. Ita Pavinus de Potestate Capituli sede vacante, par: 2. quæst. 10. num: 5. Sbrozzius de Officio Vicarij, lib. 1. quæst: 55. num 7. & alij relati Doctores à Barbosa in d: cap: 42 n. 68. cum quibus Idem tenet, quibus addo Piaſcicum nostrum in proæmio suæ Episcopatus, num: 22. versu Præmissa consequitur Genuensem in praxi dicto cap: 86. num: 9. Quod & apud nos servatur.

Jurisdicctio Vicarij à Capitulo constituti cessat, cessante Capituli potestate, quæ regulariter definit, cum novus Episcopus, literas Apostolicas suæ promotionis expeditas, seu earum transumptum authenticum præsentat juxta Rebuffum in praxi sua, tit: de Simonia num: 11. Henriquez, consilio 29, num: 4. & habetur in Extraneganti lunctæ, tit: de Electione. Quia Episcopus non potest Episcopatum administrare, nisi literis expeditis, in tantum, quod non sufficiat Episcopum fuisse promotum, ad aliquam Ecclesiam, nisi literæ sint expeditæ: cum semper duret vacatio sedis Episcopalis, donec Bullæ Apostolicæ fuerint expeditæ & Capitulo præsentate.

Quamvis Parisius in Tract: de Resignatione Beneficij lib: 7, quæst 22. à num: 46. sit istius opinionis, cessare vacationem, & potestatem, statim post Provisionem in Consistorio, de Prælato, ante captam possessionem juxta decisionem Rotæ Romanæ in una Burgenſi Canonizatus, 28.

Januarij, Anno Domini 1585, coram Gypſio, ſed ab hac de-
 ciſione, poſtea Rota Romana reſeſſit in eadem cauſa, ter-
 tia Junij dicti. Anni. ut teſtatur. *Gonzalez ſuper ſeſtima Regu-
 la Cancellaria de Altern: gloſſa 15. § 2. num: 88, Idem tenet
 Barbosa de Officio & Poſtate Epſcopi allegatione 54. num:
 160 affirmans, ſedem vacare, donec literæ Apoſtolicæ novi
 Prælati fuerint expeditæ, cum non poſſit adminiſtrare niſi
 literis expeditis, & Capitulo præſentatis.*

Sed quidquid ſcripſerint præfati Doctores, hodie ino-
 levit ubiq; praxis, ut Vicarius Capitularis Officium exerce-
 re valeat donec novus Prælatuſ adeptuſ fuerit poſſeſſionem.
*Ita ſcripſit Farinus, ubi ſupra, par: 1, quaſi: 19, Idem & No-
 variuſ in ſumma Bullarii par. 1, ſub verbo de Capitulo ſede
 vacante comment: 38. ad finem. Idem annuit & Barbosa in
 d, cap: 42 num: 13. ad finem. Idem ſcripſit & Piaſcki noſter
 in proæmio praxis ſuæ Epſcopaliſ, num: 22, ad finem Poſtate
 tem Capituli, & Vicarij ab eo conſtituti ceſſare, ſi literæ
 authenticæ ad capiendam poſſeſſionem ex Curia Romana
 fuerint expeditæ, earumq; vigore Epſcopuſ novuſ poſſeſ-
 ſionem Epſcopatuſ petat ſibi tradi. Abſq; literis autem
 talibuſ, Capituluſ non teneri cedere de exercitio ſuæ lu-
 riſdictioniſ, vel inducere promotuſ ad poſſeſſionem.*

Vbi etiam ſubiungit: Poſtatem Capituli conſequen-
 ter & Vicarij à ſe conſtituti ceſſare, ſi Summuſ Pontifex,
 ſedi vacanti daret Adminiſtratoreſ; talis enim, Admini-
 ſtrator æquivaleret Prælato vel Capitulo, & ipſe poſſet cō-
 ſtituere

stitueret Vicarium: allegatq; pro hoc text: in cap. Is cui, de Electione lib: 6. Decretalium. Quarantam, ubi supra § 14. dubitatur, & Sbrozzium loco citato, lib. 1. quas. 62. sed hoc apud nos vix practicabile fuit.

Id quoq; notandum; Quod Capitulo excommunicato seu interdicto manet Iurisdictio Vicarij Capitularis suspensa, Quaranta in summa Bullarii sub verbo Capitulum sede vacante, ad finem. & Piafecki in proæmio praxis sue Episcopalis, num: 22, §. Potest tamen Capitulum circa Electionem Vicarij.

Notandum secundo. Quod Vicario Capitulari ut suspecto recusato recurri debet ad Capitulum ut cognoscat causam recusationis: & constituto de justa recusatione, Capitulum, causam committat alteri non suspecto. Ita Piafecki ubi supra.

Deniq; Vicarius Capitularis, tenetur stare syndicatui, & reddere rationem suæ administrationis Episcopo successori, etiamsi illam reddidisset Capitulo, & ab eo vel ab eius deputatis obtinisset absolutionem, aut liberationem. Ita Barbosa in dicto cap: 42. num: 136. per text: Concil. Trid. cap. 6, sess. 24. de Reformatione. Idem scripsit & Quaranta in summa Bullarij, sub verbo Capitulum, folio apud me 182, versu, Cum Vicarii & alii Doctores communiter.

Hæc breviter, quoad hanc materiam scripsi, tanquam magis practicabilem. Alia poterit benevolus Lector videre in Doctoribus à nobis citatis, & præcipuè, Pavinum, qui de
pote.

potestate Capituli sede vacante, copiosum edidit tractatū.

Pro complemento tamen istius partis tertiæ, placuit hic apponere formulam constitutionis Vicarij à Capitulo sede Episcopali vacante.

FORMA

Constituendi Vicarij à Capitulo sede vacante
Episcopali.

NOS Canonici, & Capitulum Ecclesie Cathedralis N. se-
de vacante per obitum bonæ memoriæ N. Episcopi &c.
Perillustri &c. salutem in Domino sempiternam. Cum ex Sa-
crorum Canonum dispositione, Ecclesiarum Cathedralium
Capitula, in deficientium Episcoporum (præsertim si ex huma-
nis eximi contigerit) locum subrogentur, eaq; in spiritualibus
& temporalibus succedant: Eorum munus erit viduatis, Eccle-
sias ita consulere, ut in... &c. & digne vidui-
tatis incommoda minime sentiantur. Ne igitur supra dicta
Ecclesia, Nostri cultus, aliquid detrimenti in spiritualibus &
temporalibus patiatur: Nos dictis sacris Canonibus, & Conci-
lii Tridentini decretis obtemperare volente; vocatis omnibus
& singulis Canonicis infra tempus à dicto Concilio statutum,
ad Vicarium, qui vices Nostrias suscipere debeat deputandum;
congregatisq; ijs, qui debuerunt, voluerunt, & potuerunt in-
teresse. habitisq; interessentium votis, de consensu & voto e-
jusdem Capituli, Te Perillustrem &c. N. de cuius probitate,
Sciens

scientia, sufficientia confisi; generalem in Spiritualibus & temporalibus Vicarium Nostrum in prædicta Ecclesia Cathedrali, Civitate, & Diocesi, tenore præsentium deputamus, creamus, & constituimus, toto tempore sedis Episcopalis vacantis, cum omnibus & singulis facultatibus, privilegiis, honoribus, oneribus, præminentis & prærogativis, ad huiusmodi munus exercendum necessariis & opportunis dantes Tibi plenam & liberam potestatem, omnia & singula exercendi, quæ Capitulo sede Episcopali vacante, in utroq; foro, à lure permittuntur: Et proinde causas omnes tam civiles, quàm criminales, & mixtas, etiam Hæresis, & matrimoniales, audiendi, & providendi, decidendi, cum facultate excommunicandi, & censuras proferendi: nec non ea omnia faciendi, quæ Nos facere & mandare possumus, etiamsi speciale mandatum requirant. Et quod in casu infirmitatis, vel absentiæ substituere alium possis in locum sui & causas delegare. Reservantes Nobis, (hic scribamur si quæ Capitulum sibi reservaverit) Præcipimus itaq; universo Clero huius Civitatis & Diocesis, alijsq; huius Ecclesiæ iurisdictioni subiectis, quatenus Te in Vicarium Officialemq; nostram generalem recipiant: Tibiq; in omnibus præmissis paveant, & obediant, dantes Tibi vices, & voces nostras &c. Contradictores, & inobedientes, pœnis, & censuris Ecclesiasticis compescendi: & ita Te Vicarium deputamus, cum solutione salarij &c. In quorum fidem præsentem scribi iussimus per Notarium nostrum, & manu propria subscripsimus: Datum in Nostro Capitulo Ecclesiæ Cathedralis N. Die, Mense, Anno.

Hæc

Hæc formula desumpta est à Nobis ex *Quaranta in Summa Bullarij sub verbo Capitulum sede vacante, ad finem, quam etiam formulam Barbosa in d. cap. 42. num. 1,7.*

Apud Nos autem ejusmodi constitutionis Vicarij forma non servatur, sed tantum Notarius Capitularis, in Actis Capitularibus, ejusmodi constitutionem connotat, sed ego censeo, quod securius sit, non tantum in Actis Capitularibus connotare, sed privilegium (modo quo supra) conscribere, & extradere, ut quilibet possit recurrere, quales facultates Vicarius constitutus, habeat à Capitulo sibi datas.

PARS V. & VLTIMA.

De Electione, Potestate, Officio, Vicarij seu Administratoris à Capitulo sede Episcopali vacante constituti, vigore Constitutionum Nostrarum Provincialium.

DE Electione Administratoris sede Episcopali vacante, ex tat. Constitutio Provincialis, Zbignei de Olesnica, Dei & Apostolicæ Sedis gratia, Sanctæ Ecclesiæ Gnesnensis Archiepiscopi, & Primatis Regni, in libro primo Constitutionum Provincialium Gnesnensium, folio apud me 33. & sequent. ubi Constitutionem Illustrissimi & Reverendissimi anno 1590 Sproski, Archiepiscopi Gnesnensis, & Primatis Re-

ris Regni, Prædecessoris sui, pro Bono mensæ, tam Metropolitane Gnesnensis quam Cathedralium Ecclesiarum Provinciæ in casu vacationis earundem conservatione, pro futuro Pontifice per ipsum in Synodo Provinciali Lancicensi Anno Domini 1459. celebrata editam & promulgatam, ab omnibus CoEpiscopis tunc evulgatam innovavit, ratificavit & confirmavit.

In qua Constit: d. Ioannes Sprovius Archiepiscopus Gnesnensis & Primas Regni statuit & ordinavit Sacra Synodo approbante, temporibus perpetuis, irrefragabiliter observandum: Quod vacante Ecclesia Metropolitana Gnesnensi sive Cathedrali Provinciæ Gnesnen: corporeq; Prælati defuncti tradito Ecclesiasticæ sepulturæ: Prælati & Canonici tunc præsentés apud Ecclesiam, ingrediantur locum Capitularem, pro tractatu faciendo super negotio Electionis futuri Pastoris: & Bonorum mensæ Archiepiscopalis, sive Episcopalis gubernatione.

Sed postea lib: 3. earundem Constitutionum Provincialium Gnesnensium folio apud me 181 Petrus Gamratus Archiepiscopus Gnesnensis in Synodo sua Provinciali Anno Domini 1541. statuit, ut Executores, Dominorum Archiepiscoporum & Episcoporum defunctorum: seu illi ad quos pertinebit à die mortis in octo diebus ad minus: vel ad summam in quindecim corpora illorum sepelire procurent, si in eorum Diocesi, eos mortem obire contigerit, si vero extra Diocesim; tunc duplum ejus temporis habe-

ant. Nihilominus in termino octo dierum à morte Archiepiscopi, Capitula Ecclesiarum, & Capitulum & Administratorem eligere; & Bona Episcopalia in eorum dispositionem recipere debebunt, & tenebuntur.

Quæ Constitutio Petri Gamrati concordat cum Conc. Tridenti: loco citato ubi statuitur, ut infra octo dies à die mortis, vel à prima notitia, Administrator Bonorum Episcopaliū, & Vicarius quoad Iudicia eligatur, de quo videantur quæ supra scripsimus in parte 3. ubi ex Doctoribus ibidem allegatis adnotavimus: Quod dicti octo dies, à morte, vel prima notitia mortis; aut Translationis ad aliū Episcopatum possint restringi, & abbreviari: quod & apud Nos in praxi vidi observari.

Nam Capitulum, habitā primā notitiā de morte Archiepiscopi, vel Episcopi sui, per Præsidentem tunc Capituli, ad locum Capitularem Prælati & Canonici, tunc penes Ecclesiam residentes convocantur. Et ante omnia, Exequiæ pro mortuo Pastore in Ecclesia Cathedrali decernuntur. & literæ Cridæ scribi mandantur; ut in termino ex iisdem literis Cridæ proveniente, omnes & singuli Prælati & Canonici compareant, ad constituendum Administratorem sede Episcopali vacante.

Notarius itaq; Capituli in hunc vel similem modum, connotat in Actis Capitularibus.

Actum in Capitulo Ecclesie Cathedralis N die N Mensis N Anno N. Perillustres & Reverendissimi Domini Prælati

& Ca.

Et Canonici, penes Ecclesiam tunc resistentes: Hicita certa
 notitia, de morte Illustrissimi Et Reuerendissimi Domini Episcopi sui
 N. N. qui die N. Mensis N. anni currentis hora N. vitam
 temporalem, in eternam commutavit. Primo decreverunt:
 Quatenus per Venerabiles Seminaristas (si tunc fuerint, alias
 per alium Clericum) Parochialibus Ecclesiis, tam intra quam
 extra muros Civitatis N. tum Et omnibus Religiosorum Con-
 ventibus, Et alijs Ecclesiis denuntiatur mors Illustrissimi Et
 Reuerendissimi Dñi Lociordinarij, ut audito pulsu campanæ maioris
 Ecclesie Cathedralis, omnes Et singula campana per Ecclesias
 suas pullentur. Secundo, ut feria N. Mensis N. omnes Para-
 chiales Ecclesie, ad Ecclesiam Cathedralem conveniant, pro
 Exequiis solennibus, Et ibidem, pro anima defuncti Pastoris de-
 votissimè erent. Pro quibus exequijs absolvendis, Capitulum
 inerea ex massa sua florenos. N. extradere mandavit: cum spe
 tamen refusionis à DD. Executoribus 6. m. defuncti. Tandem
 Et literas Crida extradere mandarunt ad eligendum Admini-
 stratorem sedis Episcopalis vacantis, pro die N. Quarum li-
 terarum talis tenor, regulariter conscribitur.

LITERÆ CRIDÆ

Ad eligendum Administratorem sede Metro-
 politanâ vel Episcopali vacante.

Prælati Et Canonici Ecclesie Cathedralis N. cir-
 ca eandem Ecclesiam residentes.

Q²

Illustris

T R A C T A T V S

Illustrissimis & Rndissimis (si tunc in Capitulo fuerint Episcopi Regni ut solet fieri) alias non existentibus illis solet scribi, respectu Suffraganei Rndissimo, Perillustribus & Admodum Reverendis Pralatis & Canonicis dictae Ecclesiae Cathedralis N. Dominis, & Fratribus Nostris charissimis salutem in Dño.

Cum Illustrissimus & Rndissimus olim Dominus N. Dei & Sanctae Sedis Apostolica gratia, Episcopus N. Pater & Pastor Vigilantissimus, post exauctatos Pastoralis sollicitudinis labores, non tam dierum, quam meritum in Ecclesia Dei plenus, & inevitabili caelestis ordinationis decreto, die N. Mensis N. Anno N. hora circiter N. pie, & sancte in Domino obdormierit; & relictis in terra corporis sui exvix animam suam, pro Nobis coram Domino Deo oratricem, in celos nostris pramiserit animabus, Nos inharentes statutis Provincialibus, praesentis Edicti Nostri literas, ad effectum infra scriptum, extradendas, & ad valvas dictae Ecclesiae Cathedralis N. publicandas esse duximus, Quo circa Fraternitates Vestras fraternè requirimus: quatenus die N. Mensis N. Anni N. ad eandem Ecclesiam Cathedralem, & solitum locum Capitularem, in termino ex ipsdem literis Crida incidente conveniant: ibiq; servatis de Iure & consuetudine servandis, Administratorem Episcopatus N. vacantis, & Bonorum eiusdem Episcopatus constituent lurisdictionem Dioecesanam, & distributionem Clavium Bonorum Episcopatum, cum omnibus & singulis suis Iuribus, & pertinentijs univversis, Eidem committant, ac alia omnia, & singula, in pramissis, necessaria, & opportuna, faciant, gerant, exercent,

ceant, & exequantur. Alias Fraternitates Vestras certificamus; quod siue in dicto termino comparuerint, siue non: Nos nihilominus ad præmissa, & alia omnia & singula, in præmissis requisita & necessaria, procedemus: Absentiâ Fraternitatû Vestrarum in quocunq; non obstante. In quorum fidem, præsentem literas manu Perillustreis & Rndissimi protunc Capituli celebrati subscriptas, Sigillo Nostro Capitulari communiri, & per Notarium Nostrium Capitularem, ad valvas Ecclesiæ Cathedralis Nostre publicari mandauimus: Datum in eodem Capitulo, die N. Mense N. Anno N

In termino itaq; ex prædictis literis Cridæ incidente, conveniunt omnes Prælati & Canonici congregati ad locum Capitularem solitum & præmissâ invocatione Spiritûs Sancti, ad Constitutionem Administratoris descendunt. Nihilominus, antequam ad ejusmodi constitutionem Administratoris vel Bonorum mensæ Episcopalis vel Archiepiscopalis distributionem accedant: omnes Domini de Capitulo tunc præsentem, singulariter singuli, tenentur præstare juramentum, in manibus Prælati superioris ibidem existentis: Prælatus autem senior, in manibus sequentis. Ita in dictâ constitutione Sprovianna, lib. 1, Constitutum Provincialium, folio apud me 37. & in Constitutione prima Węzykowska fol. 70 sub tit. sede vacante. Forma autem dicti Iuramenti, descripta est in dictâ Constitutione Sprovianna, loco citato, tenoris sequentis.

Ego N juro, quod in Electione Administratoris, & distributione

butione Castrorum, Tenutarum, & Bonorum mensæ Archiepiscopalis & Episcopalis, huiusmodi nunc vacan: dabo votum meum secundum Deum, & puram conscientiam, nominaboq; illum in Administratorem, quem scivero, & credidero meliorem & utiliore pro huiusmodi Officio Administrationis, & gubernationis, non habito respectu ad commodum proprium, consanguinitatem amicitiam, vel favorem: Bonaq; quæ mihi fuerint commissæ ad gubernandum, fideliter, & utiliter dispensabo, & tuebor: rationemq; debitam de eis & sufficiente m faciam futuro Archiepiscopo vel Episcopo. sic me Deus adiuvet & hac sancta Dei Evangelia.

Constituto itaq; Administratore receptoq; ab eo iuramento, quod debite fideliter, & iuste exequatur Officium sibi commissum proceditur ad distributionem Bonorum seu Clavium mensæ Archiepiscopalis, sive Episcopalis, isto modo.

Primò quidem non detur gubernatio dictorum Bonorum petenti ipsam, aut per aliquam ordinationem sibi dari procuranti. Et quòd gubernatio castri seu Clavis cujuslibet & uniuscuiusq; non detur, nisi uni personæ tantum, & de gremio Capituli, & non duabus Personis, sicut consuetum erat fieri. Quæ persona debet præstare Iuramentum super restitutione Castri, aut Tenutæ, Capitulo, durante vacatione.

Quo facto, inquirat Administrator vota singulorum primò, super aliquo Castro, seu Tenuta, quis ex genio Capituli,

pituli, five tunc præsens, five absens fuerit magis idoneus, & utilior, pro regimine Castri seu Clavis videatur, & in quem major pars Capituli convenerit, aut consenserit, illi detur gubernatio Castri & Tenutæ, cum sibi adjacentibus Bonis. Et sic fiet de singulis Castris seu Clavibus, aliorum Bonorum Mensæ præfatæ.

Et quidem talis electus Prælatus, aut Canonicus, teneatur, & sit adstrictus, assumere huiusmodi gubernationem, sub pœnâ quatuor marcarum argenti. fabricæ Ecclesiæ applicanda: iurareq; tenebitur, quod fideliter administrabit Bona sibi concredita; & ejus gubernationi commissa.

Distributis itaq; Bonis mensæ Archiepiscopalis vel Episcopalis, sic ut præmittitur ad gubernandum; Administrator mittat proprium Notarium, aut Capellanum, cum quolibet Tenutario, ad Tenutam sibi datam ad gubernandum, qui coram testibus faciat inventarium in singulis locis Tenutæ; censuum, decimarum Maldratorum debitorum, & aliorum Bonorum derelictorum. Cujus Inventarii scripturam tradat Administrator, cum tribus alijs de Capitulo, per ipsum Capitulum, seu majorem partem eligendis, & adiungendis ipsi Administratori, se in ea cum Testibus subscribendo. Sicq; fiat de singulis alijs Tenutis, seu Clavibus.

Secundò; Quod quilibet Tenutarius, receptâ sic per eum possessione suæ Tenutæ, de Authoritate Administratoris

toris non tangat census de Oppido, Villis, aut Bonis alijs Tenutz suæ provenientes; sed tradat eos in manus Administratoris, ac prædictorum trium de Capitulo, si tale tempus advenerit, in quo census sunt de Jure exigendi.

Tempore verò, in quo census exigendi non sunt soluti, puta, ante Festum Sancti Martini, nullatenus exigantur, sub poenis infrascriptis, quibus censibus expediendum erit factum Electionis, vel postulationis. in Curia Romanæ, quatenus necesse fuerit vel de alijs fructibus mensæ Archiepiscopalis, vel Episcopalis: salvis tamen his, quæ in testamento Archiepiscopi, vel Episcopi defuncti, fuerint descripta qui de rebus suis, pecunijs argento, Glenodijs, libris, vestibus, equis, & alijs omnibus per eum undecunq; acquisitis, poterit testari, tanquam deservitis per eum, juxta statutum Concilij Provincialis, & consuetudinem legitimè præscriptam.

Quodsi Archiepiscopum, vel Episcopum mori contingat in Festo S. Martini, vel quocunq; die post Festum Sancti Martini; & inter diem Nativitatis Domini, ipse Archiepiscopus, vel Episcopus mortuus habeat, & testetur de omnibus censibus, decimis & alijs fructibus præteritis, stantibus, collectis, vel apud censitas, vel debitores existentibus; & pro voluntate suâ hæc omnia convertat.

Si verò post Festum Nativitatis Domini, & inter Festum S. Margarithæ aliquo die, & inter Festum S. Martini mori contingat, habeat tertiam partem omnium fructuum,

Stuum, censuum, & decimarum; de quibus testari poterit: duabus partibus residuis pro successore relictis.

Tertiò. Quod decimæ, si essent aliquæ jam collectæ, & derelictæ vel adhuc colligendæ stent etiam intactæ.

Tenutarius autem seu Regens Bonorum, vivat ex Allodijs & Molendinis, piscinis, & alijs minutis fructibus, & obventionibus: moderatamq; familiam teneat in Castris seu Clavibus, & alijs Bonis, & concordem, quæ sufficiat pro servitijs faciendis, in Bonis sibi commissis.

Quiq; Tenuarii seu Regentes, Incolas & subditos, ipsis ad gubernandum, commissos, exactionibus non aggravent, neq; pœnas ab eis indebitas exigant, aut quoquo modo gravent, præsertim per inventionem novorum gravaminum, exactionum & tributorum.

Quodq; in sylvis, gaijs, & nemoribus, ligna ad vendendum non excidant, neq; ea distribuunt, aut donent: debitaq; post mortem Pontificum derelicta, non relaxent. Piscinas non effundant ad vendendum pisces; sed sine offensione earum, piscibus utantur pro sua necessitate.

Si verò de Allodijs, & alijs supra dictis, aliquis Tenuariorum, seu Regentium, contentari fortassis non posset: recipere poterit decimam unam, vel plures, pro sustentatione sui, vel familiæ, cum scientia tamen & consensu Administratoris.

Ædificia etiam integra in Curijs Archiepiscopalibus, vel Episcopalibus, & suppellectilem domorum Archiepisco-

R

prium,

palium, vel Episcopaliū, conservent, & non alienent; etiam si talia fuerint, quæ nondum sunt redacta ad aliquam speciem Edificij.

Item, si Administratori visum fuerit, aliquem perperam, & inutiliter, aut damnose, administrare Bona mensæ Archiepiscopalis, vel Episcopalis, habeat plenam potestatem auferendi dicta Bona mensæ, & ea tradendi in gubernationem alteri de gremio Capituli, idoneo pro administratione Bonorum prædictorum.

Item, cum de futuro Pastore provisum fuerit, Archiepiscopo, vel Episcopo proviso, postquam præstiterit iuramentum de servandis statutis, & consuetudinibus Ecclesiæ approbatis, faciet ipse Administrator primò rationem, de censibus per eum perceptis, & omnibus alijs Bonis, ac etiam per eum expositis, cum prædictis tribus de Capitulo, quando Archiepiscopo, vel Episcopo placuerit. Et postquàm super hoc per eum requisitus fuerit, & in præsentia aliquorum aliorum de Capitulo, per Archiepiscopum, vel Episcopum eligendorum: post hoc & alij similiter facient rationem Archiepiscopo, vel Episcopo, in præsentia Administratoris, & aliquorum de Capitulo, juxta Inventarium factum.

Si quis autem in ratione defecerit ad eorum quæ perceperit, ultra expensas necessarias, tenebitur ad restitutionem realem cum effectu, sub poena Excommunicationis, quam Archiepiscopus, vel Episcopus, in eum ferre poterit, cessante à quâ appellatione.

Qui

Qui si eam interposuerit, Capitulum ejus appellationi deferre non debet. Quod si detulerit, ad satisfactionem tenebitur; ad quam appellans tenebatur: nisi tunc constaret de manifesto & notorio gravamine, per Archiepiscopū, vel Episcopum, rationem faciens illato, de quo gravamine Capitulū cognoscere debet. Alijs poenis Iuris, & statutorū Provincialium, contra usurpantes Bona Ecclesiarum vacantium, in suo robore duraturis.

Quæ omnia præmissa, in dicta Constitutione sproviana, loco citato, descripta sunt.

Et quamvis Constitutiones Provinciales, in Synodo Provinciali, ab Illustrissimo & Reverendissimo Bernardo Maciejowski, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali, tituli S. Joannis ante portam Latinam, Archiepiscopo Gnesnensis, sub auspicijs Pauli V. Summi Pontificis, Anno D. 1607. Petricoviæ celebrata, sint reassumptæ, ut in eadem constitutione Maciejoviana, folio apud me 19. sub titulo de Statutis Provincialibus Antiquis. Et in Synodo Provinciali ab Illustrissimo & Reverendissimo Dno Laurentio Gembicki, Dei x Sedis Apostolicæ gratia Archiepiscopo Gnesnensi, Anno Domini 1621, die 26. Mensis Aprilis, Petricoviæ celebrata, folio apud me 26. sub titulo de Statutis Provincialibus, statutum est, ut Statuta antiquiora, libris 5. contenta, & per Sedem Apostolicam, à Martino V. Ioanne XXIII. & Gregorio XII. confirmata. Et in Constitutione Provinciali, ab Illustrissimo & Reverendissimo Ioanne Węzyk,

Dei & Apostolicæ sedis gratiâ, Archiepiscopo Gnesnensi,
 Anno Domini 1628 die 22. Mensis Maij, Petricoviæ cele-
 brata, folio apud me 70. sub tit: Ne sede vacante: specia-
 liter, dicta Constitutio Sproviana, de Electione Administra-
 toris, & Bonorum Episcopaliū, sede vacante regimine,
 uti Provinciæ huius rebus, Bonis Personis, & locis accom-
 modatam, servandam, prædicta Synodus præcepit. volu-
 itq; omnino, ut in omnibus Dicecesibus, & Ecclesijs Regni
 huius & Magni Ducatus Lithuanix, antequam ad Electio-
 nem Administratoris, vel Bonorum mensæ Episcopalis di-
 stributionem deveniatur; Juramentum præstetur secundum
 formam in eadem Sprovianâ descriptam: Bonaq; Episcopa-
 lia, in Regimen, non per senium; uti: Præstimoniam dividi
 solent: sed illis, qui magis idonei ad rem familiarem gerē-
 dam, & Bonorum defensionem videbuntur, committantur.

Nihilominus disposita in dictâ Constitutione Spro-
 viana, in usu, & praxi, hisce temporibus non sunt.

Et primò; quoad Electionem Archiepiscoporum vel E-
 piscoporum per Capitulum faciendam. Nam hæc Electio
 libera cessavit: & Serenissimi Reges vacante sede, nomi-
 nant juxta arbitrium suum, cum clausula, ut nominatum a
 se & non alium, Capitulum eligat; atq; sic hodie illa E-
 lectio libera, in imaginariam & fictitiam transijt.

Secundò; Capirula hodie, non faciunt sumptus ex Bo-
 nis mensæ Archiepiscopalis vel Episcopalis, in Curia Ro-
 mana, pro facto Electionis vel postulationis, sed nomina-

us à Serenissimo Rege, & à Capitulo Electus, dictam expeditionem, sumptu proprio in Curia Romana procurat.

Tertiò, Annus gratiæ non ita practicatur, prout in dicta Constitutione Sproviana ordinatum est: Nam in dicta Constitutione Gembiciana capite sexto, aliter statutum est: Eadem synodus, cupiens Ecclesiasticorum in hac Provincia indemnitati consulere; innovat antiquum ab immemorabili tempore, ex auctoritate Apostolicâ, in usum Inductum Statutum Provinciale, de Anno gratiæ. Et declarat ex prædicto Statuto, non defunctis tantum Beneficiatis, sed vivis etiam, quâcunq; ex causa illorum Beneficia lure vacare in vita ipsorum contigerit, juxta Bullam Leonis X, Annum gratiæ deberi. Ideoq; omnes sine exceptione, huius Provincia Beneficiatos seculares, ad huius statuti observationem obligari: Et cum in Cathedralibus, atq; Collegiatis Ecclesiis, à minoriq; Clero idem statutum observetur: æquum sanè est, ut Rndissimi Episcopi, suis hoc Prædecessoribus, pro sublevandis ipsorum Episcopalibus, & Senatorijs oneribus, ex eodem Statuto liberiter præstent, quod eadem lege Iustitiæ, à suis Successoribus præstare sibi cuperent: Ita tamen, ut non ad rigorem justioris proventuum, sed ex æquo & Bono, eadem pars Anni gratiæ à Successore Beneficii solvatur. Hucusq; verba dictæ Constitutionis Provincialis Gembicianæ.

Idem quoq; in Constitutione secunda Provinciali Węzykoviiana, folio apud me 17. sub titulo, de Abbatibus vacantibus, statutum est: *Ut Bona Ecclesiastica, post mortem*
Abbatum

*Abbatum, vel Præpositorum, cum suis redditibus, & proven-
tibus, integra remaneant, ac futuro, prout de lure, Successori
conseruentur; nevé à quibusvis diripiantur: statuit Synodus,
antiquæ consuetudini inhaerendo, ut Domini Locorum Ordini-
nary, post decessum Abbatum, seu Præpositorum, Admini-
stratorem ex medio sui Capituli, unâ cum Priore Monasterij,
constituant, qui indemnitati eorundem Bonorum, etiam im-
mobiliū, per defunctum derelictorum, prospiciant; de hisq;
futuro Successori, adiustar Sproviriana Constitutionis, de sede
vacante, in novissima Synodo, à Sede Apostolica approbata,
rationem reddere teneantur. Raptores autem Bonorum, red-
dituum, & rerum à defuncto relictarum, pœnam excommu-
nicationis ipso facto, contra rapientes Bona post mortem in-
testati, Statutis Provincialibus decretum, incursum decernit.
Æquum etiam censeat Synodus, ut in Abbatij & Præposituris
commendatis modus procedendi adiustar Anni gratiæ, per
Bullam Leonis X concessi, observetur, sed Regulares minimè
id agendant præcipuè Cisterciensis.*

*Sed Patres Regulares dicta Iura non observant, verum
post mortem Abbatis etiam Commendarij diripiunt, &
quod maius est, citra modestiam Regularem, arma arri-
piunt. In quo Illustrissimi & Reverendissimi Episcopi &
Archiepiscopi deberent serio agere, & resistere, & illorum
temeritatem compescere.*

*De Anno autem hoc gratiæ, libro 3tio Constitutionū
Provincialium, folio apud me 77. sub titulo, de Anno gra-
tiæ*

tia constitutum est. Ut quilibet Prælati, Canonici, Altarista, Plebanus, Vicarius, & ex quocumq; titulo Beneficiatus, curatus, & non curatus, in universa Provincia, si moritur in primis mensibus Anni incipientis, à Circumcisione Domini, habet quartam partem omnium reddituum, juxta valorem suorum Beneficiorum: sed Successori frumenta æstivalia relinquat ad seminandum prædium. Si in tribus mensibus secundis, habet medietatem: si in tertiis tribus mensibus, habet tres partes de frumentis hyemalibus, ad quantitatem Prædij non seminati, Successori relictis: sed in residuis mensibus, habet totum.

Sic & Leo Papa X. in Bulla sua, Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1515. quinto Idus Augusti, Pontificatus sui Anno tertio, edita, de prædicto Anno gratiæ, statuit: Tum in certo Statuto Provinciali Gneynensi hæcenus observato, expressè caveatur: Quod quilibet Prælati, Vicarius, & quocumq; titulo Beneficiatus, cum curâ, vel sine cura, si moritur in primis tribus mensibus Anni, incipiendo à Circumcisione Domini, habeat partem introituum, & emolumentorum, juxta verum valorem suorum Beneficiorum, Successori tamen frumenta æstivalia relinquat ad seminandum prædia, si vero in tribus secundis mensibus, habeat medietatem: Et si in tribus tertijs mensibus, habeat tertiam partem: de frumentis hyemalibus, ad quantitatem prædij, vel prædiorum non seminatorum Successori relictis. Si vero in ultimis tribus mensibus moritur, habeat universos fructus illius.

lius Anni, prout in eodem Statuto plenius dicitur contineri.

Quantum ad sustentationem, & consolationem Regem-
tium, in dicta Constitutione Laurentij Gembicki Archie-
piscopi Gnesnensis, folio apud me 24. sub titulo, de Offi-
cio Capituli sede vacante, sic disponitur: *Vt Capitula, sui
Officii partes, sub tempus vacationis sedium Episcopaliū in
redditis patrimoni Ecclesiastici colligendis, & asseruandis,
ex præscripto Statutorum, in anterioribus Synodis laicorum ex-
pleant: Abusus, qui hac in parte, in damnum Episcoporum
irrepserunt, abolemus: decernimusq̃, ut Administratio, & su-
stentatio, aliq̃ sumptus, qui Administratoribus Bonorum, se-
dibus vacansibus, incumbunt, limites veterum Constitutionū
non excedant: Personæq̃ Capitulares, sumptus ampliores, quā
statuta permittant, non faciant, neq̃ in rem suam, ex peculio
fructibusve Bonorum Episcopaliū, plura sibi usurpent: sub
pœna Excommunicationis, & restitutionis, alias iuxta Statutū
aniquum Provinciale.*

In Constitutioneq̃, Provinciali prima, Joannis Węzyk,
folio apud me 70. sub titulo, de sede vacante, statutum
est: *Vt nemo Dominorum Regemium Bona Clavis suæ com-
missa locare vel in Arendam cuiuspiam concedere præsumat;
sed quilibet Notarium juratum, unā cum villico in sua Clave
habeat, qui Proventus omnes perceptos, & expensos, de quibus
unusquisq̃ Regens rationem reddere debet, fideliter & ordi-
natē conscribat, ut nimirum Successor Episcopus, sufficientem
rationem accepti & expensi Inventariumq̃ omnium habeat: oc-
casioq̃*

casioꝝ litium. Et querularum præcedatur, salvâ honestâ Et sufficienti provisione uniuscuiusq; Regentis.

Quantum ad rationem reddendam à Regentibus Clavium, & ab ipso Administratore. In dicta Constitutione prima Węzykoviana folio apud me 70. & sequi sub titulo sede vacante, sic constitutum est: Ratio Administrationis ab uno quoq; Regente, successori Episcopo, intra tres menses facienda est: primum in Capitulo; eâq; postea ad requisitionē Episcopi illi ostendenda: quæ si Episcopo non satisfaciat, de eâ cognitio fieri debet ab Episcopo, cum adiunctis ex Capitulo, iuxta dispositionem Concilij Tridentini less 26. de Reformatione. cap. 6. A Iudicio vero Episcopi, Et Adiunctorum Capituli, ad Superiorem Iudicem appellari poterat. Sed apud Nos hoc, à quodam Episcopo non fuit servatum. sed Administrator debuit rationem Administrationis coram Rndissimo Nuntio Apostolico facere. Quâ autem Authoritate ignoro si quidem dicta Constitutio Węzykoviana sit à sede Apostolica approbata, Et ideo servanda.

Ad hæc in eadem Constitutione Provinciali Węzykoviana primo citato statutum est: Quod Capitulum, Administrator, vel Regens Clavis cuiuslibet, abstinere debet à dispositione quorumvis Bonorum; neq; illa Beneficia conferre per se, vel per suum Balivum. Neq; Capitulum subscribat, vel sigillo obsignet Privilegia defuncti Archiepiscopi vel Episcopi, quæ vivente Archiepiscopo, vel Episcopo, capitulariter subscripta, videlicet ante viginti dies obitus Episcopi, vel

consignata à Capitulo non fuerint: sed quævis Privilegia, Gratia, quæ effectum suum sortita non sunt ante viginti dies mortis Archiepiscopi, vel Episcopi, futurum Successorem in Archiepiscopatu, vel Episcopatu expectent: aliter concessa, vel edita, nullitatis vitio subsint.

In dicta Constitutione Laurentij Gembicki, folio apud me 25. sub titulo de Bonis mensæ Episcopalis, monentur Illustrissimi & Rndissimi Domini Episcopi, ut circa locationem Bonorum mensæ Episcopalis, clausulam apponant Actis Castrensis roborandam, quod dictorum Tenuarij, sede Episcopali vacante Bona mensæ Episcopalis, Capitulis liberè & sine contradictione tradent. Idem ante, & in Constitutione Provinciali Macieioviana, folio apud me 10. sub titulo de non alienandis Bonis Ecclesiæ. sed Illustrissimi & Rndissimi Domini Episcopi id non observant, & sine scitu & consensu Capituli, Bona mensæ Episcopalis, arendant, absq; dicta clausula. Et quod maius est, anticipatè pro toto anno pecuniam accipiunt. Hinc sede Episcopali vacante, maximæ oriuntur difficultates, & lites, cum maxima jactura Bonorum, & damno Regentium.

Id quoq; censui notandum circa Constitutionem Administratores: quod licet Concilium Tridentinum cap: 16. sess: 24. de Reformatione, statuit: ut Capitulum, post mortem Episcopi sui vnum, vel plures Oeconomos fideles constituat: qui rerum Ecclesiasticarum, & proventuum curā gerant: Et præterea Officiale seu Vicarium, intra octo dies.

dies constituat, vel existentem confirmet. Tamen dicta Constitutio & ordinatio Concilij Tridentini, apud Nos non servatur, sed Administrator eligitur, qui & curam proven-
tuum gerit; & Iurisdictionem Iudiciale[m] exercet.

Dictus itaq; Administrator à Capitulo sede vacante E-
piscopali, à Capitulo constitutus, debet literas innotescen-
tiales electionis sui in Administratorem extradere, & per
totam Dioecesim transmittere, sub hac, vel simili forma.

Innotescentiales Administratoris.

*Heronymus Sc. scribantur omnes tituli eius quos habet &
in fine apponatur: ac sede vacante Episcopatus N. Administra-
tor generalis, postea sequitur universis & singulis Seculari-
bus, & Regularibus Prælati[s], Fratribus in Christo dilectis,
cæterisque Presbyteris & Clericis, per Civitatem, & Dioecesim
universam N. ubilibet constitutis salutem in Domino.*

*Licet existimemus omnibus vobis innotuisse, Nos, post de-
cessum felicitis memoria Illustrissimi & Rndissimi N. Episcopi
N. munus administrandi eiusdem Episcopatus delatum capeSSI-
visse. (aliquid rite obeundum, auxilium imprimis celeste ve-
stras deinde orationes imploramus.) Tamen id servato ex Iuris
præscripto ordine, ne quis forte ignorantiam in excusationem
adducendam putet, omnibus Iurisdictioni ordinariæ subiectis,
quorum interest notum facimus: Nos, Deo volente feria N.
post Festum N. proximè ventura paratos, & accinctos esse,
præmissa Iurisdictionis Nostræ fundatione, ad Iura quævis pro
Tribunali reddenda, Iudicia exercenda, omnes causas, contro-*

versas, Actiones, coram quibuscunq; Iudicibus Ecclesiasticis occasione quaruncunq; rerum, ante motas, & vertentes, per Nos, de novo, à punctis & terminis in quibus sieterunt, ac pendent indecisa reassum, ac iuxta processum Iudicarium continuam, ac alia, quæ Iuris & Iustitiæ fuerint Iurisdictione ita postulante, proceden. In cuius rei fidem, præsentibus manu Nostra subscriptis, Sigillum Nostrum est subimpressum. Datum die N. Mense N. Anno N.

Si autem Episcopus moriatur penes Cathedralam, vel alibi, sed sepultura ejus in Ecclesia Cathedrali fiat tunc Administrator solet edere processum ratione sepulturæ Episcopi defuncti, sub hac, vel simili forma.

Processus ratione sepulturæ Episcopi defuncti.

Hieronymus &c. Perillustribus & Admodum Rndis, Venerabilibus ac Religiosis Prælatiis, Canonicis, Præpositis, Parochis, Guardianis, Prioribus Ecclesiarum & Collegiarum, Parochialium, & Conventualium hic in Civitate N. vel extra muros ejusdem Civitatis consistent: earumq; vicesgerentibus, Vicariis, Mansionariis, Altariis, Præbendariis, ceterisq; salutem in Domino.

Non dubitamus Vobis notum esse, superioribus diebus, Illustrissimum & Rndissimum olim N. Episcopum, N. extremum diem obisse: cuius corporis sepulturæ dies N. Feriâ, N. Mensis N. in Ecclesia Cathedrali N. peragenda, designatus: Eâ propter à Nobis pietatis & charitatis Officii quo superioribus adstricti sumus, exigente. Vos omnes, & singulos, invitamus, &

hortamur,

hortamur: quatenus omnes, & singuli, una cum Fraternitatibus seu Companijs, in quorum Ecclesiis sunt instituta, Feria N. proxime venturâ ante horam N. in minori horologio, ad Curiam Episcopalem penes Ecclesiam Cathedralē existentem, (vel si alibi fuerit, tunc exprimat) in qua eiusdem Illustrissimi & Rēdissimi Episcopi defuncti corpus deponetur conveniatis: Indeꝛ omnes, ordine suo debito, & in processionibus publicis adhiberi consueto, corpus memorati Illustrissimi Reverendissimi N. Episcopi defuncti, ad prædictam Ecclesiam Cathedralē N. hoc ultimum ipsi quasi debitum Amoris & obsequij, exolvere, deducatis: oblationes, & Sacrificia offeratis, orationes pro salute ipsius Anima ad Deum Omnipotentem, devotè fundatis; & Christi fidelibus orationibus, in Concionibus recommendari curetis. Facientes & ad Vestras Ecclesias omnes campanas dicta Feria N. proxime futura, audito sono maioris Campanæ Ecclesiæ Cathedralis, pro more, & consuetudine in talibus fieri solitis, pulsare: aliāꝛ omnia, quæ celebritas huiusmodi funeris requirit, exequi, non negligatis. Volumus autem, ut presentis Processus literas, unus ad alium, ordine solito, sine morâ transmittat; ultimus vero easdem Officio Nostro reddat, sub pœna Synodali. Insuper monemus omnes Altaristas & Præbendarios Ecclesiæ Cathedralis N. ipsiq; sub penis Canonice mandamus: ut Altaria sua ad celebranda Sacrificia, dictâ Feriâ N. adornent. In cuius rei maiorem fidem, presentis processus literis sigillum Nostrium apponi mandavimus. Datum &c.

Solent

Solent & aliæ literæ Processus per totam Diocesim extradi, ut pro Anima Episcopi defuncti, Missæ & Divina Officia peragantur, sub tali, vel simili forma.

Hieronymus N. N. Vniversis & singulis N. N. salutem in Domino. Et si pro pietatis & Religionis Officio, pro uniuscuiusq; in Christo obdormientis salute, Deum Omnipotentem deprecari debeamus; tamen vel maximè erga illos, qui dignitate & sublimitate alicuius Officij, in Ecclesia Dei perfuncti sunt, præstare adstringimur. Cum itaq; Illustrissimus & Rndissimus N. N. Episcopus N. extremum vitæ cursum confecisset visum est vobis ut pro Officij Nostri ratione, ad simile Officium pietatis omnes & singulos adhortaremur, & moneremus, prout hortamur, & moneamus: mandantes omnibus & singulis, in virtute sacræ obedientiæ, & sub pænis Canonicis præcipientes: quatenus vestris in Ecclesijs, quam primum Officium defunctorum, cum Sanctæ Missæ sacrificio, adhibitis cæremonijs circa Actus huiusmodi, & more Ecclesiæ Catholicæ adhiberi consuetis, peragatis, peragiq; faciatis; & populum vniuersum, ad orationes pro anima illius ad Deum Præpotentem fundendi, Vestris in Concionibus, excitetis, & excitari curetis: volumus autem ut hasce literas Nostras Processus, Officiales Foranei (si in aliqua Diocesi sint) factis eorum transsumptis, ad Decanos Rurales, Decani autem per Decanatus suos, & sic primus ad alios sequentes Præpositos

positos sine mora, per solitam Cursoriam transmittant, & debitum Executionis demandēt, vltimus verò, easdem litteras Processus ad Officium Nostrium, sine mora transmittat. In cuius rei maiorem fidem &c. Datum N. N.

Ad præmissa adiungo; quod libro tertio Constitutionum Provincialium folio 181. sub titulo, de Missis pro defunctis spiritualibus celebrandis statuitur his verbis: Quia Ecclesiarum Cathedralium Prælati, & Canonici Confratres in Christo, ex approbata consuetudine nuncupantur, & ideo ut ex Confraternitate huiusmodi aliquis fructus proveniat animabus, statuimus; ut postquam Prælatus, vel Canonici Ecclesiæ Cathedralis obierit; superstites Prælati & Canonici, cum primum obitus defuncti ad eorum notitiam pervenerit, quævis Prælatus pro anima Principalis Prælati, id est Archiepiscopi, vel Episcopi sex Missas cum totidem vigilijs pro anima verò æqualis Prælati defuncti, tres Missas cum totidē vigilijs absolovere per se, vel alium teneatur. Canonicus verò pro anima principalis Prælati, id est Archiepiscopi, vel Episcopi tres Missas cum totidem vigilijs pro anima verò inferioris Prælati, vel Canonici, vnam Missam cum vigilijs similiter per se, vel per alium, quàm citò commodè poterit, virtute Fraternitatis, & statuti huiusmodi, dicere sint adstricti. In quo ipsorum conscientias oneramus.

Si autem contingat mors Archiepiscopi, tunc Administrator sede vacante Episcopatus, (sicut & alij Episcopi vi-

ventes

ventes, Processum pro anima eiusdem extradere debet, sub hac, vel simili forma

Processus pro Anima Archiepi defuncti.

Hieronymus N: N Perillustribus & Admodum Rndis Ecclesiæ Cathedralis N. Prælati & Canonicis, tum Ecclesiarum Collegiatarum, & aliarum Ecclesiarum tam secularium, quàm Regularium Præpositis, Decanis, Rectoribus, atq; Vniverso Clero Diocesis N. salutem in Domino

Postquàm Divinæ providentiæ decreto, Illustrissimus & Rndissimus Dominus, inclytæ memoriæ N. N. Archiepiscopus Gnesnensis, Legatus natus, Regniq; Poloniæ Primas, primusq; Princesps, vniversæ carnis viam ingressus mortalitatis legem non ita pridem implevit: in quod Christianæ pietatis Officium, vltro citroq; omnes incumbere debemus. Ad id præsentium literarum Nostrarum suffragia pacem Nobis conferemus: ut nimirum corde vestro, in conspectu Altissimi, effundatis. & juxta præscriptum Constitutionum Provincialium Gnesnensium, libro tertio, sub titulo, de Missis, pro defunctis spiritualibus Sacrificiis; & vigilias juxta Rubricam Officij defuncti in Breuiario Romano appositum adiungatis. Alios vero Christi fideles, autoritate Nostrâ in Concionibus, Vestris exhortationibus, & alijs quibusvis admonitionibus spiritualibus ad effundendas preces pro anima ipsius induci faciatis, & in quantum in vobis est, inducat: Quatenus orationes ipsorum Vestris Sacrificijs, atq; psalmodijs, apud Deum Omnipotentem,

potentem, adjungant & demortui, spem beatam intuitu gloriæ magni Dei cumulatè expleri faciant: deinde peculiariter vnanimibus votis Majestati Divinæ supplicabitis, ut in locum defuncti, de tali Nobis provideat Successore qui possit desiderium, & mærorem nostrum, quem ille moriens reliquit, mitigare: Ecclesiæq; bonum Regimen ita feliciter tenere; ut ejus salutaris pioq; consilio, & exemplo, divini furoris, flagellis à Regno hoc, misericorditer averfis, cultus Dei felicibus ubiq; assurgat incrementis: Respublica verò pacis ornamentis floreat. Cupimus ergo in ejusmodi orationibus Clerum vniversum assiduam tantisper perseverare; quoad de colatione istius Dignitatis, indubitatam ad se veritatem, rumor certus attulerit datum &c.

Quantum ad distributionem Clavium Episcopaliū, debet Administrator sede Episcopali vacante, extradere literas sub hac vel simili forma.

Literæ distributionum, Clavium, Episcopaliū per Administratorem sede Episcopali vacante dari solitæ.

Hieronymus N. N. & sede vacante Episcopatus N. Administrator generalis.

Vniuersis & singulis quorum interest, potissimum autem clavis N. incolis eiusdem Clavis, significamus presentibus licet

T

ris No.

ris Nostri. Quomodo sede vacante Episcopali, post obitum olim
 Illustrissimi & Reverendissimi N. Episcopi Nostri N. Perillustres &
 Admodum Reverendi Prelati & Canonici, Ecclesie Cathedralis N.
 inherendo statutis Provincialibus, & Capitularibus, ac inde-
 mnitati Bonorum Ecclesiasticorum, consulendo ad Electionem seu
 verius Constitutionem Administratoris Episcopatus prefati, pro-
 cefferunt, & concordibus votis (vel ex pluralitate, votorum,)
 hoc onus humeris Nostri imposuerunt: ut Bona Episcopatus præ-
 fatis debito ordine, ex præscripto Statutorum Provincialium,
 citra omnem moram administrarentur, alios Confratres eiusdem
 Capituli N. Perillustres & Admodum Reverendos Prelatos,
 & Canonicos in sortem onerum, stante vacatione eiusdem E-
 piscopus ferendorum aduocandos esse statuimus, atque habita una
 cum Capitulo tunc congregato maturâ deliberatione ad distributi-
 onem Clavium seu Tenuitatum Bonorum Episcopaliū, pro more,
 & consuetudine antiquâ, processimus. In qua distributione,
 Perillustri & Admodum Reverendo NN, Clavis N. N. cum omni-
 bus & singulis villis, prædijs, proventibus, redditibus, censu-
 bus, Decimis cæterisque obventionibus quibusvis, ex eadem
 Clave N. ad mensam Episcopalem provenientibus, ad guber-
 nandum, regendum, & administrandum obligit. Quo pro sui
 sustentatione & conservatione, Bonorum quæ de consuetudine
 & præscriptione statutorum Provincialium recipi solent, reci-
 piam: cætera autem, ex fructibus & redditibus ibidem interim
 provenientibus congregata, pro Illustrissimo & Reverendissimo
 futuro Episcopo integrè & fideliter asservare tenebitur. Vobis
 omni-

omnibus & singulis quorum interest incrimamus: mandantes, quatenus eidem, & nemini alteri, omnes, & singuli dictæ Clavis N. incola, & subditi, debitam obedientiam reddatis, sede vacante Episcopali durante, non aliter quàm Vestris Dominis obtemperetis, nullius alterius, nisi ipsius superioritatem agnoscetes. Quodsi quis Vestrum mandato Nostro obtemperare recusaverit, gravissimas penas arbitrio Nostro reservatas in eum extendemus: Et ipse præfatus Perillustris & Admodum Rndus N. Tenutarius extendet in inobediētes, prout ius, & ratio ipsi dictaverit, puniet. Insuper moderno dictæ Clavis N. Tenutario mandamus: ut de possessione dictorum omnium Bonorum, præfato Perillustri & Admodū Rndo Dño N. N. cedat, & in possessionem eorundem Bonorum ipsum liberè, ac citra quamvis contradictionem dimittat, & tradat. In quorum maiorem fidem Sc. datum. N.

Et quoniam, in Dicecesi Nostrâ Posnaniensi, Præter Administratorem Bonorum Episcopaliū, & Vicarium seu Officiale Generale constitutum à Capitulo; occurrit Constitutio Officialis Varsaviensis, pro Magno Ducatu Masoviæ; ideo placuit hic inferere, qualem vivens Episcopus, ipsi facultatem det: Nam & Capitulum sede vacante, & Administrator (si à Capitulo habuerit facultatem eundem constituendi, & facultatem eidem dandi) eandem dare sub hac formula potest mutatis mutandis.

Constitutio Officialis Varsaviensis ab Episcopo.

Andreas N. Sc. Illustribus & Admodū Rndis DD. Prælati & Canonicis Ecclesiæ Collegiata Varsaviensis, ac alijs quibusvis

Curatis, & non Curatis, Presbyteris: universq; Clero, & populo Territorij Varsaviensis, & Ducatus Masovia, salutem in Domino sempiternam. Posteaquam muneri Episcopali, divinâ volen e benignitate, humiles Nostros subiecimus humeros, ad eiusdem muneris Officium exequen Nostre mentis sedulo desumamus affectum, ut de illo possimus, ad ipsius laudem, cuius ore vocari sumus, dignos producere fructus. Inter verd cunctas sollicitudines, quibus pullamur; ea est cura precipua, ut Clerum Iurisdictioni Nostre subiectum, in recto conservemus vel constituamus ordine. Ad cuius regimen, in subsidium nostrum, tales debemus assumere viros, qui Clero, & populo, non solum auctoritate præesse, sed etiam virtutibus, & bono exemplo, prodesse velint, possint, & valeant. Mature itaq; trutinantes, cui vices Iurisdictionis Nostre, in Territorio Varsaviensi, & Magno Ducatu Masovia committeremus, occurrit Perillustri & Admodum Rndus Dñus N. N. quem ob generis splendorem vitæ integritatem, morum probitatem, Iuris scientiam, Iudicij maturitatem; gravitatem comitate temperatam, in rebus gerendis dexteritatem, aliasq; dignas qualitates, tanto muneri parem iudicavimus, & in Vicarium Nostrum in Spiritualibus, Officialemq; generalem Varsaviensem, Iudicemq; ordinarium, constituendum & deputandum esse duximus; uti quidem deputamus, creamus, & constituimus. Dantes eidem omnimodam potestatem, & facultatem, omnes, & singulas causas, & actiones, Beneficiales, matrimoniales Civiles, & criminales, & alias quascunq; ad Forum Ecclesiasticum de Iure
& con-

Et consuetudine, spontantes, Et pertinentes, inter quascunq;
personas Spirituales, Et Seculares, motas Et movendas, audi-
endi, Et servatâ figurâ iudicij, seu etiam summarie, Et de
plano cognoscendi, sineq; debito, mediantibus decretis, terminân-
di ac eas debite executioni demandandi: citationum monito-
riorum, Et inhibitionum literas, contra quascunq; personas
tâm Spirituales quàm Seculares decernendi, Et extradendi:
Contumaces Et rebelles, lari, Et Rei iudicata non parentes,
excommunicandi, aggravandi Et superaggravandi: aliasq; pœ-
nas, à iure Et sacris Canonibus præscriptas, in eosdem promul-
gandi: Et rursum ab eisdem censuris, toties quoties opus fuerit,
absolvendi: Contractus quosvis, licitos tamen, Et honestos, re-
cipiendi, admittendi, Et confirmandi: Resignationes quorum-
vis Beneficiorum, in formâ iuris solitâ, ex causâ legitimâ à
Sacris Canonibus Et Constitutionibus præscripta admittendi:
praesentationes, ad quavis Beneficia Ecclesiastica, (Prælatu-
ris, Et Canonicatibus Ecclesiæ Nostræ Collegiatae Varsanien-
sis, nec non Beneficijs Iurispatronatûs Sacræ Regiæ Maie-
statis exceptis) per cessum, sive decessum, vacatura, ser-
vâtis de iure servandis, instituendi, Et investiendi. Testa-
menta tâm Spiritualium quàm Secularium personarum, va-
lorem trecentorum florenorum non excedentia, approbandi,
confirmandi si ea iuri contraria non fuerint, post testa-
tos verò Clericos de derelictis, sine Nostra speciali licen-
tia non disponet: sed tantum providebit, ne Bona ipsorû
distrabantur: Et de eisdem Nobis significabit. Insuper vi-
gore

TRACTATUS

gore dictae facultatis, super criminibus, excessibus, ac delictis, tam Cleri, quam Populi Nobis subiecti, per viam denuntiationis, accusationis seu generalis vel specialis Inquisitionis, procedere, & cognoscere; Reosq; ac convictos, juxta exigentiam delictorum, ad mentem Iuris seu alias de arbitrio suo punire: Pralatis tamen & Canonicis Ecclesiae Nostrae Collegiatae Varsaviensis exceptis. Contra violatores Personarum, Bonorum, ac Immunitatum Ecclesiasticarum, ipsarumq; Ecclesiarum iuxta sacrorum Canonum praescripta procedere; & contra eos, sententias ferre. Presbyteros, praevio sufficienti examine, idoneos pro excipiendis Confessionibus approbare, etiam in casibus sedi Nostrae ordinaria, quomocumq; reservatis. Commendas ad Ecclesias Parochiales, ex iusta & rationabili causa concedere Presbyteris idoneis secularibus legitime examinatis & approbatis. In denuntiationibus Ecclesiasticis a Sacro Concilio Tridentino in ordine ad matrimonium requiri solitis, cum Personis Nobilibus, & alijs ex legitimam causam, dispensare. Indulta pro esu carniarum, & Lacticiniorum; dum & quando necessitas infirmorum aliquorum valetudinis postularit: Ac etiam pro celebrandis Missis, ad Ecclesias non consecratas non autem ad Capellas, & privata oratoria, (quae Nobis ipsis reservamus) concedere: Indulgentias quasvis admittere: Exercitium Pontificalium, Antistiti Catholico concedere: Res, ad Altare pertinentes benedicere: Monialium in Diocesi Nostra existentium, (hoc est in Territorio Varsaviensi, & in toto Ducatu Masovia) curam habere, in illis, quae

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

qua à Sacro Concilio Tridentino præscribuntur. Supplicationes & Processiones publicas, dum necessitas postulaverit discernere: ac alia omnia & singula, necessaria, & opportuna, in præmissis omnibus præscriptis metis iurisdictionis, facere, exercere, & exequi poterit. Facultatē aliam Personam idoneam, in locum sui, dum & quando opus fuerit, ad præmissa, subdelegandi, & assumendi. Quæ omnia & singula, vobis omnibus & singulis suprascriptis, ad notitiam deducimus: mandantes tam Prelatis, quam Canonicis Ecclesiæ Nostre Varsaviensis: quàm alijs quibuscunq; Presbyteris Diocesis Nostre seu verius Territorij Varsaviensis, & Magni Ducatus Masoviæ. Secularibus & Regularibus, universq; Clero, & Populo: ut eidem Perillustri & Admodum Reverendo Domino N.N. tanquàm Officiali Nostro, debitum honorem exhibeant, obediant; ad eumq; in iis, quæ de iure, & consuetudine ad Forum Ecclesiasticum, spectant, & pertinent; pro iure reddendo: administrandaq; iustitia recurrant. Volumus autem, & mandamus: ut præsentēs literæ Nostre Authentice, in facie Ecclesiæ Nostre Collegiatæ Varsaviensis, per publicum edictum, vel affixionem transumpti earum, ad valvas eiusdem Ecclesiæ publicentur: quo citius ad notitiam omnium deveniant. In quorum fidem præsentēs literas, manu Nostra subscriptas, sigillo Nostro, communiri, mandavimus. Datum N die N Mense N, Anno N.

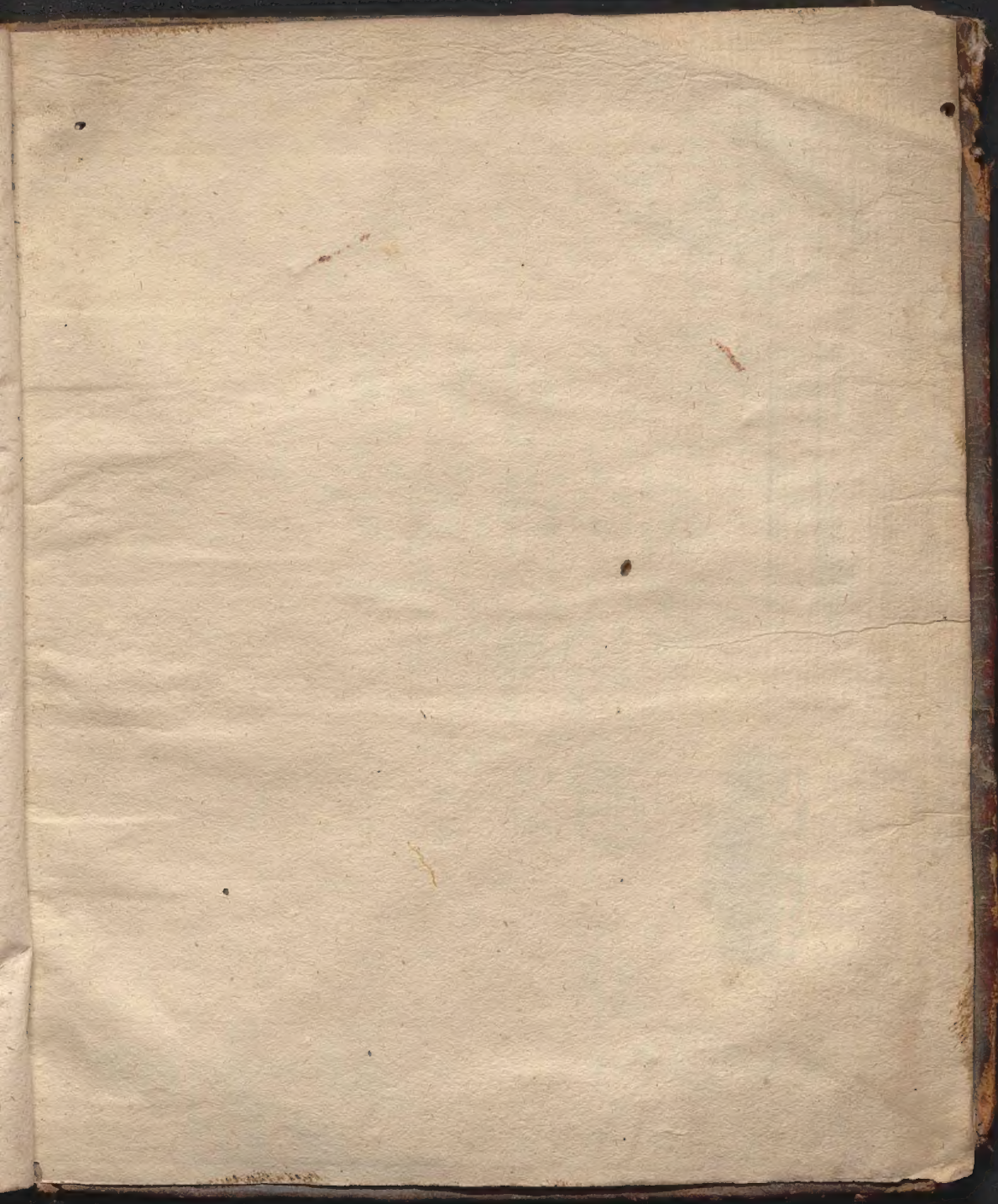
Et hæc de Officio & potestate Capituli sede Episcopali

152 *Tractatus de potestate Capituli sede vacante Episcopi*
pali vacante ex diversis Authoribus, selectioribus summo
labore, & diligentia à me collecta & descripta.

Cedant ad Laudem & Gloriam Dei Omnipotentis; Ho-
norem Beatissimæ Mariæ Virginis immaculate conceptæ,
& Omnium Sanctorum, Patronorum meorum, cujus &
quorum singulare patrociniū expertus sum in conscri-
bendis omnibus Operibus meis, in utilitatem publi-
cam, quam semper in mente habui: nulli gloriæ vanæ
studens. Tu verò Lector benevole, pro me indigno pec-
catore ora: & si in quo defeci, supple.

BIBLIOTHECA
XIV. IAGELL.
CRACOVENSIS

33 10

4 8

32 10

37 10

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025689

